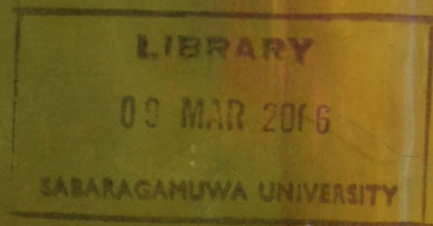

351

චෛත්‍යකාර CHAMATHKARA

ව්‍යාපෘති ව්‍යාපාරය....

අර්ධ වාර්ෂික සඟරාව
2015 ජූලි - දෙසැම්බර්
දෙවන කලාපය
ISSN 2465 - 566

ආදරණීය වික්ටෝරියා හෙවත්
අන්දිරිස්ලාගේ කතාව
පිටුව - 05

ස්වාභාවික උපද්‍රවයන්ගේ වින්දිතයෝ
පිටුව - 19

විමංසන
කවිය, කාව්‍ය ක්ෂේත්‍රය සංවාදය
පිටුව - 25

පිං ඇති සරසවි යනු කිම බැඳිවල
පිටුව - 29

මං මුලා වූ
තාරුණ්‍යය
හුදෙකලාවෙන්
එතෙරව, කොයයි
යෞවනත්වය
අගුලු ලා
යදම් පොදි අඳුරු තිරිසට
බිම හෙළා
දළවනු ඇත
යෞවනත්වයේ
පහත් සීම

පාට සිතුවම්
ගෙත්තම් කිරීමට නම්
කලාව විවර්ව අතින්ද හැඳිය යුතුය
වසා කඩනොල
යොදා වෙර නොක
විවර් කල යුතු නොවෙද හැඳිය යුතුය

ප්‍රධාන සංස්කාරක

ධනුෂේක චන්දන රත්නායක

සංස්කාරක මණ්ඩලය

ඉන්දිකා මධුශානි ප්‍රජපක්‍ෂමාර
උමේෂා මධුමාලි
මනෝජී මධුශානිකා
ප්‍රභානි සවිත්තනා මන්ත්‍රීරත්න
විමුක්ති ශ්‍රී ධනංජය
සවිනි සත්සරණි

පරිසරයක අත්මක සංයෝජනය සහ පිටු සැකසීම

එච්. සජිත් ගයාන් සම්පත්
රුවන්ති කෞෂල්‍යා

මුද්‍රණය

Star Advertising,
294/1 මාකුඹුර,
කොට්ටාව

විමන්කාර සමාසික සඟරාව

සමාජීය විද්‍යා හා භාෂා පීඨ ශිෂ්‍ය සංගමය
ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලය
බෙලිහුල්ලිය

E mail - chamathkarasusl@gmail.com

(මෙහි ප්‍රකාශිත සියලු ම ලිපිවල අන්තර්ගතය
එකී රචකයන්ගේ පෞද්ගලික අදහස් බව
කරුණාවෙන් සලකන්න.)

පෙළගැස්ම

- 05** ආදරණීය චිත්තෝර්ධා හෙවත් අන්දිරිස්ලාගේ කතාව
- 09** මානව පවුල පිළිබඳ මාක්ස්වාදී ප්‍රවේශය
- 11** සුභාවිත ගීතයේ පරාභවය
- 14** පද්ධතිය අසමත් ද?
- 15** චක්‍රගඬු රෝගය වසංගතයක් වෙයි ද?
- 17** ස්වාභාවික උපද්‍රවයන්ගේ වින්දිතයෝ
- 19** සාර්ථකත්වය රැඳී ඇත්තේ කුමක් මත ද?
- 21** මනුෂ්‍යත්වය හා ලිංගිකත්වය
- 23** විමංසන
- 26** “නාට්‍ය” ජනතාවගේ ළෙන්ගතු ම සජීවී මාධ්‍ය වේ
- 27** පිං ඇති සරසවි යනු කිම බැඳිවල
- 30** සිල්ලර දෙවියන් මැවූ ඇය
- 32** හිතකර පරිගණක භාවිතයකට මග
- 34** කිවියර සන්නස (කවි පිටුව)
- 39** පොරොන්දුව - විශ්වාසය (කෙටිකතාව)
- 42** Compassion
- 43** රග්බි ලෝක කුසලාන ඉතිහාසය

WHAT ARE
YOU
LOOKING AT?

සංස්කාරක සටහන

පීඩාකාරී සමාසික ක්‍රමයක සිර කරන ලද සරසවි විද්‍යාර්ථීන්ගේ ඥානමය, භාවමය පෝෂණය අරමුණු කර ගනිමින් හා ඒ උදෙසා ලේඛනයෙන්, සාහිත්‍ය කලාවෙන් ලැබ දිය හැකි පෝෂණය උරුම කර දීමේ අරමුණැතිව ඇරඹුණු 'චමත්කාර' අර්ධ වාර්ෂික සඟරාවේ දෙවන කලාපය මෙලෙස එළිදක්වන්නට ලැබීම අප ලැබූ අමතර ජීවයක් ම වේ.

එය එසේ වනුයේ ඊට සරිලන සාධක ද නොඅඩුව පවතින බැවිනි. නූතන සරසවි විද්‍යාර්ථීන්ගේ සාහිත නැඹුරුව අතිශය ශෝචනීය මට්ටමක පවතින බැව් යළි යළිත් අනාවරිත කරනුයේ මේ ලේඛන සංග්‍රහය එළි දැක්වීමට අපට දරන්නට සිදු වූ අසීමිත වෙහෙසෙයි. අදේශපාලනිකව, යන්ත්‍රයක් මෙන් ජීවත් කිරීමට හුරු පුරුදු කරවන ලද ජරා ජීර්ණ සමාජ ක්‍රමය එලෙසින්ම පවත්වා ගැනීමෙහිලා ක්‍රියාත්මක වන නූතන විද්‍යාර්ථීන් අභිමුඛ කලාව, බුද්ධිය, ලේඛනය භාවිතය යනු නිරර්ථක භාවිතයන් සංකල්පයන් වීම එක්තරා දුරකට අරුමයක් නොවේ. එමෙන්ම අධ්‍යාපනයේ නිදහස අහිමි කරවන ලද සරසවි වටපිටාවක් තුළ ලේඛනයේ යෙදීමට අවකාශයක් නොමැති තරම් ය.

මෙවන් අතිදුෂ්කර විශ්වවිද්‍යාල පසුබිමක් තුළ වියැකෙන ලේඛන කලාව, සාහිත්‍යය යළි පුබුදුවාලීමට අප දරන ලද ප්‍රයත්නයක එළයක් මෙලෙස එළිදැක්වේ. මේ තුළ හරබර වදන් සහිත උසස් වූ ලේඛන ශෛලියක් අනුගමනික රචනයක් දැකිය නොහැකිවා විය හැකි වුවත් පරාහමිත

විශ්වවිද්‍යාලීය සමාජ පසුබිමක නැගෙන්නට වෙර දරන අංකුර සාහිතකාමීන්ගේ උත්සාහයක එළයන් දැකිය හැකිවනු ඇත.

හුදෙක්ම අප අරමුණු කළේ ද එයම වේ. මසැසින් මතසට පාඨකයා ගෙන යාමේ අප අභිමාර්ථය එක්තරා සීමාවකට සඵල කර ගැනුමට අප සමත් වූයේ යැයි සිතන්නෙමු. සාහිත්‍ය, ලේඛනය, කලාව මුදල් අරමුණු කරගෙන භාවිතවනවා සේම ඒවා බැහැර කරවන ලද සමාජයකට අලුතින් පන්නරය ලබා දීමට හැකියාවැති මෙවන් උත්සාහයන් ක්‍රියාවට නැඟීම ලෙහෙසි පහසු කාර්යක් නොවේ. එවන් තත්වයක් තුළ මෙම කාර්ය සාර්ථක කරගැනුමට සහය දුන් සැම හෘදයාංගමව ස්මරණය කරන්නෙමු. එමෙන් ම ලේඛනයේ හා සාහිත්‍යයේ ප්‍රබෝධනය සඳහා අපගේ වැයම එකතු කරන අතර ම මෙතුළින් තම තමන්ගේ ලේඛන හැකියාව ඔප්පුවා ගනිමින් "චමත්කාර සඟරාව" ඉදිරියට පවත්වා ගැනීම, පෝෂණය කිරීම අප සතු අභියෝගාත්මක කාර්යයක් වනු ඇත.

- සංස්කාරක -

ආදරණීය වික්ටෝරියා හෙවත් අන්දිරේස්ලාගේ කතාව

ආදරණීය වික්ටෝරියා නවකතාව මොහාන් රාජ් මධ්වල විසින් 2014 වර්ෂයේ දී රචිත නිර්මාණයකි. එහි කේන්ද්‍රීය කතා පුවත විකාශනය වන්නේ 1878 ඇරඹී දුම්රියේ ආගමනයත් සමඟ ම කන්ද උඩරට සිට පහතරටට සංක්‍රමණය වී කුලී කම්කරුවෙකු ලෙස ජීවිතය අරඹා, පසු ව අරක්කු රේන්ද ව්‍යාපාරවල නිරත වෙමින් විශාල ධනවතෙකු බවට පත් වන අන්දිරේස් නම් පුද්ගලයා වටා ය. මෙහි ප්‍රධාන චරිතය අන්දිරේස් වුව ද නවකතාකරුවා උපයුක්ත අවස්ථා හා සිද්ධි දාමය මතින් 19 වන සියවසේ ලාංකේය සමාජයේ සමාජ, ආර්ථික, ආගමික බොහෝ තතු අනාවරණය කර ගත හැකි ය. ශූර කතාකරුවෙකු වශයෙන් ඔහු විසින් කතා පුවත විකාශනයෙහිලා යථාර්ථයත්, ඉන්ද්‍රජාලික යථාර්ථවාදී රීතියත් සංකලනයෙන් නිපදවා ගත් අපූර්ව රීතියක් භාවිත කිරීම හේතුවෙන් පාඨකයා උක්ත නවකතාව වෙත ඇඳ බැඳ තබා ගන්නට දක්වන හැකියාව ප්‍රශස්ත මට්ටමක පවතින බව කිව යුතු ය.

නවකතාව ආරම්භ වන්නේ දුම්රියේ ආගමනය මෙනෙහි කරන අන්දිරිස්ගේ අතින් ආවර්ජනයකිනි. ලාංගනී ප්‍රනාන්දු අබේදිරි විසින් රචිත කුණ්ඩාවාඩිය නමැති නවකතාව ආරම්භ වන්නේ ද මෙවැනි ම වූ ප්‍රවේශයකිනි. එනම් යොහාන්නස් පිරිස් විසින් දුම්රියේ ආගමනය මෙනෙහි කරන අවස්ථාවකිනි. එවැනි ආවර්ජනා මගින් 19 වන සියවසේ සමාජීය තතු අනාවරණය කර ගැනීමට ලැබෙන ඉඩ ප්‍රස්ථා පුළුල් ය.

මෙරට ධනවාදී සමාජ රටාවක් කරා අවතීර්ණ වන ප්‍රථම අවස්ථාව වශයෙන් හඳුන්වා දිය හැක්කේ කෝල්බෲක් - කැමරන් ප්‍රතිසංස්කරණය යි. එම ප්‍රතිසංස්කරණ මගින් සාම්ප්‍රදායික වැඩවසම් සමාජ ක්‍රමය බිඳ වැටුණ අතර ඔවුන්ගේ නව යෝජනා හේතුවෙන් ධනේශ්වර සමාජ පසුබිමකට අධිතාලම දමුණි. වතු වගාව ආරම්භ වූ අතර ඊට සමගාමී ව එයට අවශ්‍ය යටිතල පහසුකම් සැපයීමත් ප්‍රවාහන තැපැල් යනාදී සේවාවන්ගේ සංවර්ධනයත් සිදු වුණි.

අප රට යටත්විජිතයක් බවට පත් වීමට පෙර සිට ම මත් ද්‍රව්‍ය හෙවත් සුරාව මෙරට ජනයා අතර භාවිතයේ පැවති බවට අවශ්‍ය තරම් සාක්ෂ්‍ය ඇතත් මත්පැන් අලෙවිසැල් වශයෙන් මෙරට ස්ථාපිත වූයේ ලන්දේසි සමයේ සිට ය. එහෙත් 19 වන ශත වර්ෂයේ ඉංග්‍රීසි පාලනය යටතේ මෙම වෙළඳාම කොළඹ ගාල්ල සහ යාපනය යන ප්‍රදේශවල ඉතා සරු ලෙස ව්‍යාප්ත විය. සමාජ විපර්යාසයක් සමඟ විශේෂයෙන් ම ශ්‍රමිකයින්ගේ වර්ධනය වීමත් සමඟ අරක්කු රේන්ද ව්‍යාපාරය ද ප්‍රබල මුදල් උපයන මාර්ගයක් බවට පත් වූ අයුරු ද ඒ ඔස්සේ දේශීය ධනේශ්වර පන්තියේ නැගී ඒම ද හඳුනා ගත හැකි ය. මහාචාර්ය කුමාරි ජයවර්ධන විසින් රචිත **"Nobodies to Somebodies"** කෘතිය පුරා අන්තර්ගත වන්නේ මෙම ශ්‍රී ලංකාවේ යටත්විජිත ධනේශ්වරයේ නැගීම නම් වූ කතා පුවත ය. එවකට සිටි ලාංකේය ජනතාව විශේෂයෙන් ම කම්කරු ජනතාව මෙම මත්පැන් භාවිතයට කෙතෙක් ඇබ්බැහි වී සිටියේ ද යත් 1872 - 1877 දක්වා මෙරට ආණ්ඩුකාර ධුරය දරූ විලියම් ග්‍රෙගරිගේ මතු දක්වෙන ප්‍රකාශයෙන් එය වඩාත් සනාථ වේ.

"ඉංග්‍රීසි පාලනය ලංකාවට බොහෝ යහපත් දේ දී ඇත. එහෙත් ඒ සමඟ ම අපි දිවයින පුරා එක් ශාපයක් පතුරුවා ඇත්තෙමු.

එනම් බේබ්‍රසමයි. මීට අවුරුදු කිහිපයකට උඩ දී මත්පැන් බී වෙරි වූ උඩඬවියෙකු වී නම් ඔහු තම රටවැසියන් හමුවේ තිත්දාවට පත් වනු ඇත. එහෙත් දන් මත්පැන් බී වෙරි වීම කෙතරම් සුලබද'යි කිවහොත් ඒ තිත්දාව අතුරුදහන් වී ඇත."

ප්‍රථමයෙන් සඳහන් කළ අයුරින් දුම්රියේ ආගමනය අතින් ස්මාතින් මස්සේ සමයමත් සිටින අප කතානායකයාගේ පීචනයේ අනන්තය හඳුනා ගැනීමට පාඨකයාට ඉඩ හසර පාදා දෙද්දී ඔහුගේ පීචනයේ හැරවුම ලක්ෂ්‍ය බවට පත් වන්නේ ද ඔහුගේ පියා වන දාවින් අප්පු සිය මව වන කුඩා භාමිට අධික ලෙස බිමතින් පැමිණ පහර දෙන සිද්ධියකිනි. දාවින් අප්පු අයුත් ශාන්තා තැබැරුමෙන් සස්පායම් වී තම මවට පහර දීමට සැරසෙන අවස්ථාවේ දී 16 හැවිරිදි අන්දිරිස් පියාට අභියෝගයක් වීමත් සමඟ ම මවගේ ඉල්ලීම පරිදි නිවසින් අබිනික්මන් කරයි. ඔහු නිවසින් පලා යාම ඔහුගේ පීචනයේ විශාල පෙරළියක මුල් අධිතාලම වූ අතර අප්‍රතිහත ධේර්යයත්, ඔහුගේ දෛවයත් අනුව අන්දිරිස්ට ප්‍රකට රේන්දරාළ කෙනෙක් බවට පරිවර්තනය වීමට හැකි විය. ආදරණීය වික්ටෝරියා නැමති නවකතාව මගින් පාඨකයා අවතීර්ණ වන්නේ අන්දිරිස් නම් වූ රේන්දරාළ පීචන් වූ, ඔහු මුහුණ දුන් ඔහුට අභියෝගයක් වූ ඔහු ජය ගන්නට ප්‍රාර්ථනා කළ විසල් ලොවට යි. එනම් 19 වන සියවසෙහි ලාංකේය සමාජ යථාර්ථය යි. ලාංගනී ප්‍රනාන්දු අබේදිරිගේ කුණ්ඩාවාඩියෙහි එන යොහාන්නස් පිරිස් නම් කතා නායකයා අහසට ඉණිමං බඳින්නේ ද මෙවැනිම වූ බොහෝ ප්‍රාර්ථනා පොදි බැඳ ගෙන ය. එසේ ම ආදරණීය වික්ටෝරියාහි අන්දිරිස් ද ප්‍රාර්ථනා පොදි බැඳ ගත් ලෝකයෙහි අන්ත අසරණභාවයට පත් ව මුදලින් අතිමහත් ධනවතෙක් බවට පත් වුව ද අවසන් අපේක්ෂා භංගත්වයට පත් මිනිසාගේ ශෝකාලාපය හා ක්ෂුද්‍රභාවය පාඨකයාට මනාව වචනා නොදේ ද? අන්දිරිස් නම් වූ මහා ධන කුචේරියා, මහා රේන්දරාළට අවසානයේ දී තම මව වන කුඩාභාමි සිහි වේ. සොයුරිය වන රොසලීනා සිහි වේ. නවකතාව පුරාවට ම ඔහුට මව සහ සොයුරිය සිහිපත් වන ප්‍රථම අවස්ථාව මෙය යි. සැබවින් ම එක් පීචන යථාර්ථයක් මෙමගින් පසක් කර දීමට නවකතාකරුවා උත්සුක වනවා යැයි සිතේ. එනම් මිනිසාගේ අනාප්තිකර ආශාවන් ශෝකයෙන් කෙළවර වන බව, ශූන්‍යතාව, මිනිසාගේ පීචන ගමන යම් අවස්ථාවක දී ප්‍රතිඵල විරහිත වන බව, පරාජය වන බව මෙමගින්

හඳුනා ගත හැකි ය. 20 වන සියවසේ මහා ගත්කරු ලෙස හැඳින්වෙන ඇමරිකන් ජාතික අර්නස්ට් මිලර් හෙමිංවේගේ බොහෝ නිර්මාණවලින් කුළු ගැන්වෙන පීවන දර්ශනය ද මෙයයි. **“The Old Man & The Sea”** ඊට එක් උදාහරණයක් පමණි.

දුම් කරත්තයක නැගී කොළඹ යාමට පෙරුම් පුරමින් සිටි අන්දිරිස්ට සිලිම් හයයි පැන්ස තුනක් සොයා ගැනීමට අපහසු වේ. එම අවස්ථාවේ ඔහුට මුණගැසෙන සාමෙල් නම් පුද්ගලයා අන්දිරිස්ගේ පීවිතයේ හැරවුම් ලක්ෂය බවට පත් වේ. සාමෙල්ගේ රැකියාව වූයේ අරක්කු පීප්ප සාදා රේන්දරාලලාට විකිණීම යි. එම ව්‍යාපාරය හරහා ඉතා ඉක්මනින් නොසිතූ ධනයක් උත්පාදනය කර ගැනීමට ඔවුන්ට හැකි වන අතර සාමෙල් අකාලයේ මිය යන්නේ ද අධික බිම්බකම හේතුකොට ගෙන ය. අරක්කු රේන්ද ව්‍යාපාරය හේතු කොට ගෙන දේශීය ධනේෂ්වර පැලැන්තියක් නියෝජනය වීම අන්දිරිස්ගෙන් සංකේතවත් වීම මෙන් ම අකාලයේ මිය ගියවුත් සාමෙල්ගෙන් නියෝජනය වේ යැයි සිතිය හැකි ය. ධන බලයෙන් සමාජයේ නොකළ හැක්කක් නොමැති බව සනාථ කළ හැකි අන්දිරිස් සේ ම සාමෙල්ගෙන් ද 19 වන සියවස ආසිය වන්නට ඇතැයි මෙම නවකතාව හරහා අපට හඳුනා ගත හැකි ය.

19 වන සියවසේ ඇති වූ ශාස්ත්‍රීය ප්‍රබෝධය සමයාන්තර වශයෙන් බෞද්ධයින් සහ කිතුණුවන් අතර ඇති වූ පංච මහාවාද පිළිබඳ ව ද ඉන් මහත් ප්‍රසිද්ධියක් ඉසුලු පානදුරා වාදය පිළිබඳව ද ආදරණීය වික්ටෝරියානි සුළු කරුණු ප්‍රමාණයක් අන්තර්ගත ය. 1873 වර්ෂයෙහි අගෝස්තු 26 වන දින මිගෙට්ටුවත්තේ ගුණානන්ද හිමියන් බෞද්ධ පාර්ශවය වෙනුවෙන් පෙනී සිටි අතරත් කිතුණු පාර්ශවයෙන් ඉදිරිපත් ව සිටියේ ඩේවිඩ් සිල්වා පාදලිතුමා ය. එම සුවිශාල වූ සමාජ කර්තව්‍යයෙහි ප්‍රධාන දායකත්වය දරා ඇත්තේ එවකට සිටි රේන්දරාලලා වීම සැබවින් ම විමර්ශනයට බඳුන් විය යුතු කරුණකි.

එසේ ම ධනවත්කමින් හිණිපෙත්තට ම නැගී අන්දිරිස් වැන්නන්ගේ දරුවන්ට විදේශගත ව අධ්‍යාපනය ලබා දීමට පෙළඹීමත් යුරෝපීය සිරිත් විරිත් අනුකරණය කිරීමත්, එමගින් දේශීය කළු සුද්දන්ගේ පැලැන්තියක් පාදුරුභූත වීමත් මෙකල ලාංකීය සමාජ තොරතුරු මතින් අනාවරණය කර ගත හැකි ය. අන්දිරිස්ගේ පුතු වන ඇල්ෆ්‍රඩ් හා දියණිය වන වික්ටෝරියා වරින්

සහ ඔවුන්ගේ ඇවතුම් පැවතුම් අනුසාරයෙන් මේ බව මනාව වටහා ගත හැකි ය. තතු කේසේ වුව ද මුදල් හේතු කොට ගෙන ම අවසන බේදනීය ඉරණමකට ගොදුරු වන්නී වික්ටෝරියා ය. අන්දිරිස්ගේ පුතු වන ඇල්ෆ්‍රඩ් නීතිය හැදෑරීම සඳහා එංගලන්තයේ කේම්බ්‍රිජ් විශ්වවිද්‍යාලයට ඇතුල් වේ. ඇල්ෆ්‍රඩ්ගේ වර්යාවන් මඟින් සනාථ වන්නේ නව පරම්පරාවක චින්තන විප්ලවය යි.

“ක්‍රිස්තු ධර්මය ඉගෙන ගැනීමට පටන් ගැනීමත් සමග ඉරිදා වැඩ කිරීම පාපයක් ලෙස ඇල්ෆ්‍රඩ් සිතන්නට පුරුදු වූ බව ඇත්ත ය. එතෙක් ඔහු සති අන්තයේ සෙනසුරාදා සහ ඉරිදා අර ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුවේ සේවය කරන සුදු නිලධාරියාගේ ගල්කිස්සේ පිහිටි බංගලාවට යන එක පාපයක් ලෙස සැලකුවේ නැත. පොතින් පතින් ලද න්‍යායික දැනුමට වඩා ඒ බංගලාවේ දී ලත් ප්‍රායෝගික දැනුම ඇල්ෆ්‍රඩ් නවමු අත්දැකීමටලිත් පුරවනු ලැබුවේ ය. ඉංග්‍රීසි සමාජයේ හැසිරෙන විට දන උගත යුතු ඇවතුම් පැවතුම් වාරිත්‍ර, වාරිත්‍ර ශිෂ්ට ගති ලක්ෂණ ඔහු එහිදී ඉගෙන ගත්තේ ය.” (241 පි.)

සැබවින් ම 19 වන සියවසේ ලාංකේය සමාජයේ ක්‍රම ක්‍රමයෙන් දේශීය කළු සුද්දන් පැලැන්තියක් බිහි වූයේ කෙසේදැයි මෙම නවකතාව මඟින් පාඨකයා හඳුනා ගනී. ජන්මයෙන් දේශීය වූත් ඇවැත්මෙන් පැවැත්මෙන් විදේශීය වූත් නව සමාජ පංතියක් හිස ඔසවමින් සමාජ විපර්යාස වේගවත් වූ අයුරු 19 වන සියවසේ සිදු වූ සැබෑ සමාජ සත්තාවන් ය. ඒවාට. එරෙහිව පියදූස සිරිසේන, අනගාරික ධර්මපාල වැන්නන් ක්‍රියාත්මක වූ අයුරු ද අපගේ අතීතයෙන් මෙන් ම සාහිත්‍යය මගින් ද අධ්‍යයනය කළ හැකි ය.

මහාචාර්ය කුමාරි ජයවර්ධනගේ **“Nobodies to somebodies”** හි සිංහල පරිවර්තනය වන **“සොක්කන් ලොක්කන් වූ වගයි”** යන ග්‍රන්ථයෙහි ද උක්ත කරුණු 14 වන පරිච්ඡේදයේ සාකච්ඡා කොට ඇත.

“ශ්‍රී ලංකාව විපිතමය පාලනයේ විවිධ වකවානු සියල්ලේදී ම අලුත් තත්ත්වයෙන් ආර්ථික වශයෙන් වාසි සලසා ගැනීමට වුවමනා වූ ද විපිතමය ආණ්ඩුව සමඟ වන තම සම්බන්ධකම් තර කර ගැනීම් වස් ක්‍රිස්තියානි ආගමට හැරීමත්, බටහිර පන්තියට හැඩ ගැසීම හා නවීකරණය වීමත් ප්‍රයෝජනවත් බැව් අවබෝධ කර ගත්තා වූ.

ද දේශීය ජනකොටස් සිටියහ. මෙවන් පසුබිමක් තුළ ශ්‍රී ලාංකික සමාජයේ ප්‍රධාන කොටස් හැකි තරම් ක්‍රිස්තියානි ආගමට හරවා ගැනීමට පමණක් නොව බටහිර ජීවන ක්‍රමයට හරවා ගැනීමට ද එමගින් තමන් මෙන් කතා කළ, ඇඳුම් ඇන්ද කෑ බිටු, පිටත් වුණු හා කල්පනා කළ දේශීය පිරිසක් බිහි කිරීමට ද විපිතවාදී පාලකයන්ට වුවමනාවක් තිබිණි. විදේශීය පාලකයාගේ භාෂාව ආගම සිරිත් විරිත් හා දෘෂ්ටිය වැළඳ ගැනීම ද ඇතුළුව 19 වන සියවසේ දී දේශීය ධනපති පන්තියේ සිදු වූ මේ සංස්කෘතික විපර්යාසය මගින් මැකොලේ සාම් විස්තර කළ අන්දමේ ලේ සහ පාට අනුව ඉන්දීය වූ නමුත් අභිරූපීය, සදාචාරය හා බුද්ධිය අනුව ඉංග්‍රීසි වූ කළු සුද්දන් පිරිසක් ඉස්මතු වීමට මග පෑදුණි.”

19 වන සියවසේ දී ලාංකේය ධනේශ්වර පැලැන්තියට දේශපාලන බලය ලබා ගැනීමට පවා ඉහතලේ වන්නේ ද ධනය කේන්ද්‍රීය කර ගැනීම සහ ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව හමුවේ සුවච කීකරු ගෝලයන් බවට පත් වීමෙන් බව අන්දිරිස්ගේ පුතු වූ ඇල්ෆ්‍රඩ් විසින් සිය පියාට එවන ලද ලිපියෙන් මනා ලෙස අනාවරණය කරයි.

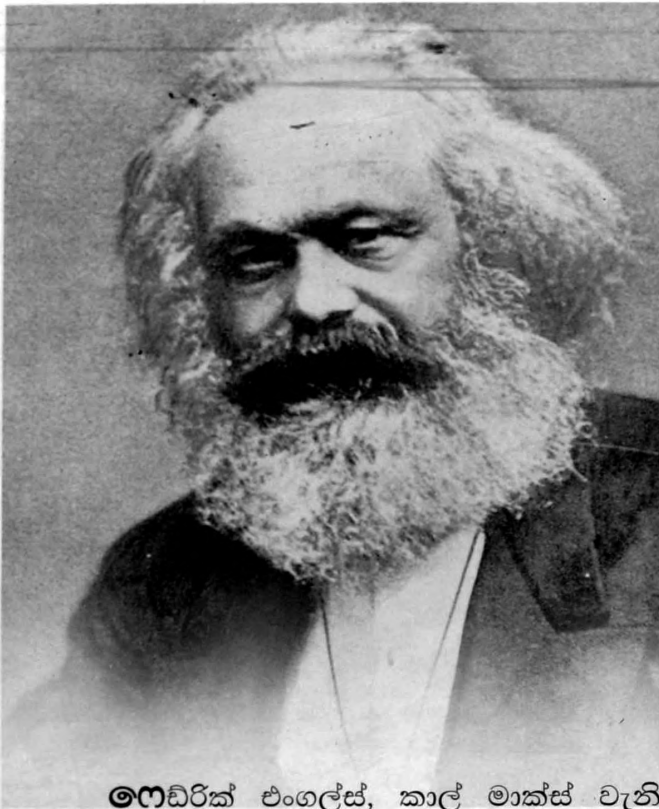
“ඛණ්ඩාරනායකලා, ඔබේසේකරලා, සොයිසලා වගේ හැකි තරම් ළඟින් ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව සමග ගනුදෙනු කරන්න. ඔවුන්ගේ විශ්වාසය දිනා ගන්න. ඉදිරි කාලයේ ලංකාවේ අනාගතය තීන්දු කරන්නේ ඔවුන්ගේ ඒ විශ්වාසය දිනා ගත් දේශපාලකයන් විසිනි.” (276 පි:)

ඇල්ෆ්‍රඩ් සතු වූ සුවිශාල ඉදිරි දෑක්මෙහි එල විපාක ශ්‍රී ලාංකේය සමාජය වර්තමානයේ භුක්ති විඳිමින් සිටී.

ඉහතින් සාකච්ඡාවට බඳුන් කළ අයුරින් 19 වන සියවසෙහි ලාංකේය සමාජයෙහි වූ සැබෑ තත්‍ව හා සැබෑ නම් ගම් ආස්වාදනීය අයුරින් ආදරණීය වික්ටෝරියා නවකතාව මගින් මතු කිරීමට කතුවරයා දක්වා ඇති සාමර්ථතාව අගය කළ හැකි මට්ටමක පවතින බව ද සාහිත්‍යය හා සමාජය අතර පවත්නා අවයෝජනීය සබඳතාව ද මනා සේ පිළිඹිබු වන බව ද සඳහන් කළ හැකි ය. සාහිත්‍යය වනාහී සැබැවින් ම සමාජයේ අර්ථවත් දර්පණ තලයක් බව ආදරණීය වික්ටෝරියා මගින් තව දුරටත් අපට සනාථ කරන සත්‍යතාව නොවේ ද?

වම්පා .එස් .ද සිල්වා
ජෝෂ්‍ය කට්කාවාරය
භාෂා අධ්‍යයනාංශය

ෆෙඩරික් එංගල්ස්, කාල් මාක්ස් වැනි අය මාක්ස්වාදයේ ප්‍රධාන විද්‍යාඥයන් වේ. මාක්ස්ගේ සමාජ පරිණාමය පිළිබඳ න්‍යාය නම් මිනිසාගේ ආර්ථික සම්බන්ධතාවන්හි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස මෙම සමාජය නිර්මාණය වූවා යන්න යි. මෙම ආර්ථික අධෝ ව්‍යුහය මත සමාජයේ අන් සියලු දේ නිර්මාණය වේ. සෑම විටම සමාජ කණ්ඩායම් දෙකක් අතර ගැටීමක් පවතී. මේ නිසා සමාජය ඉදිරියට ම ගලා යයි. මාක්ස්වාදීන් වැඩිපුර විග්‍රහයට ලක් කළේ පන්ති ගැටුම අතර පවතින බෙදීමයි. කෘත්‍යවාදීන් තර්ක කරන්නේ තිබෙන සමාජය සාධාරණීකරණය කළ යුතු ය යන්නයි. ඔවුන් පවසන්නේ මෙම සමාජ තත්වය වෙනස් කළ යුතු බවයි. ඔවුන් තව දුරටත් පවසන්නේ පුද්ගලයා නිෂ්පාදන සාධකවලට සම්බන්ධ වී සිටින ආකාරයට අනුව මෙම පන්ති ක්‍රම බිහිවන බවයි. මානව පවුල කටයුතු කරන්නේ නිෂ්පාදන සාධක හිමි, නිෂ්පාදන සාධක පාලනය කරන්නන්ගේ අවශ්‍යතාවලට ගැළපෙන ආකාරයට බව දක්වයි. තවද ඔවුන්

“කම්කරුවා දවසේ මෙහෙවරින් පීඩා වූවාට පසු නැවතත් ප්‍රකෘතිමත් ව සේවා ස්ථානයට යවන්නේ පවුලයි.” ලෙසින් මානව පවුල අර්ථ දක්වයි.

මාක්ස්වාදීන් දක්වනුයේ පවුල යනු පන්තිමය ආයුධයක් බවයි. ෆෙඩරික් එංගල්ස් “The origin of the family private property and the state (1884)” නම් ග්‍රන්ථයේ පැහැදිලි

මානව පවුල පිළිබඳ මාක්ස්වාදී ප්‍රවේශය

ව තර්ක කරන්නේ දේපළ යන සංකල්පය පහළ වන්නට පෙර පවුල හෝ විවාහයක් පැවතියේ නැත යන්නයි. දේපළ අවශ්‍යතාව මත ඒක විවාහය ඇති විය. ඒක විවාහය තුළ දේපළ බෙදී යාම පැහැදිලි ය. එසේ ම කාන්තාව පවුල තුළ ගොදුරක් බවට පත් වූයේ කෙසේද යන්න දක්වා ඇත. මානව පවුල තුළ අසමාන වූ බල සබඳතාව පිළිබඳ සාකච්ඡා කරයි. භාර්යාව පළමු ගෘහ සේවිකාව වන බව එංගල්ස් දක්වයි. රජය තමන්ගේ නිලධාරීන් වාදී යන්නුය තුළින්, පවුල තුළ පවතින විවාහයට නෛතික පසුබිමක් සපයයි. එම නෛතික පසුබිම තුළ මේ අසාධාරණය තවදුරටත් ක්‍රියාත්මක වේ. යමෙක් මානව පවුල ජීව විද්‍යාත්මක වශයෙන් තීරණය වූ දෙයක් සිතනවා නම් එයට පදනමක් නොමැති බව මාක්ස්වාදීන් පවසයි. මානව පවුල ස්වාභාවික දෙයක් නොවන බවද ඔහු දක්වයි.

මාක්ස්වාදී අදහස්වලට දායක වූ තවත් අයෙක් නම් Zaretsky (1976) ය. ඔහු දක්වන්නේ පවුල තව දුරටත් සේවය සපයන්නේ ධනවාදයට බව ය. ඒ කෙසේද යත් ධනවාදය නිසා දැඩි පීඩනයකට පත් වන පිරිසකට චිත්තවේගමය ආරක්ෂාව සපයන්නේ පවුල මඟිනි. තව ද මානව පවුල අප ඉදිරියේ යම් මායාවක් නිර්මාණය කරන බව දක්වයි. මානව පවුල පුද්ගල අවකාශයක් නොවේ. මානව පවුල තුළ ඇති ක්‍රියාකාරකම් රජයේ නීතිරීතිවලට අනුව පාලනය වේ. මානව පවුල තුළ පවතින්නේ ළයාන්විත කීට්ටු සබඳතාවක් ද යන්න ගැටළුවකි. මන්ද මානව පවුල තුළ ද සුරාකෑම, පවුල් ආරවුල් වැනි දේ සිදු වන හෙයිනි. ධනවාදය යන කටුක යථාර්ථය තුළ තවත් එක් දවසක් ජීවත්වීමට මානව පවුල ඉඩ සලසයි.

මාක්ස්වාදය පිළිබඳ අදහස් දැක්වූ තවත් පුද්ගලයන් දෙදෙනෙකු ලෙස Althusser (අල්තුසර් - 1971) සහ poulantzas (1980) දැක්විය හැකි ය. ඔවුන් දක්වන්නේ ධනවාදී සමාජයක් තුළ ඔවුන්ගේ බලය හා පාලනය කිරීම දෙයාකාරයකට සිදු වන බව යි.

1) මර්දනකාරී රාජ්‍ය තන්ත්‍රය

රජය සෑම විට ම යම් සමාජයක සිටින සාමාන්‍ය ජනතාව මර්දනය කරයි. ඒ දඬුවම් පැනවීමෙන්, රාජ්‍ය හමුදා මගින්, වැනි දෙයින් ය. මෙය නීතිමය ප්‍රවණත්වය යි.

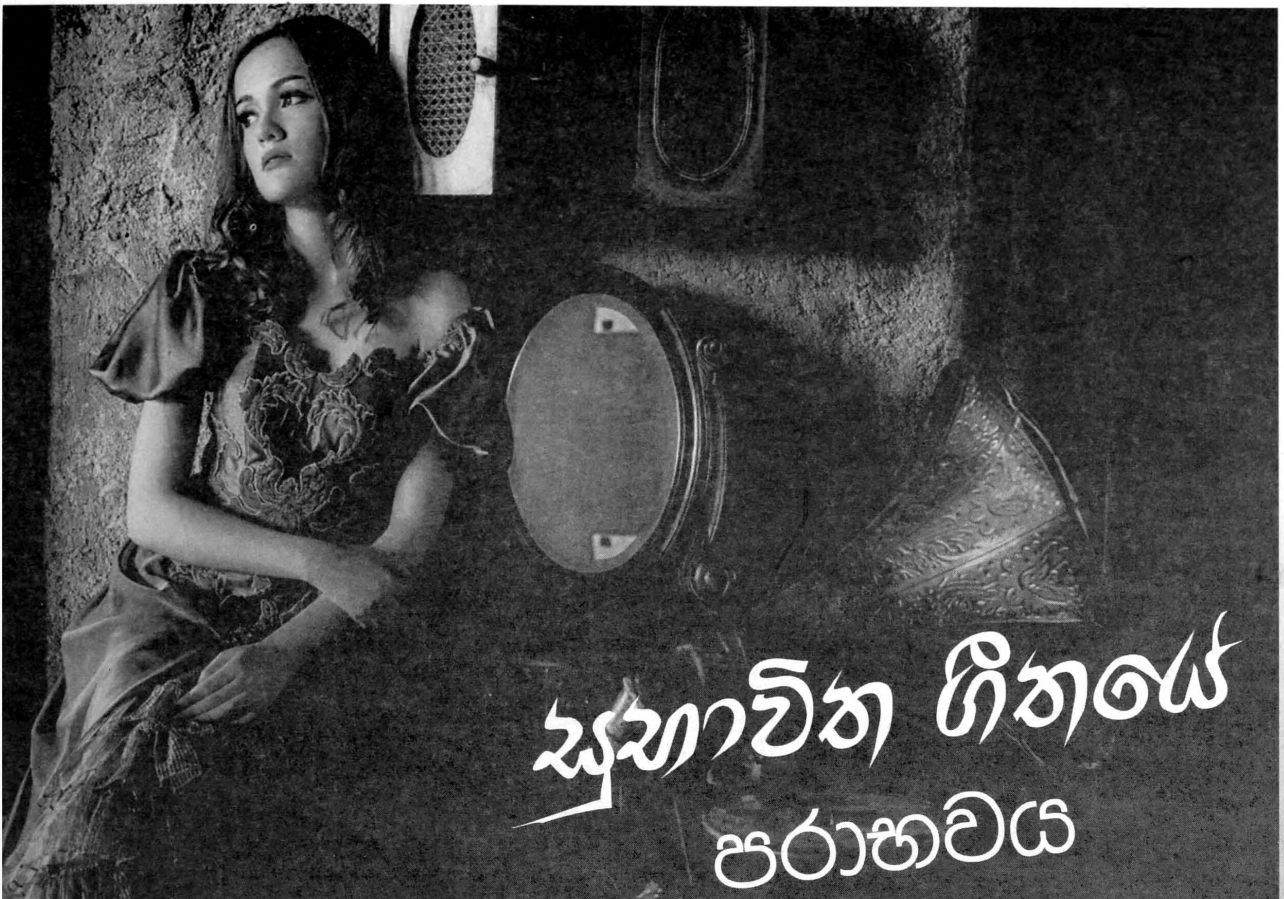
2) මතවාදමය රාජ්‍ය තන්ත්‍රය

රජයක් තමන්ට අවශ්‍ය මතවාදය හොඳින් හෝ නරකින් ජනතාව මත පටවයි. රජයට අවශ්‍ය ප්‍රතිපත්ති වටිනාකම්වලට අවශ්‍ය ආකාරයට මිනිසුන් පාලනය කිරීමට උත්සහ ගනී.

ධනවාදී සමාජය සෑම විටම උත්සහ කරන්නේ තිබෙන සමාජය සාධාරණීකරණය කිරීමට යි.

එමෙන්ම දරුවන් ධනවාදී සමාජ ක්‍රමයට හුරු කිරීමෙන් අනතුරුව සමාජයට ඇතුළත් කරනු ලබන්නේ ද පවුල් ඒකකය යි' මහාචාර්ය Jacques Donzelot බොහෝ සෙයින් ම බටහිර පශ්චාත් නූතනවාදී දාර්ශනිකයෙකු වන ගුකෝගේ ආභාසය ලද කෙනෙකි. ඔහු දක්වන ආකාරයට මානව පවුල කිසිසේත් ම පුද්ගලික අවකාශයක් නොවේ. එය සංකීර්ණ වූ බල සම්බන්ධතා ජාලයක් මගින් පාලනය වන්නකි. සමාජයක සීමිත ප්‍රභූත්, වෘත්තිකයන් වැනි පාර්ශවයන් විසින් නිර්මාණය කරන ප්‍රවාදයන් විසින් පුද්ගලයන් මෙන් ම පවුල පාලනය වේ. තවත් ලෙසකින් කිවහොත් සමාජයක බලවත් පිරිස් විසින් නිර්මාණය කරන ලද පාලකයන්ට නතු වන දෙයක් ලෙස පවුල හඳුන්වයි.

ආර්. එම්. සී. ජයමිණි

**සුභාවිත ගීතයට
කණකොකා හැඩිමට පටන්
ගැණුණේ අනුව දශකයේ
අග භාගය පමණ වන
විට ය.**

කලාව වූ කලී ඇත අතීතයේ පටන් ම මානව වර්ගයාගේ පැවැත්ම හා බැඳී ඇති සුවිශේෂී වූ මාධ්‍යයකි. එදා සිට අද දක්වා ම කලාවට ලැබෙන්නා වූ ස්ථානය මෙතෙකැයි කියා, නිම කළ නොහැක. එයට හේතුව නම් සතුව, දුක, කඳුළු, සිනහව, විරහව, ආදරය, සෙනෙහස යනාදී එකී මෙකී සෑම හැඟීමක් ම කලාව හා අත්වැල් බැඳගෙන ඇති හෙයිනි. කලාව ගත්විට සංගීතය, නර්තනය, සිනමාව, සාහිත්‍යය, සිතුවම යනා දී වශයෙන් නානාප්‍රකාර වූ ප්‍රභේදනයට වර්ග කළ හැකි ය. ඒ අතරින් ගීතයට ද සැලකිය යුතු සුවිශේෂී ස්ථානයක් හිමි වේ.

**“ගීතය වූ කලී මනුෂ්‍ය චිත්ත සන්තානයේ
රසාස්වාදය සඳහා විවර ව ඇති ඉඩ හසරෙහි
එක් දොරටුවකි.”**

ගීතය යන්න එලෙස අර්ථ දක්වනවා නම් එය නිවැරදි යැයි සිතමි.

වර්තමානයේ අපට අසන්නට, රස විඳින්නට ලැබෙන ගීත හා එදා අප අසා රස විඳි ගීත අතර විශාල පරතරයක් ඇති බව නම් අමුතුවෙන් කිව යුතු නැත. ගීතය බිහිවන්නේ අසා රස විඳීම සඳහා වූ ත්‍රිපුද්ගල සමාගමයකිනි.

එබැවින් හොඳ ගීතයක් බිහිවීමේ දී සම්බන්ධිත පුද්ගල ත්‍රිත්වය ම හෝ එකම පුද්ගලයා හෝ ඊට අදාළ දායකත්වය උපරිමයෙන් දිය යුතු ය. එක් පාර්ශවයක් හෝ දුර්වල වුව හොත් සමස්ත ගීත නිර්මාණය ම අසාර්ථක වේ. කෙසේ හෝ වේවා සුභාවිත ගීතය (ගේය පද්‍යය) යනුවෙන් අදහස් කරනුයේ අර්ථ පූර්ණ වූ, භාෂා දෝෂ රහිත, සංගීතය මුසු සංක්ෂිප්ත ගීතාත්මක භාෂා ප්‍රකාශනයකට ය.

ගීතයේ උපත දෙස බලන කල් හි, ජන ගායනා විශේෂයක් වශයෙන් බිහිවන සමජාතීය (homogenous) සමාජ තුළ පාරම්පරිකව, සරල නාද මාලා ඔස්සේ නිරායාසයෙන් ගායනා වූ සරල මිනිස් කටහඬේ සිට ග්‍රැමෆෝන් තැටිය, කැසට් පටය, සංයුක්ත තැටිය හා අන්තර්ජාලය දක්වා වූ නූතන විද්‍යුත් මාධ්‍යය ඔස්සේ මිනිස් කටහඬ මුසු වූ සංගීත සංයෝජනයන් ද සහිත ව ප්‍රකට මානව ප්‍රකාශනයක් වශයෙන් ජනප්‍රිය ව ඇත.

දහනව වන සියවස මුල් භාගයේ දී පමණ ඇරඹී දකුණු ඉන්දියානු රාගධාරී සංගීතයේ ආභාසය ලබමින් සිංහල ගීතය දෙපයින් නැගී සිටින්නට ගත් උත්සාහය සුභාවිත ගීතයේ ළදරු කාලය ලෙසින් හැඳින්විය හැකි ය. ඉන් අනතුරුව ආනන්ද සමරකෝන්, සුනිල් සාන්ත, අමරදේව යන සිංහල ගීතේ මුල් තුන්කට්ටුව අරිසෙන් අහුබුදු, ශ්‍රී චන්ද්‍රරත්න මානවසිංහ වැන්නවුන්ගේ පද රචනා ගායනා කරමින් සිංහල ගීතයේ වසන් සමය ජව සම්පන්න හා අර්ථ සම්පන්න කළහ. කුමාරතුංග මුනිදාස, හියුබන් දිසානායක වැනි ප්‍රතිභාපූර්ණ පුරෝගාමීන් විසින් ඇති දැඩි කළ සිංහල ගීතය මඩවල. ඇස්. රත්නායක, ඩෝල්ටන් අල්විස්, එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍ර, මහගම සේකර, ධර්මසිරි ගමගේ, මර්සලීන් ජයකොඩි පියනම වැනි පුද්ගලයන්ගේ ස්පර්ශයෙන් හා ගුණ රුවින් හැඩ වී කරුණාරත්න අබේසේකර, ඩබ්ලිව්. ඒ. අබේසිංහ, අජන්තා රණසිංහ, සුනිල් සරත්, පෙරේරා, සුනිල් ආරියරත්න, කුලරත්න ආරියවංශ, කුමාරදාස සපුතන්ත්‍රී වැනි දෙවන පරපුරේ විශිෂ්ටයින්ගෙන් මග අසාගෙන ප්‍රේමකීර්ති ද අල්විස්, සුනිල් ආර්. ගමගේ, රත්න ශ්‍රී විජේසිංහ, රමුක්කන සිද්ධාර්ථ හිමි වැනි ප්‍රතිභා සම්පන්න ගී පද රචකයින්ගේ පන්තිදෙක වඩාත් ඔප්නැංවිණ. මෙම ගී පද රචකයින්ගේ ගී පද මාලා ශ්‍රාවකයා වෙත සමීප කරලීමට වික්ටර් රත්නායක, ටී. එම්. ජයරත්න, ගුණදාස කපුගේ, සනත් නන්දසිරි, සුනිල් එදිරිසිංහ, රෝහණ බැද්දගේ, අමරසිරි පීරිස්, එඩ්වඩ් ජයකොඩි, කරුණාරත්න දිවුල්ගම, නන්දා මාලනී, මාලනී බුලත්සිංහල, නීලා වික්‍රමසිංහ, ලතා වල්පොල, දීපිකා ප්‍රියදර්ශනී, වර්තා ප්‍රියදර්ශනී වැනි බොහෝ ගායක ගායිකාවන් රැසක් බිහිවීම අප ලැබූ භාග්‍යයකි.

කෙසේ හෝ වේවා සුභාවිත ගීතයට කණකොකා හැඬීමට පටන් ගැනුනේ අනුව දශකයේ අග භාගය පමණ වන විට ය. එසේ සිදුවනුයේ දෙවන හා තෙවන යුගයන් නියෝජනය කරන ඇතැමෙකු අතින් ම ලියවෙන ගීත හේතුවෙනි. එයට එක් නිදසුනක් ලෙස මහාචාර්ය සුනිල් ආරියරත්නයන් විසින් මුල් කාලයේ ලියනු ලැබූ,

**“යොවුන් වසන්තයේ - දුහුල් වලාකුළේ
රැන් මුදාගෙන පාවී යනු මැන ඉහිල්ලිලා....”**

යන සරල සුමිදුරු ගීයත්, ඔහු අතින් ම මැනක දී ලියවෙන,

“යනවා නම් අනේ මං අරන් - යන තැනකට යන්න රත්තරන්...”

ගීතයන් පෙන්වා දිය හැකි ය. ප්‍රේමයේ සෞන්දර්ය රම්‍ය වූ සඳ එළියක් සේ අපට ළං කළ මහාචාර්යවරයෙකු තමා අත රැඳී පන්තිදට හිතුවක්කාරකම් කිරීමට කෙසේ අවසර දුනිදැයි සිතා ගැනීමට අසීරු ය. කෙසේ හෝ පැවසීමට තිබෙනුයේ මෙම වකවානුවට අයත් ඇතැම් පද රචකයින් විසින් දැන හෝ නොදැන සුභාවිත ගීතයේ බේදනීය පරිහානියට අඩු වැඩි වශයෙන් දායක වී ඇති බවයි.

එක් පසෙකින් මෙවන් අසාධාරණයක් සිදුවෙද්දී, තවත් පසෙකින් ආකස්මිකව පහළ වූ අසම්මත පද රචකයින් අතින් එක රැයින් ලියැවී අල්පශ්‍රැත නපුංසක හඬවලින් ගැයුණු දඩ්බඩ සංගීතය හා මුසු වූ ජනප්‍රිය ගී දහස් සංඛ්‍යාත ප්‍රමාණයක් වර්තමානයේ දී බහුල වශයෙන් අසන්නට දකින්නට ලැබේ. ගීත සාහිත්‍යයේ ස්වර්ණමය යුගය වශයෙන් පිළිගැනෙන හැත්තෑව, අසූව දශකවලත් මෙවන් කුණාටු ගී කෙත හරහා හමා ගියා යැයි යමෙකුට තර්ක කළ හැකි ය. ඒ කෙසේ වෙතත් රටේ පිළිගත් සම්මතයන්ට, ව්‍යවහාරයන්ට, භාෂාවට, කලාවට හා සංස්කෘතියට ඉන් හානියක් සිදු වේ නම් ඒවා යහපත් නිර්මාණ ලෙස පිළිගත හැකි ද?

මඳකට අප වත්මන් ගීතය වෙත හැරෙමු. වර්තමානයේ ලියැවෙන ගීත දෙස බැලීමේ දී ප්‍රේමාලාප, අදෝනා, විලාප විනා අලුතින් ගී ලිවීමට ඔවුන්ට අත්දැකීම් නැතුවා සේ හැඟී යයි. ගීයකට පාදක කරගත හැකි දෛනික අත්දැකීම් කොපමණ නම් අප රටේ සමාජයේ දක්නට ලැබේ ද? යමෙකු අන් සියල්ල බැහැර කොට ශෛෂ්ඨාත්මක ප්‍රේමය ම ගීතයට උචිත යැයි පවසනවා යැයි සිතමු. ප්‍රේමය ගීතයට අසුරු ප්‍රස්තුතයක් බව සැබෑ ය. එයට හේතුව නම් ප්‍රේමයේ විෂය පථය මහා විශාල වූ ත්, ඉසව් ගණනාවකින් සමන්විත වූ නිසාත් ය. නමුත් අද ප්‍රේම ගීත යැයි ලියැවෙන්නේද ප්‍රේම විලාප සහ පෙම් අදෝනාවන් ය. මේවා අසන්නන් හට දෘනෙත්‍රයේ පිළිකුලක් බව සැබෑ ය. නමුත් පසුගිය වසර විස්ස හිහ තුළ ලියවුන පෙම් ගීත කෙතරම් නම් අරුත්බර හා රසවත් භාවයකින් යුක්ත ද? මාගේ මතකයට නැගෙන්නා වූ එවන් ගීතයනට නිදසුන් කිහිපයක් මෙසේ දැක්විය හැකි ය.

**"සැල්ලේ මිණි තලාවේ
තාරකා පිපි වෙලාවේ
ළඳ ලියන්ගේ සින අතරේ
මැවේ ඒ රූපේ"**

- මහගම සේකර -

**"රෝස කටුව ළයේ ඇණුන කුරුල්ලානනේ
රෝස මලට පෙම් කළාට දඬුවමක් ද මේ"**
- රත්න ශ්‍රී විජේසිංහ -

**"ලේන කුලේ සිට ආ ගිය මග තොට
සිටියා නොසැලෙන පහන් ටැඹක් සේ
නිවන් දකින කුරු මේ සංසාරේ
පසුපස ආවා සෙවණැල්ලක් වී"**

- රඹුක්කන සිද්ධාර්ථ හිමි -

අද මෙන් නොව විරහ ගීතය වුව ද එකල ඉතා අර්ථවත් අයුරින් ලියැවුණි.

**"සැඳු අඳුර ලොව ගලන වෙලාවට
කවුළු පියන්පත් වැසෙන වෙලාවට
දහසක් දොම්නස් සිහින පවුරු මැද
තනිවුණ ඔබේ සුසුමත් සෙමෙන් විත්
මගෙ සවනත පාරයි"**

- සෝමතිලක ජයමහ -

මෙවන් වූ සිත් නිවාලන ගීත අද වුව ද අසා මහත් වූ රසාස්වාදයක් ලබාගත හැකිය. නමුත් මතුවට ලියැවුණ ගීතයන් නම් සුභාවිත ගීතය නැත්නට ම නැති කිරීමට සමත් විය.

**"පාරමිතා නොපුරමු අප දෙදෙනා
- මතු මතු සංසාරේ
පාන සිතා සුළඟට මුසු කරමු
- උපදින හැම වාරේ"**

මෙහි 'අප නොපුරමු' යන්නෙහි පැහැදිලිව ම ව්‍යාකරණ දෝෂ දක්නට ලැබේ.

**"මට ඔබ ඔබ මට පෙම් කළ තරමට
වෙන් වී යන්න බැරි...."**

මෙම පද ජේළිය වරක් හෝ දෙවරක් කියවා බැලූ කල එකම තැනැත්තෙකු පමණක් පෙම් කර ඇති බව හැඟී යයි.

සුභාවිත ගීතයට ක්‍රම ක්‍රමයෙන් සිදු වූ හානිය වර්තමානය වන විට සුභාවිත ගීතය නැත්නට ම නැතිකර දැමීමට සමත් වී ඇති බව මෙය කියවන ඔබට තේරුම් යනවා නොඅනුමාන ය. වර්තමානයේ දී අසන්නට ලැබෙන ගීත පිළිබඳ ව එම නිසා තවදුරටත් පැහැදිලි කිරීම නිශ්ඵල කරුණකි. කෙසේ වුවද අපගේ මතුපිට කන මොහොතකට රචනා සෝෂාකාරී තනුවකට, ඉල්ලුමට සැපයුම සලසන ගීත කලාවකට බඩ පිනුම් ගසන්නට ඉඩ හැර සුභාවිත ගීතය බේදනීය තත්වයකට ඇද වැටෙන අයුරු, අපගේ සුභාවිත ගී පද රචකයන්, තනු රචකයන් හා ගායක ගායිකාවන් මෙසේ නිසොල්මන්ව උඩ බලා සිටින අයුරු දක්නා අප සිත් හි මහත් වූ ශෝචනීය හැඟීමක්, පැළ පදියම් වේ. එහෙයින් සුභාවිත ගීතයට මියැදෙන්නට ඉඩ නොහැර අළු ගසා දමා අවදි කරවීමට, මෙය කියවන පාඨක ඔබ ද අත්වැල් බැඳගනී යන්න මාගේ ඒකායන පැතුම යි.

රුවන්ති කෞශල්‍යා

NOKIA 1100

එක IPHONE

එකම වෙදද?

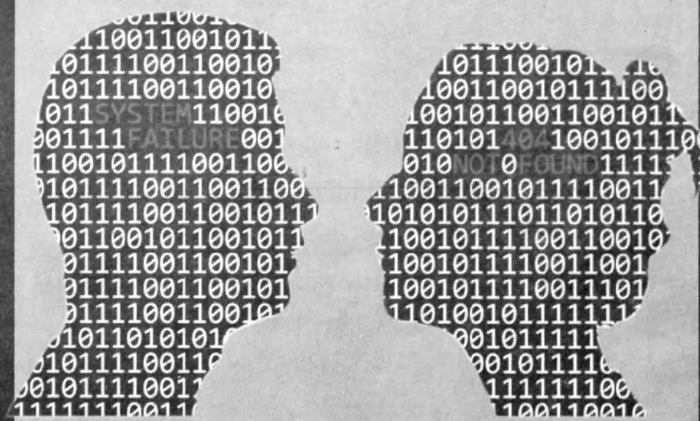
ඇයි

දෙකෙකුත්

හුමේ වෙතත්

වෙන්වේ

හැක්කේ???

-----අපි පොඩි කාලෙ ඉඳන් මේ වෙනකම් ගතවෙව්ව පොඩි කාලෙටත් තොරතුරු සහ සන්නිවේදන තාක්ෂණය කොච්චර දියුණු වෙලාද? පුද්ගලයා ඒක හිතනකොටත්... මට මතකයි අපේ අයිය එයාගෙ පළවෙනි ගැනුම් ළමයාට ලියපු ලියුමක් පහ වසරේදී ගෙනහින් දුන්න ලියුම්කාරයා වගේ. එතකොට මම Phone එකක් දැකලවත් නෑ... ඒත් එක දවසක් ඔන්න මාමලගෙ ගෙදරට ගෙනාව ගඩොල් බාගයක් විතර ලොකු Phone එකක්. අපිත් ඉතින් වටවෙලා එබ් එබ් බැලුව ඒක හරි පුදුමෙන්, ඒ කාලෙ අපි ඒකට කිව්වෙ Celstel එක කියලා. අවුරුදු ගාණක් ගිහින් තමා දන්නෙ ඒ Sim එකට කියපු නම කියල... ඊට පස්සෙ ටික ටික මිනිස්සු Phone පාවිච්චි කරන්න පටන් ගත්තා. එකෙ Size එකත් ටික ටික පොඩි වුණා... ඊළඟට මම ගොඩක්ම පුදුම වුණ දවස තමයි, අපෙ අයිය අලුතෙන් ම Phone එකක් ගෙනත් හොරෙන් ම ලොකු අම්ම කතා කරන එක video කරල මට

පද්ධතිය

අකමත් ද?

පෙන්නපු වෙලාව... මට පුදුම ඒ video එක යනව දැකල... මේ සිදුවීම් පොඩ්ඩක් විතරයි... ඔය අතරෙ ගොඩක් සිදුවීම් වුණා තාක්ෂණය මාව පුදුම කරපු. සතුටු කරපු ඔයාලටත් මේ අත්දැකීම තියෙනවා ඇති 90 දශකයෙ මුල් භාගයට කලින් ඉපදුණු කෙනෙක් නම්... දැන් මේ තාක්ෂණය පුදුම විදියට දියුණු වෙලා, මට පුළුවන් ඕනෑම රටක ඉඳන් බලන්න පුළුවන් විදියට Fb එකේ ලියන්න. මේවටත් වඩා දියුණු දේවලුත් දැන් තියෙනවා. මේක තමා තොරතුරු සහ සන්නිවේදන තාක්ෂණයේ පරිණාමය...

ඒත් මේකත් එක්කම වර්තමානේ හැමෝම එකතුවෙලා හිතන්න ඕන දෙයක් තියෙනවා... මට පොඩි කාලෙ හින්ද මේක තේරුණේ නැහැ... ඒත් දැන් ඒක තේරෙනවා. ඒක තමයි පොඩි කාලෙකින් Phone එක මෙව්වර දියුණු වුණත් අපේ පීචිතවල ඉරණම තීරණය කරන දේශපාලනේ නම් වෙනස්වෙලා නැහැ... මට මතකයි මම පොඩි කාලෙ අයියයි, ගමේ දෙතුන් දෙනෙක් එක්ක පෝස්ටර් ගහන්න ගියා එක දේශපාලකයෙකුට... මිනිහගෙ සුදුසුකම විදියට අපි දැනගෙන හිටියෙ අපෙ අම්මල ඡන්ද දෙන පැත්තට විරුද්ධ පැත්තෙ කෙනෙක්ට ප්‍රසිද්ධියේ කනට ගහපු එක... ඒ කාලෙ අපි හතරදෙනා ම තරුණ පරම්පරාවට එන්න ඉඳපු අය. ඒත් අපට පළවෙනි දේශපාලන අධ්‍යාපනය ලැබුණේ අනෙක් එකාගෙ කනට ගහල ඡන්ද දිනන එකා වීරයා කියල. ඔය ටිකයි, තව අත්දැකීම් අනන්තයි. ඉතින් Phone එක අර වගේ පරිණාමය වුණාට ඒ දේශපාලන අත්දැකීම් එතනම යි.

දැන් තරුණයන්ගේ දේශපාලන අදහස I hate politics. ඒක හරි උපාරුවෙන් posh විදියට කියන්නේ. දේශපාලන ක්‍රමය එකතැනම යි. ඒක පල් වෙනවා, කුණු ගඳ ගහනවා. මේ ධනපති ක්‍රමය මිනිසුන් කෝටි ගණන් හුරගෙන කනවා. ඒත් පාලකයෝ කියනව මේක තමයි ස්ථායී ක්‍රමය කියලා... අපිව පාලනය කරන්නේ මැරයෝ, ස්ත්‍රී දූෂකයෝ, හොරු... ඒක හින්දම අපි අවට දූනෙන්නේ ම කුණු ගඳ. මාධ්‍ය පාලකයන්ගේ නිසා ඒවගෙන් හැමවෙලේ ම කියනව ඒක සුවඳයි... සුවඳයි... සුවඳයි... කියලා. ගොඩක් මිනිස්සු ගඳ උහුලගෙන ඒක පිළිගන්නවා. දැන් මිනිස්සු කියන්නේ iPhone අතේ තියාගෙන ඇවිදින සත්තු වෙගෙන යන්නේ. හැම තැනම අවුල්... හැමෝගෙම හිත්වල හිස් කමක් තියෙනවා. ඒත් හේතුව දන්නේ නෑ... හේතුව හොයන්නේ නෑ...

ඒත් අපට පෙනි පෙනී අපේ සන්නිවේදනය රැඳිල තියෙන Phone එක වෙනස් වුණ හැටි මතක් කරලවත් අපේ ජීවිතේ ම තීරණය කරන ධනපති සමාජ ක්‍රමය වෙනස් කරන්න අපට හිතෙන්නේ නැත්තේ ඇයි?...

කවුද මන්ද අපිව දේශපාලනෙන් ඇත් කරල තාක්ෂණයට තියෙන උනන්දුව අපට දේශපාලනයට නෑ... ඒත් ඒක හරිද??...

මධුසංක ප්‍රියදර්ශන

වතුගඩු රෝගය වසංගතයක් වෙයි ද?

මිනිසා සෞඛ්‍යදහමේ අපූරු නිර්මාණයකි. මේ මිනිසාගේ ශරීරය නිර්මාණය වී ඇත්තේ විවිධ සෛල, පටක, අවයව හා පද්ධති සමූහයක එකතුවෙනි. මේ අතරින් මිනිසාගේ ශරීරයේ බහිස්‍රාවීය පද්ධතිය ලෙස පද්ධතියක් ද පවතී. මිනිසාගේ ශරීරයේ ලේවල පවතින වැඩිපුර ජලය හා ලවණ ආදී බහිස්‍රාවීය ද්‍රව්‍ය ඉවත් කිරීමට මුල්වන්නේ මෙම බහිස්‍රාවීය පද්ධතිය යි. වතුගඩු දෙකක්, මුත්‍ර නාල දෙකක් හා මුත්‍රාශයකින් බහිස්‍රාවීය පද්ධතිය සමන්විත වන අතර වතුගඩුවලින් සිදුවන මුත්‍ර පෙරීමේ ක්‍රියාවලිය සාමාන්‍ය පරිදි සිදු නොවීම වතුගඩු රෝගය වශයෙන් හඳුන්වයි.

ශ්‍රී ලංකාවේ උතුරු මැද, ඌව, වයඹ හා දකුණ, ආදී විවිධ පළාත් ගණනාවක බොහෝ කතාබහට ලක්වන රෝගයකි. වතුගඩු රෝගය. මේ පිළිබඳ ව කළ පර්යේෂණ මගින් සොයාගෙන ඇත්තේ කැඩිමියම්, ආසනික්, රසදිය ආදී බැර ලෝහ වර්ග ශරීරගත වීම ද වතුගඩු රෝගය ඇති වීමට බලපාන බවයි. උතුරු මැද පළාතේ ප්‍රදේශවල ජනතාව අතර බහුල වශයෙන් මෙම රෝගය ව්‍යාප්ත වීමට හේතුවක් වී ඇත්තේ එම ප්‍රදේශවල

ජනතාවට පිරිසිදු පානීය ජලය නොලැබීම යි. ඔවුන්ට පානය කිරීමට සිදු වී ඇත්තේ මිශ්‍ර ජලයයි. මෙම කිවුල් ජලයේ ශරීරයට අහිතකර විෂ ද්‍රව්‍ය අන්තර්ගත ව ඇත. එබැවින් එම ප්‍රදේශවල සිටින කුඩා දරුවාගෙන් ඇරඹී වැඩිහිටි පුද්ගලයා දක්වා ම වකුගඩු රෝගීන් බිහිවීමේ අවදානම වැඩි වෙමින් පවතී.

පර්යේෂණ මගින් කොයාගෙන ඇත්තේ කැඩිමියම්, ආසනික්, රසදිය ආදී බැර ලෝහ වර්ග ශරීරගත වීම ද වකුගඩු රෝගය ඇති වීමට මූලිකව බලපාන බව ය.

වකුගඩු රෝගය ඇති වීමට බලපාන තවත් හේතූන් කිහිපයක් ද පවතී. ඒවා අතරින් විවිධ ආසාදන, අධික රුධිර පීඩනය හා දියවැඩියාව ආදී හේතූන් ද මුල්විය හැකි ය. නමුත් අප පරිභෝජනය කරන ජලය හා ආහාරවල ආසනික්, කැඩිමියම් හා රසදිය වැනි බැර ලෝහ වර්ග අන්තර්ගත ව තිබීම වකුගඩු රෝගී තත්ත්වයන් ඇති වීමට මූලික හේතුවක් වී ඇත. අනුරාධපුරය (මහඔය ග්‍රාමය), පොළොන්නරුව, වවුනියාව ආදී ප්‍රදේශවල බහුල වශයෙන් වකුගඩු රෝගය ව්‍යාප්ත වීමට හේතුවක් වී ඇත්තේ ජලයේ ආසනික්, කැඩිමියම් හා රසදිය ආදී බැර ලෝහ වර්ග මිශ්‍ර වී තිබීමයි.

උතුරු මැද පළාතේ කෘෂිකර්මාන්තය වැඩි වශයෙන් ව්‍යාප්ත ජීවනෝපායකි. කෘෂිකර්මාන්තයේ නිරතවන ජනතාව බෝග වගාවන් සාරවත් කරගැනීම උදෙසා කෘමිනාශක, වල්නාශක හා රසායනික පොහොර වර්ග යොදා ගැනීම ගනු ලබයි. එලෙස කෘෂිකර්මාන්තයට යොදා ගන්නා රසායනික ද්‍රව්‍යවල ආසනික් වැනි බැර ලෝහ වර්ග මිශ්‍ර ව ඇත. එබැවින් එවැනි රසායනික ද්‍රව්‍ය පසට එක් කිරීම මගින් ජලය දූෂණය වීම නොවැළැක්විය හැකි තත්ත්වයකි. කෘෂිකර්මාන්තය බහුල ව ව්‍යාප්ත වී පවතින්නා වූ ප්‍රදේශවල මෙන් ම සාමාන්‍ය වශයෙන් කෘෂිකර්මාන්තය ව්‍යාප්ත වී පවතින්නා වූ ප්‍රදේශවල ජනතාව ද බෝග වගාවන් සඳහා කෘෂිරසායනික ද්‍රව්‍ය භාවිත කරයි. එසේ දිගින් දිගට ම කෘෂිරසායනික ද්‍රව්‍ය පසට එක් කිරීමෙන් ජලයේ ආම්ලිකතාව ශීඝ්‍රයෙන් වැඩි වේ. එනිසා වර්තමානයේ දී උතුරු මැද පළාතේ ප්‍රදේශවල සුලභ වී ඇති වකුගඩු රෝගී

තත්ත්වයන්, අනෙකුත් ප්‍රදේශවලට ද ව්‍යාප්ත වීම සිදුවිය නොහැක්කක් ද, යන්න අප හමුවේ ඇති තවත් ප්‍රශ්නයකි.

වකුගඩු රෝගය පැතිරී පවතින ප්‍රදේශවල පවතින ග්‍රාමීය හා ප්‍රාදේශීය රෝහල්වලින් ප්‍රතිකාර ලබා ගැනීමට පැමිණෙන්නා වූ රෝගීන්ගේ ගණන දිනෙන් දින ඉහළ යමින් පවතී. ඔවුන් වෙනුවෙන් රජයේ රෝහල්වලින් ඖෂධ වර්ග ලබා ගැනීමට සිදු වී ඇත්තේ පෞද්ගලික ඖෂධාගාරවලිනි. වකුගඩු රෝගියෙකුට ඖෂධ ලබා ගැනීම වෙනුවෙන් රු.3000ක මුදලක් ලබා දීමට තීරණය කර තිබුණ ද, එම මුදල ඔවුන්ගේ ඖෂධ වෙනුවෙන් ප්‍රමාණවත් ද? තවත් අතෙකින් බලන කල කෘෂිකර්මාන්තය ආශ්‍රයෙන් ලබා ගන්නා සුළු මුදලින් අසීරු පීඩන අරගලයක නිරත වී සිටින සාමාන්‍ය ජනතාවට ඖෂධ වෙනුවෙන් විශාල මුදලක් ගෙවීමට සිදුවීම කෙසේනම් කළ හැකි ද?

වකුගඩු රෝගයට ගොදුරු වීම හේතුවෙන් සමහර රෝගීන්ට වකුගඩු ඉවත් කිරීමට සිදුවිය හැකි ය. එවැනි රෝගීන්ට පිවත් වීම උදෙසා රුධිරය පෙරීමේ ක්‍රියාවලිය කරගැනීමට රෝහල් කරා යොමුවීමට සිදුවේ. එවැනි අවස්ථාවක දී යන්ත්‍ර මගින් රුධිරය පෙරීමේ කටයුත්ත සිදු කිරීමට එම ප්‍රදේශවල රෝහල්වල පවතින පහසුකම් ප්‍රමාණවත් ව පවතී ද, නැතිනම් එම පහසුකම් ප්‍රවර්ධනය කළ යුත්තේ කෙසේ ද, යනාදී ප්‍රශ්න කෙරෙහි රජයේ අවධානය යොමු විය යුතු ය.

කිවුල් ජලය ඇති ප්‍රදේශවල පුද්ගලයින්ට පිරිසිදු ජලය ලබාදීමට ක්‍රමවත් වැඩපිළිවෙළක් යෙදීමටත්, ආසනික් ආදී බැර ලෝහ වර්ග අඩංගු විෂ රසායනික ද්‍රව්‍ය තහනම් කිරීම ඒවා පාලනය කිරීම හෝ එම රසායනික ද්‍රව්‍ය වෙනුවට ආසනික් වැනි විෂ රසායනික ද්‍රව්‍යයන්ගෙන් තොර වෙනත් රසායනික ද්‍රව්‍ය හඳුන්වා දීම වැනි කරුණු කෙරෙහි අපගේ අවධානය යොමු විය යුතු කාලය දැන් එළඹ තිබේ.

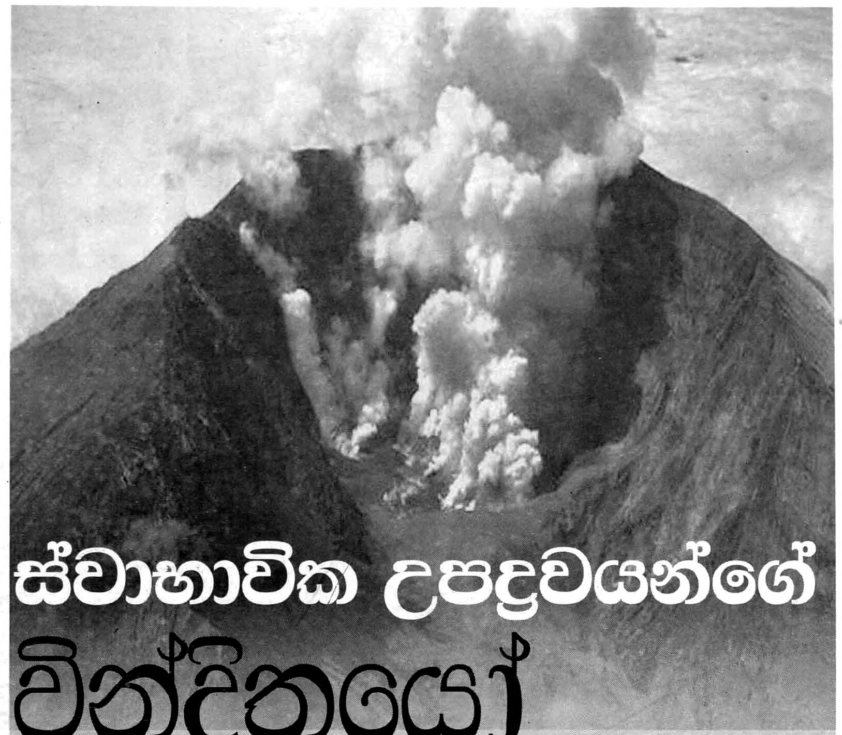
වකුගඩු රෝගය සම්බන්ධව වැඩි වැඩියෙන් කතාබහට ලක්වන්නේ වකුගඩු රෝගීන්ගේ ප්‍රමාණය දිනෙන් දින වැඩිවන නිසා නොවේ ද? එසේ නම් අප කළ යුත්තේ වකුගඩු රෝගය තවදුරටත් ව්‍යාප්ත වූවාට පසු ඒ වෙනුවෙන් විසඳුම් සෙවීම ද, නැත්නම් එම රෝගය ඇති වීමට බලපාන්නා වූ හේතු සාධක නැති කිරීමට උත්සාහ දැරීම ද, යන්න මඳක් සිතා බැලිය යුතු ප්‍රශ්නයකි.

එන්. සී. යෝගානි

වත්මන් - මිනිසාගේ අයහපත් වර්ගයා රටා හේතුවෙන් ස්වාභාවික පරිසරය සමස්ත ලෝකයට සිදුකරන බලපෑම දිනෙන් දින ඉහළ යමින් පවතී. මේ හේතුව නිසාම අතීතයේ පටන් මිනිසා හා පරිසරය සමඟ පැවති බැඳීම ගිලිහී ගොස් මිනිසාගෙන් පරිසරයට සිදුකරන බලපෑම පරදවා ස්වාභාවික පරිසරය මිනිසාට සිදුකරන තර්ජනය ඉහළ යමින් පවතී. මෙම නිසා අද වන විට ස්වාභාවික ආපදා මිනිසාගේ ජීවන රටාවේ එක් කොටසක් බවට පත් වී ඇත.

ස්වාභාවික ආපදාවක් උපද්‍රවයක් වන්නේ එමඟින් මිනිසාට, දේපළවලට හෝ ස්වාභාවික පරිසරයට හානිකර බලපෑමක් සිදු වූ විට වේ. ලෝකයේ ගංවතුර, නායයෑම්, නියඟ, භූමි කම්පා, ගිනි කඳු පිපිරීම්, සුනාමි, සුළි කුණාටු වැනි ස්වාභාවික උපද්‍රවවලින් සිදුවන ආපදාවන්ට අමතරව මිනිසා විසින් ම නිර්මාණය කරගත් යුද්ධ, ජනවාර්ගික අර්බුද, බෝම්බ පිපිරීම්, අපරාධ, වසංගත රෝග මෙන්ම මාර්ග අනතුරු වැනි උපද්‍රව තුළින් සිදුවන්නා වූ හානි ද වර්තමානයේ සුළු පටු නොවේ.

ලෝකයේ රටවල් සංවර්ධිත හා සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවල් ලෙස කාණ්ඩ දෙකකට වෙන් කළහොත් මෙම කාණ්ඩ දෙකටම අදාළ රටවල් යට කී කුමන හෝ උපද්‍රවයකට ලක් වී ඇත. නමුත් සංවර්ධිත එසේත් නැත්නම් ආර්ථිකමය අතින් ශක්තිමත් රටවල උපද්‍රවයන්ගෙන් සිදු වන හානිය සංවර්ධනය වෙමින් පවතින

ස්වාභාවික උපද්‍රවයන්ගේ වින්දිතයෝ

ස්වාභාවික ආපදාවක් උපද්‍රවයක් වන්නේ එමඟින් මිනිසාට, දේපළවලට හෝ ස්වාභාවික පරිසරයට හානිකර බලපෑමක් සිදු වූ විට වේ.

රටවලට සිදු වන හානිය තරම් බරපතළ නොවේ. ජපානය, උතුරු ඇමෙරිකාව, මධ්‍යම ඇමෙරිකාව, මැද පෙරදිග ඕස්ට්‍රේලියාව ආදී රටවල ස්වාභාවික උපද්‍රවයන්ගේ බලපෑම ඉන්දියාව, නේපාලය, බංගලාදේශය, චීනය, සුඩානය, පිලිපීනය, ඉන්දුනීසියාව, මාලදිවයින, රුවන්ඩාව, ඉතියෝපියාව, පලස්තීනය ආදී සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවලට සාපේක්ෂව පහළ මට්ටමේ පවතී. නමුත් යට කී සංවර්ධිත රටවල් ලෝකයේ සිදුවන බොහෝමයක් උපද්‍රවවලට සෘජුව ම මුහුණපාන රටවල් වේ. නිදසුන් ලෙස උතුරු ඇමෙරිකාවේ ටෙක්සාස් හා ෆ්ලොරිඩා යන ප්‍රදේශ ඉතාමත් ප්‍රබල සුළි කුණාටුවලට නිරතුරුව ම විවෘත වන ප්‍රදේශ වේ. ජපානය ද සුළි කුණාටු, භූමි කම්පා, සුනාමි හා ගිනි කඳු පිපිරීම් වැනි ක්ෂණිකව සිදුවන ඉතාම දරුණු ස්වාභාවික උපද්‍රවයන් නිතර ම වාර්තා කරන රටක් වේ. උපද්‍රවය කොතරම් ප්‍රබල වුවත්, ඒවා නිසා එම රටවල වාර්තා වන ඒවා නිසා එම රටවල වාර්තා වන ජීවිත හානි සංඛ්‍යාව සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවලට සාපේක්ෂව පහළ මට්ටමක පවතී. නමුත් මෙම රටවල ආර්ථික හානි සාපේක්ෂව ඉහළ මට්ටමක පවතින්නේ බහුතරයක් ආර්ථික කටයුතු ඒකරාශී වී ඇත්තේ වෙරළාශ්‍රිත ප්‍රදේශවල වීම නිසා වේ. මීට අමතරව අධික ගොඩනැගිලි සංඝන්වය හා ඒවා එකිනෙකට ඉතාමත්

ආසන්නයෙන් පිහිටා තිබීම හේතුවෙන් උපද්‍රවයක දී සිදුවන දේපළ හානිය එම නිසා සිදුවන ජීවිත හානිවලට වඩා ප්‍රබල මට්ටමේ පවතී. සංවර්ධිත රටවල් දැඩි ස්වාභාවික ව්‍යසනයකින් පසුව වුවද අඡ්ඡාදන ගසා දමා නැගී සිටින්නේ එම රටවල් ආර්ථිකමය අතින් ඉතාම ශක්තිමත් රටවල් වීම නිසායි. දිගුකාලීන සහනාධාරවලට වඩා කෙටිකාලීන සහනාධාර මගින් ඉතාමත් සුළු කාලයක් ඇතුළත සුන්ඹුන් ඉවත් කර නැවත යථා තත්ත්වයට පැමිණීමේ හැකියාව මෙවැනි රටවලට පවතී.

සංවර්ධිත රටවල් කාර්මීකරණයේ හිණිපෙන්වෙහි පවතින රටවල් වේ. මේ හේතු නිසා ම හදිසි උපද්‍රවයක දී සිදුවන ජීවිත හානි අවමකර ගැනීමට ඔවුන් සතුව පවතින උසස් තාක්ෂණික ඥානය ආශීර්වාදයක් ලෙස යොදා ගනී. හදිසි උපද්‍රවයක් පැමිණීමට පෙර එහි ප්‍රබලත්වය හා එමගින් හානියට පත්විය හැකි ප්‍රදේශ පිළිබඳ පුරෝකථන පැවසිය හැකි ආකාරයේ තාක්ෂණික මෙවලම් භාවිතය ද, එම උපද්‍රවය නිසා බලපෑමට පත් විය හැකි ජනතාවට අනතුරු ඇඟවීමට හැකි ආකාරයේ දියුණු ක්‍රමවේද පැවතීම නිසා ද එවැනි උපද්‍රවයක දී ආරක්ෂා වීමේ පියවරයන් සම්බන්ධයෙන් ජනතාවගේ ඇති දැනුවත් වීම නිසා ද බොහොමයක් සංවර්ධිත රටවල ස්වාභාවික උපද්‍රවවලින් වාර්තා වන ජීවිත හානි සංඛ්‍යාව පහළ මට්ටමක පවතී. සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවල තත්ත්වය මේ හා සැසඳීමේ දී පවතින්නේ ඉතාමත් අයහපත් අනතුරු විශාල වශයෙන් ඇති වන කලාප වේ. ගංවතුර හා සුළි කුණාටුවලින් සිදුවන ආපදාවන්ට අමතර ව නාය යෑම්, සුනාමි, නියඟ, අධික උෂ්ණත්වය, භූමි කම්පා වැනි උපද්‍රව හේතුවෙන් අහිමිවන ජීවිත සංඛ්‍යාව ඉතාම ඉහළ ය. මෑත කාලීන නිදසුන් ලෙස බංගලාදේශයෙන් වාර්තාවන ගංවතුර හා සුළි කුණාටු උපද්‍රවයන්ට ලක්වීමට බලපාන හේතූන් ලෙස එහි පවතින අධික ජන සංඛ්‍යාව, ගංගා, මේඝනා හා බ්‍රහ්මපුත්‍ර යන ප්‍රධාන ගංගාවන්හි ක්‍රියාකාරීත්වය ද, රටෙන් තුනෙන් එකක ප්‍රමාණයක් මුහුදු මට්ටමේ සිට මීටර් අටක් පහළින් පිහිටා තිබීම මෙන් ම විශේෂයෙන්ම රටෙහි පිහිටීම බෙංගාල බොක්ක අඩුපීඩන කලාපයට ඉතාම ආසන්නයේ පිහිටා තිබීම යන සාධක හුවා දැක්විය හැක. හදිසි ගංවතුර තත්ත්වයක දී බංගලාදේශයේ 30% ප්‍රදේශයක් ජලයෙන් යට වේ. 1991 වර්ෂයේ දී පමණක් බංගලාදේශයේ විසිදාහකට අධික මරණ සංඛ්‍යාවක් ගංවතුර හා සුළි කුණාටු නිසා වාර්තා වී ඇත.

ස්වාභාවික සාධකවලට අමතර ව මිනිසා විසින් නිර්මාණය කරගත් සාධක ද යට කී උපද්‍රවයන්ගේ බලපෑම වැඩි කිරීමට හේතු වී තිබේ. බංගලාදේශයේ අධික ගංවතුර තර්ජනයට මුළුකම හේතුව නේපාලය හා හිමාලය ආශ්‍රිතව වනාන්තර ප්‍රදේශ හෙළි පෙහෙළි කිරීමයි. මේ හේතුවෙන් හිමාලය කඳුකරය ආශ්‍රිතව අයිස් තට්ටු දියවීම නිසා ගංගාවන්ගේ පරිමාව මෙන් ම බාදනය ද ඉහළ ගොස් බාදිත ද්‍රව්‍ය පහළ ප්‍රදේශවල තැන්පත් වීමෙන් විශාල ප්‍රදේශයක් ජලයෙන් යට වේ. එමෙන්ම පිටාර තැනි ආශ්‍රිතව පවතින අධික ජන සංඛ්‍යාව හා අයහපත් භූමි පරිභෝජන කටයුතු හේතුවෙන්

ගංවතුරවල බලපෑම ඉහළ ගොස් වාර්තා වන මරණ සංඛ්‍යාව ද ඉහළ ගොස් ඇත. ඉහත සාධක සියල්ලම සැලකීමේ දී බොහොමයක් සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවල ස්වාභාවික උපද්‍රවයන්ගෙන් සිදුවන ජීවිත හා දේපළ හානි උපරිම වීමට එම රටවල පවතින අධික ජන සංඛ්‍යාවය, දිළිඳුකම, නොදියුණු තාක්ෂණය, උපද්‍රව පිළිබඳ ජනතාවගේ දැනුවත්බව මදකම, නීති හා රෙගුලාසිවල ලිහිල් බව ආදී හේතු සාධක බලපා ඇති බව පෙනී යයි. ඒ අනුව පැහැදිලි වන්නේ සංවර්ධිත රටවල වාර්තාවන උපද්‍රවයන්ගේ ප්‍රමාණය හා සමාන වුවත් ඒවායින් වැඩිම ජීවිත හා දේපළ හානි ප්‍රමාණයක් වාර්තා වනුයේ සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවල බවයි. එබැවින් මෙවැනි උපද්‍රවවලින් සිදුවන හානිය අවමකර ගැනීමට සුදුසු ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම බහුතරයක් සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවල කාලීන අවශ්‍යතාවයකි.

අනුරාධා විජේරත්න

සාර්විකත්වය රැඳි ඇත්තේ තුමන් මත ද?

අවාසනාව හා කර්මය මත පදනම් ව උත්සාහයේ අගය බාල කරගත් පුද්ගලයන් සමූහයක් ජීවත් වේ. තවත් පිරිසක් පවසන්නේ ඔවුන්ට ජයග්‍රහණයේ හිඟිපෙත්තට ම යාමට ධෛර්ය සැපයීමට කිසියම් කෙනෙකු නොසිටි බවයි.

තමාට ජීවිතයේ සාමාර්ථයන් අත්පත් කරගැනීමට නොහැකි වූ විට බොහෝ මිනිසුන් ඊට නිදහසට හේතු සපයයි. තමාගේ දුර්වලතාවයන් වසා ගැනීමේ අරමුණින් නිදහසට හේතු සැපයීම සිදු කරනුයේ බොහෝ මිනිසුන් ආත්ම ගෞරවය රැක ගැනීම සඳහා යැයි පවසයි.

අලස බවින් යුතුව, ක්‍රියාකාරී නොවී ආකල්පමය යහපත් වෙනසක් ඇතිකර නොගෙන නිදහසට හේතු සපයා ආත්ම ගෞරවය බේරා ගැනීමට තැත්කරන පුද්ගලයා අනතුරු සහිත ස්ථානයකින් දියට පතින්නෙකි. නිදහසට හේතු කීම ද පුද්ගල පෞරුෂයේ පවතින අඩුපාඩුවකි.

නොසැලෙන අධිෂ්ඨානය හා ධෛර්ය ඇති, අරමුණක් වෙනුවෙන් අත් නොහරින කැපවීමක් ඇති පුද්ගලයා සැබෑ වාසනාවන්තයා ය. මන්ද යත් ඒ තුළින් ජීවිතයේ ඔබට ඕනෑම සාමාර්ථයක් ලබාගත හැකි ය.

ඔබට මග පෙන්වන්නේ වෙනත් කිසිවකු නොව ඔබ ම ය. ඔබ ඔබේ වාසනාව වෙත කෙනෙකුගෙන් ඉල්ලා නොසිටින්න. "තමා හිසට තම අතමය සෙවණැල්ල" යන වදන සිහි කරන්න.

ඔබට ධෛර්ය, නොසැලෙන අධිෂ්ඨානය හා ජයග්‍රහණය දක්වා නොසැලී සිටීමේ හැකියාව නොමැති නම් ඒවා වගා දිගා කර ගන්න. ධෛර්ය හා අධිෂ්ඨානය එක් පුද්ගලයෙකුට පමණක් උරුම වූවක් නොවේ. එය මුළු මහත් ලෝකයේ සෑම පුද්ගලයෙකුට ම ළඟා කර ගත හැක්කකි. අවශ්‍ය වන්නේ ඔබ ඊට හුරු වීම ය. මේ සඳහා ඔබේ මනස ශක්තිමත් කරගත යුතු ය. ශක්තිමත් මනසක් ඇති පුද්ගලයෝ ලෞකික හා අධ්‍යාත්මික යන අංශ දෙකෙහි ම දක්ෂයෝ, නිපුණයෝ බවට පත්වෙති.

වාසනාව ඔබේ දොරකඩ සිටගෙන සිටියත් ඔබ අලසයෙකු අක්‍රිය පුද්ගලයෙකු වන්නේ නම් ඒ අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජන ලැබීමට ඔබට නොහැකි වන්නේ ය. ඔබ ක්‍රියාකාරී, ධෛර්ය සම්පන්න අයෙකු නම් වාසනාව හඹා ගොස් ඔබ සතු කරගත හැකි ය.

“උසස් ප්‍රතිඵලයක් ලැබිය හැක්කේ සුළු වෙන් උත්සාහ දැරීමෙන් නොවේ”

බොහෝ මිනිසුන් පවසන්නේ වාසනාව යනු යහමින් මුදල් ඇති බව ය. දුප්පත්කම යනු අවාසනාව බව ය. මෙය ප්‍රබල මිත්‍යා මතයකි. මන්ද යත් ලොව ශ්‍රේෂ්ඨත්වයට පත් වූ බොහෝ මිනිසුන් කුඩා කල නැළවීමට ඔවුන්ගේ දෙමාපියන්ට තොටිල්ලක්වත් තිබුණේ නැත. ඔවුන් උපන්නේ ද දුප්පත්කම උපතින් ම උරුම කරගෙන ය. නමුත් නොසැලෙන අධිෂ්ඨානය හා ධෛර්ය ඔවුන්ගේ වාසනාවට, ශ්‍රේෂ්ඨත්වයට මඟ පාදා ඇත.

“ධනය වුවද ඔබට හිමි වන්නේ නිශ්චිත අරමුණකට කැපවී ඒ සඳහා ඔබගේ ශක්තිය හා ධෛර්ය අඛණ්ඩ ව යොමු කිරීම නිසා ඊට ලැබෙන ප්‍රතිඵලයක් වශයෙනි.”

එනම් වාසනාව රැඳී ඇත්තේ දුප්පත්, පොහොසත්කම තුළ නොවේ. එක්තරා කෝටිපති ව්‍යාපාරිකයෙකු පැවසුවේ “මට මේ තැනට එන්න මාගේ දුප්පත්කම මැණික් පතලක් වුණා” යන්න යි. ඉතා දිළිඳු පවුලක උපන් ඔහු කුඩා කල සිට ම සමාජයේ වැදගත්, පොහොසත් මිනිසෙකු වීමට සිහින මැවුවේ ය. ධෛර්ය හා නොසැලෙන අධිෂ්ඨානය මුසුකොට ඔහුගේ අරමුණු ඔහු ජයගත්තේ ය.

“තම ඕනෑකමේ ප්‍රමාණය අනුව සාර්ථක වීමේ ප්‍රමාණය ඉහළ පහළ යයි”

ඔබට ධෛර්ය, ආත්ම ශක්තිය, අධිෂ්ඨානය වර්ධනය කරගැනීමට අවශ්‍ය නම් ඔබේ අසාර්ථකත්වයට නිදහසට හේතු කීම නවතා දමන්න. මක් නිසාද හේතු කියමින් ඔබ අපතේ හරින කාලය ඔබේ සාර්ථකත්වයට නැවත වරක් උත්සාහ කිරීමට ඇති කාලය යි. මේ නිසා එක් වරක් පැරදුණු විට අත්හැරීම සාර්ථකත්වයේ ගමන් මඟ නිවැරදි කර ගැනීමට නැවත නැවත උත්සාහ කිරීමයි. අවසානයේ ඔබ සාර්ථක වනු නොඅනුමාන ය.

“සාර්ථක මිනිසුන් කිසිදා නොනවතී. කිසිදා ජයග්‍රහණය හැරදා ආපසු නතර නොවේ. ජයග්‍රහණය අත්පත් කරගත් පසුත් උත්සාහ නතර කිරීමක් සිදු නොකරයි”

සෑම විටම සෑම තැනකම සාර්ථකත්වයට පත් මිනිසුන් අසීමිත ධෛර්ය හා නොසැලෙන් අධිෂ්ඨානය යන අරමුණු කෙරෙහි සිත යොමු කරවුවෝ වේ ය. මේ අනුව සාර්ථකත්වය රැඳී ඇත්තේ වැදගත් කරුණු සමූහයක එකතුවක් මතයි. ඉන් කිහිපයක් පහත දැක්වේ.

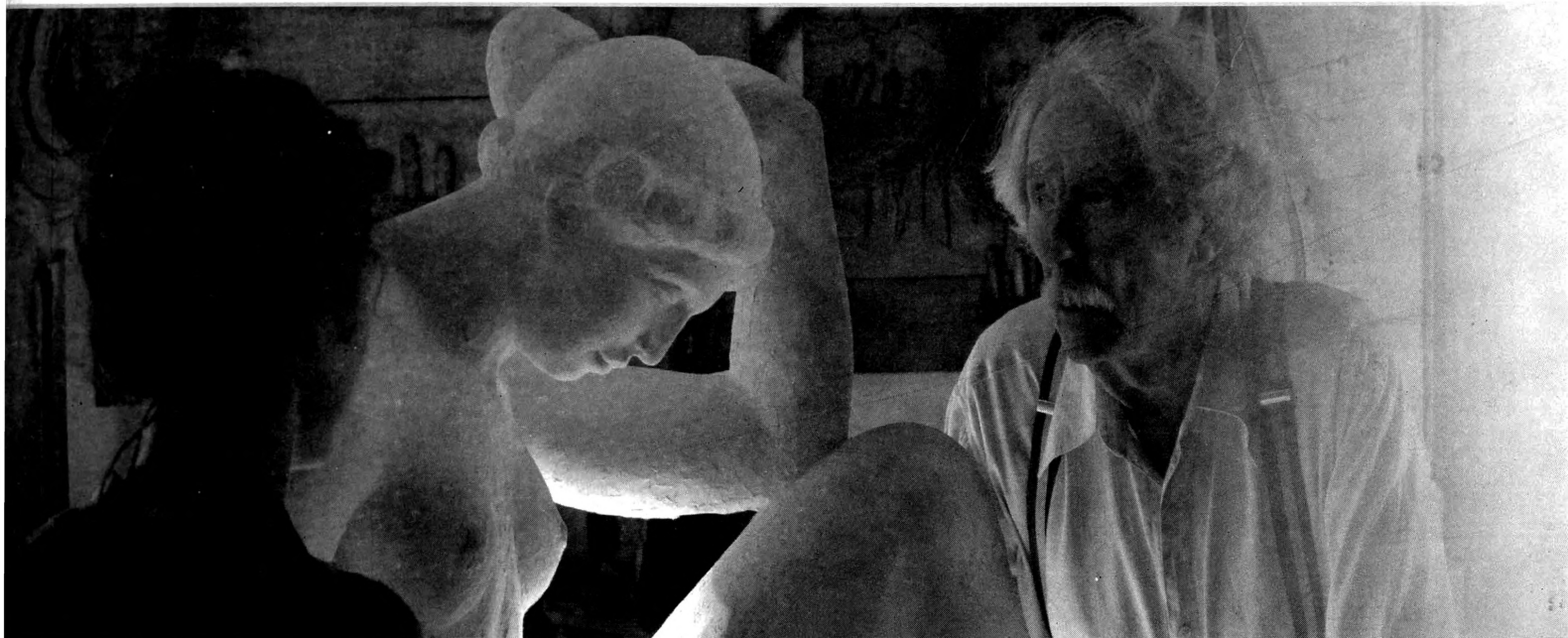
1. අසීමිත ධෛර්ය
2. නොසැලෙන අධිෂ්ඨානය
3. අත්හැරීමේ ගුණය
4. දරාගැනීමේ හැකියාව
5. නොපසුබට උත්සාහය
6. කැපවීම
7. ධනාත්මක සිතුවිලි
8. සාර්ථකත්වය වෙනුවෙන් කායික හා මානසික සූදානම

ඉහත ගුණාංගයන්ගෙන් සපිරි පුද්ගලයා සෑබෑ වාසනාවන්තයෙකි. එනම් සාර්ථකත්වය රැඳී ඇත්තේ ඉහත කරුණු මත ය. ඒ අනුව ඔබත් නිශ්චිත අරමුණක් වෙනුවෙන් පෙර දැක්වූ ගුණාංග මෙහෙයවා අසීමිත උනන්දුවකින් කටයුතු කළ විට සාර්ථකත්වය ඔබගේ පුරුද්දක් වනු ඇත. ඒ තුළින් ඔබ සාර්ථකත්වයට පත් අතළොස්සක් වැනි කුඩා පුද්ගල සමූහයේ සාමාජිකයෙකු බවට පත්වනු ඇත.

ප්‍රභීත් මොහොට්ටි

මනුෂ්‍යත්වය හා ලිංගිකත්වය

වත්මනට කොතරම් දුරට මෙය අර්ථ සම්පන්න ද? දස මසක් කුස නොවා රක්ත වර්ණ ලේ ශ්වේත වර්ණයට හරවා දරුවෙකු මෙලොවට ජනිත කරවීමට මවක් දරන වැයම අබියස මාතෘත්වයට නිගා කරන තිරිසනුන් ලොව රජයන් මෙවන් වකවානුවක බිහි කළ හැකි ද සිත් පිත් ඇති මිනිසෙක්.... අසන්න වරක් නොව දෙවරක් මසැසින් නොව මනසින්. ජාති, ආගම්, කුල මත යැපෙන පාපතරයන් නිරුවත් කර ඇති සමාජය තුළ වැජඹීමට සිදු වීම ම පෙර කල පවක් ලෙස ඔබට හැඟෙනු නොඅනුමාන යි.

මානවයා වූ කලී විවිධ වූ ආශාවන්,
බලාපොරොත්තු, හැඟීම් ආදියෙන්
පිරිපුන් කොට්ඨාසයකි. එවැන්නකු
තුළ ලිංගිකත්වය නැමති
උත්තේජකය ප්‍රතිපෝෂණය වීම
අරුමයක්
නොවනු ඇත.

සෙත් පිරිතෙන් අවදි වී මහ පිරිතෙන්
නින්දට යන සමාජයක වර්තමාන පැතිකඩ අවසන
ඉතිරි ප්‍රශ්නාර්ථයක් පමණ ද? විදුරු නුවණින් යුක්ත
ව සියල්ල අබියස අඳ ගොළුවන් සේ බලා සිටීමට
සිදු වීම කොතරම් ශෝචනීය ද? ලොවක ජීවය රඳා
පවතින්නේ හිරුගේ රුස්වලින් හා මවගේ කිරෙනි.

මානවයා වූ කලී විවිධ වූ ආශාවන්,
බලාපොරොත්තු, හැඟීම් ආදියෙන් පිරිපුන්
කොට්ඨාසයකි. එවැන්නකු තුළ ලිංගිකත්වය
නැමති උත්තේජකය ප්‍රතිපෝෂණය වීම
අරුමයක් නොවනු ඇත. එවැන්නක්
නොතිබුණි නම්, මා මෙය ලියන්නටත්, ඔබ
මෙය කියවන්නටත් වාසනාවන්ත නොවනු
ඇත. සැබෑ යථාර්ථය මෙය වුවත්
ලිංගිකත්වයට එහා ගිය රාගයෙන් වියරු
වූ තිරිසනුන් මාන බලනුයේ අහිංසක මල්
කැකුළු තලා පොඩි කර දැමීමට ය. මෙවන්
සිත් පිත් නැත්තවුන් කෙලෙසා දමනුයේ තම
මාතෘත්වය බැව් නැවතිල්ලේ සිතන විට
පසක් වුව ද ඉන් ඔබ්බට ගිය කල එය
මානසික විකෘතිතාවයක් ද යන්න පිළිබඳ
කුකුසක් පවතී. එසේ වුවත් මෙවන් වූ
මානසික අසහනකාරයින් අබියස තම ඉරණම
හමාර කර ගන්නා බිළිඳියන්, තරුණියන්,
කාන්තාවන් පිළිබඳ බේදවාචක දිනෙන් දින

කන වැකීමට තරම් කුරිරු සමාජයක් වත්මනේ බිහි වී ඇත. ගතානුගතිකත්වය, මමත්වය තකා හුදු තම ආශාවන් ඉටු කර ගැනීමට තරම් විනිවිදීකරණ දේශයේ සර්වභෞමිකයන් පත් ව ඇත්තේ කාගේ වරදින් ද? මනුෂ්‍යත්වය හා ලිංගිකත්වය වූ කලී අර්ථ සම්පන්න වූත්, ශිෂ්ට සම්පන්න වූත් සමාජයක මානව වර්ගයාගේ පැවැත්ම මත රඳා පවතින දෙයකි.

"ප්‍රේමය නම් රාගයෙන් තොර සඳු එළිය සේ අවින්න්‍යයි, පූජනීයයි..." මෙහි පවතින සත්‍ය කුමක් ද? වර්තමාන ප්‍රේමය වූ කලී රාගය, ලිංගිකත්වය මත ම පදනම් වූවක් නොවේ ද? මෙම උතුම් යැයි පවසන ප්‍රේමය මුල් කොට ගෙන තම පෙම්වතිය මරා දැමීමට තරම් සැහැසි වූ පෙම්වතා ඇයගේ මාරයා වී හමාර ය. ආදරය හා වෛරය අතර වෙනස කෙසේ හෙයිනි තරම්වත් නොවන බව පඬියන් පැවසුවේ කට කසනවාට නොවේ. ප්‍රියයන්ගෙන් වෙන් වීම දුකකි. නමුත් සියල්ල ඉවසීමෙන් විඳ දරා ගැනීම මානවීයත්වයෙන් කිරුළු පැළඳීමකි. ආදරය, විවාහය, දික්කසාදය නවතම විලාසිතාවක් බවට පත් ව ඇත. බටහිර පන්තියට හැඩ ගැසෙන්නට දගලන නරපණුවන් සියල්ල තේරුම් ගන්නා විට පෙරහැර ගොස් හමාර ය. දැන් ඉතින් කුමට

බෙර වයන්න ද?

එකී මෙකී නොකී සියල්ල ගත් විට ලිංගිකත්වය සේල් දමන යුගයක පාපතරයන් බිහි වීම ද යම්තාක් දුරට අරුමයක් නොවනු ඇත. මෙකී වූ පිසාවයන් ප්‍රසිද්ධියේ ගල් ගසා මරා දැමුව ද පව් නැත. බලාපොරොත්තු දැල්වෙන දෑස් අබියස අකලංක ප්‍රාර්ථනාවන් පෙරදැරි ව, වෙසෙන අහිංසකයින් අමු අමුවේ නිරුවත් කොට, ජීවිත බිලි ගන්නා සිත් පිත් නැති වනවරයින් ආණ්ඩුවේ මුදලට කුමට නම් සිරබත් කැමට යොමු කරත් ද? මෙලෙස ප්‍රකාශ කිරීම ලැජ්ජාවට කරුණක් නොවේ. සිතන්න යම් දිනෙක එය ඔබේ මවට, සහෝදරියට, පෙම්වතියට හෝ දියණියට විය හැකි ය. ඔවුන්ට මෙවන් ඉරණමක් අත් වූයේ නම්, ඔබ කෙසේ එය විඳ දරා ගන්න ද?

දැන් ඔබටත් යමක් සිතන්නට ඇත. නැවතිල්ලේ සිතන්න. සාධු ජනයා ජීවත් වනවා'යි උදම් ඇනූ ධර්මදේවීපයට මෙවන් ඉරණමක් අත් වූයේ මන් ද?

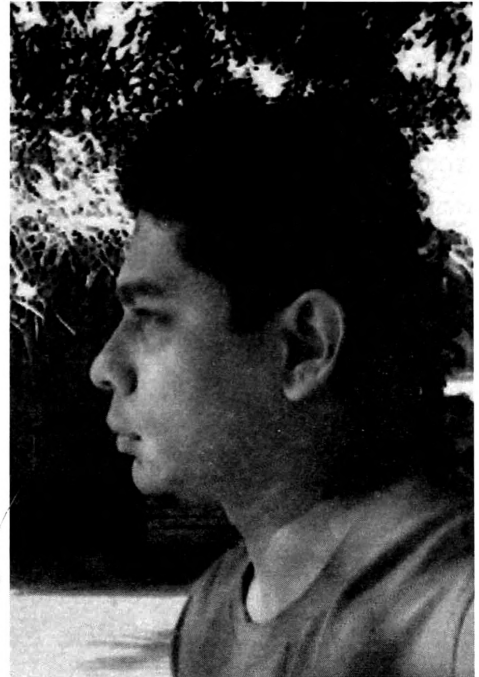
ඩී. එම්. අයි .මධුෂාණි

විමර්ශන

හැම කවියක් ම ඒ මොහොත තුළ සෘජුව හෝ වක්‍රව ඒ මොහොතේ දේශපාලනය නියෝජනය කරනවා.

- රුවන් බන්දුප්පි -

නූතන පරපුරේ සළකුණුගත කවියෙකු වන රුවන් බන්දුප්පි, 2013 වර්ෂයේදී සිය “මිළඟ මිව්න” කාව්‍ය සංග්‍රහය උදෙසා වසරේ හොඳම කාව්‍ය සංග්‍රහයට හිමි විද්‍යෝග්‍ය සම්මානය සහ ගොඩගේ සාහිත්‍ය සම්මානය දිනා ගන්නා ලදී. පහතින් දැක්වෙනුයේ කවිය, කාව්‍ය ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳව ඔහු සමඟ සිදු කරනු ලැබූ සංවාදයකි.

ඔබ පිළිබඳ කෙටි විස්තරයක් කළොත්...

මම මුලින් ම ගියේ පිළියන්දල කණිෂ්ඨ විද්‍යාලයට, පහේ ශිෂ්‍යත්වය සමත් වුණා ම මම කොළඹ රාජකීය විද්‍යාලයට ඇතුල් වුණා. වාණිජ අංශයෙන් උසස් පෙළ සමත් වී ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයෙන් ව්‍යාපාර පරිපාලන උපාධිය ලබා ගනු ලැබුවා.

ඔබ කවියට නැඹුරු වූ අයුරු...

ඒ ගැන කතා කරද්දී අපි හැමෝම ම වගේ මටත් කුඩා කාලෙ ඉඳන් පාසලේදී සහ අවට පරිසරයේදී ඇහුණු සහ කියවන්න වුණු කවි මටත් පොදුවේ විඳින්න ලැබුණා. නමුත් කවිය සුවිශේෂ ලෙස දැනුණේ විශ්වවිද්‍යාලයේ දී, සරසවි කුරුටු ගී දැකල, කියවලා විඳල එයින් ලැබූ පන්නරයෙන් තමයි කවියට නැඹුරු වුණේ, කවි ලියන්න පෙළඹුණේ.

ඔබගේ නිර්මාණ කෘති ගැන කතා කළොත්...

මගේ මුල් ම නිර්මාණ කෘතිය වෙන්නේ 2008 දී එළි දැක්වූව “ඇල්කොහොල් නොමැති සඳ” කෘතියයි. මෙහි අන්තර්ගත වුණේ සරසවි කුරුටු ගී හා සමපාත නිර්මාණ. ඒ වගෙම 2013 වසරේදී “මිළඟ මිව්න” කියන කවි පොත එළිදක්වනු ලැබුවා.

ඔබගේ නිර්මාණයන්ගේ පදනම කුමක්දැයි කෙනෙකු විමසුවොත්...

එහෙම පදනමක් කියල වෙන් කරපු නිශ්චිත එකක් නැහැ. තිබෙන්නේ එකතුවක්. මට පුද්ගලිකව හැඟෙන හැටියට යම් නිර්මාණයකට පදනමක් හැඳෙන්නේ ඒ මොහොතේ ඉස්මතුවෙන සහ ඒවා අතරින් මූලික වන සියලු හේතූන්ගේ එකතුවකින් කියලා. එය තීරණය වන්නේ කාලානුරූපව වගේ ම අවස්ථානුකූලව යි.

ඔබගේ නිර්මාණයන්ගේ අරමුණ කවරාකාරද?

එයත් පෙර පරිදි ම යි නිශ්චිත අරමුණක් කියලා උලුප්පලා පෙන්නනවට වඩා ඒ මොහොත තුළ කෙනෙක් විශ්වාස කරන දේ මතුවෙනවා වගේ අදහසක් මට තියෙන්නෙ. යම් අවස්ථාවක කෙනෙක් සමාජීය සිද්ධියකින් කම්පනයට පත් ව දේශපාලනික වශයෙන් තමන් විශ්වාස කරන සහ තමන්ට දැනෙන දේ කවියට නඟල ප්‍රකාශ කරනවා වෙන්න පුළුවන්. ඒවගේ ම කෙනෙක් යම් ස්වයං තෘප්තියක් බලාපොරොත්තුවෙන් ලියනව වෙන්නත් පුළුවන්.

නූතනයේ කාව්‍ය ප්‍රකාශනාත්මක විධිත්ති වර්ධනයක් දකින්නට ලැබෙනව. අන්තර්ජාලය පැමිණීමත් සමගම මේ පදාසයේ පුළුල් වීමක් දැක ගන්න පුළුවන්. මේ පිළිබඳ ඔබගේ දෘෂ්ඨිය කවරාකාර ද?

ඇත්තෙන්ම මට මෙය දැනෙන්නෙ සාධනීය දෙයක් විදියට. කොහොම වුණත් අන්තර්ජාලය කියන්නෙ කවිය ප්‍රකාශ කරන්න තියෙන එක් මාධ්‍යයක් පමණ යි. එතකොට ඊට අමතර ව පොත්වල, සඟරාවල කවි පළ වෙනවා. ඇතැම් වෙලාවට අන්තර්ජාලයේ මුලින් පළවෙන කවි පසුව පොතක ස්වරූපයෙන් පිට වෙනවා. මුලින් ම පොත්වල පළවෙන කවි පසුව අන්තර්ජාලයට එක්කාපු වෙනවා. ඒවා අතර හුවමාරු වීමේ අන්තර් සම්බන්ධයක් තියෙනවා. මෙතනදි අන්තර්ජාලයට කවි මුද්‍රාහරින පිරිසක් වගෙම එම කවි කියවන පිරිසකුත් ඉන්නව. ඒ කවි කියවල සමහරු යම් උත්තේජනයක් ලබලා කවි ලියන්න පෙළඹෙනවා. Facebook එකේ නැති පරිණත කවියන්ගේ විශිෂ්ඨ කවි Facebook හි හුවමාරු වන බව ප්‍රසිද්ධ කාරණයක් ඒවගේ ම කවි පළ කරන පිරිසට ලැබෙන තවත් දෙයක් තමා තමයි නිර්මාණ ගැන යම් ප්‍රතිපෝෂණයක් ලැබීමට තියෙන අවස්ථාව ඉහළ යෑම. එතුළින් නිර්මාණකරුවන්ට තමන්ගේ නිර්මාණ පිළිබඳව කිසියම් ස්වයං විනිශ්චයකට එළඹෙන්නට පුළුවන්. ඒ කෙසේ වුවත් ස්වයං විනිශ්චයේ දී එය ඇතැම් විට අවතක්සේරු හෝ අධිතක්සේරු වෙන්න පුළුවන්.

නූතන කවිය පොදු සමාජයෙන් දුරස්ථ එකක් වන බවට කවුරුත් හෝ තර්ක කළොත්...

නූතනයේ කවිය ජනතාවගෙන් දුරස්ථ ය කියලා කියලා එක එල්ලේ ම කියන්න බැහැ. නිර්මාණ ධාරාවන් තුළින් පොදුවේ අපි හැමෝගෙම ජීවිත සමීප විදිහට අර්ථ දැක්වෙන අවස්ථාවල මේ කියන දුරස්ථ බව අඩු වෙනවා.

"තමා ජීවත්වන සමාජයේ යථාර්ථය නිරූපණය කිරීම කලාකරුවාගේ සමාජ වගකීම වේ" යන මතය සම්බන්ධව ඔබගේ මතය කුමක්ද?

ඒ ගැන මට හිතෙන්නෙ සමාජ යථාර්ථය කියලා අපි පුද්ගලිකව විග්‍රහ කරගන්නෙ සමාජය පිළිබඳ කෙනෙක්ට තියෙන පෞද්ගලික මතය කියන එක. ඒ මතයට පරිබාහිරව තියෙන, පරිසරය ඇතුළෙ කැකෑරෙන සාධක ටික කලවම් වුණා ම බිහිවෙන සමාජ යථාර්ථය සහ කලින් කිව්ව පුද්ගලිකව නිර්මාණය කරගන්න සමාජ යථාර්ථය අතරෙ යම් හිදැස්සක් නිර්මාණය වන අතරම ඒ අවකාශය තේරුම් ගැනීම සඳහා අපිට එකිනෙකාගේ සහයෝගය අවශ්‍යයි.

කවිය දේශපාලනික විය යුතු ද? නැති ද? මේ පිළිබඳව ඔබගේ මතය කුමක්ද?

කවිය දේශපාලනික ද? නැති ද? යන්න තීරණය කරන්නෙ, ස්වයං අර්ථ දැක්වීමට හැඩ ගැහෙන්නෙ කවිය කියවමින් කවිය තුළට ඇතුල්වෙන පුද්ගලයා යි. කොතරම් දේශපාලනිකයි කියලා කෙනෙක් හිතලා ලියන කවියක් වුවත් කියවන කෙනා ඒ කවිය ග්‍රහණය කර ගන්නෙ එහෙම නෙවෙයි නම් නිර්මාණකරුවාගේ පරමාර්ථය ඉෂ්ඨ වෙන්නෙ නෑ. ඒවගෙමයි කෙනෙක් කරන නිර්මාණයක් සෘජු දේශපාලනික අර්ථ සහිත කවියක් නොවෙන්න පුළුවන්. නමුත් කියවන කෙනා ඒක දේශපාලනික අර්ථයකින් කියව ගන්නවා වෙන්න පුළුවන්. කවුරුහරි ලියන හැම කවියක් ම ඒ මොහොත තුළ සෘජුව හෝ වක්‍රව ඒ මොහොතේ දේශපාලනය නියෝජනය කරනවා. මේකෙ අතින් අර්ථය වෙන්නෙ කවියක් අරගෙන එය දේශපාලනික න්‍යායන් හෝ මූලධර්ම මත පමණක් ම විග්‍රහ කරන්න යාම තුළ අපට යම් යම් කරුණු මග හැරී යා හැකි බවයි.

නූතනයේ සරසවි ප්‍රජාව කවිය, කලාව සම්බන්ධව, දක්වන දායකත්වය අඩු බවට කවුරුත් හෝ තර්ක කළොත්?

ඒ අදහසට, තර්කයට මම එකඟ නැහැ. මොකද සරසවි පද්ධතිය තුළ කවි විශාල වශයෙන් ලියැවෙනවා. ඒවා විවිධාකාරයි. සියට වැඩි ප්‍රතිශතයකින් අව්‍යාජයි. ඉතා ම නිර්මාණශීලී යි. ඒත් ඔවුන්ගේ දායකත්වයට සාපේක්ෂව ඒවා තිරසාර විදිහට සරසවි පද්ධතිය තුළට අවශෝෂණය කරගන්න නියෙන ක්‍රමවේදයන්ගේ අඩුවක් තමා පේන්න නියෙන්නෙ. බහුතරයක් විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරු විෂය මූලික දේශන රටාවට ම අනුගත වී ඇති බව ප්‍රසිද්ධ කාරණයක්. බොහොමයක් සරසවි ඇතුළෙ කලා උළෙලයන්, සාහිත්‍ය සංවාද, කතිකාවන් නියෙනවා. ඒ වැයම් සහ සරසවි සිසුන් අතර සබැඳියාවක් හදන්න අර කලින් කිව්ව ආචාර්යවරුන්ගෙන් ක්‍රියාත්මක වෙන්නෙ අතළොස්සයි, පරිපාලනමය වශයෙන් සහයෝගය ලබා දෙනවා වෙනුවට හුඟක් වෙලාවට වෙන්නෙ ඒකෙ අනිත් පැත්ත.

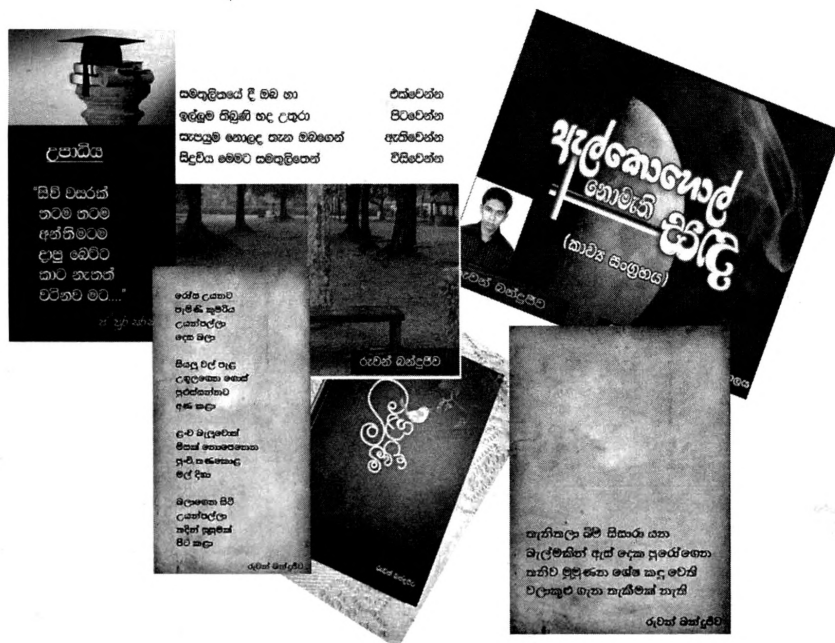
සාහිත්‍ය සම්මාන උළෙලයන් පිළිබඳ ඔබගේ අදහස...

සාහිත්‍ය කෘතියක සාධනීය බව මැනීම කියන කාරණය බරපතළ එකක් බව පිළිගත යුතු යි. භෞතික තත්ත්වයන්ගේ විචලනයන් වගේ දේවල් නම් මැනීමට උපකරණ තිබෙනවා, මිනුම් ක්‍රමවේද තියෙනවා. නමුත් කලා නිර්මාණ කිහිපයක් එක පේළියට තියලා වඩා ප්‍රශස්ත කලා කෘතිය තෝරන එක ඊට ඉඳුරාම වෙනස් වැඩක්. සම්මාන උත්සව කිහිපයක් ගතහොත් බොහෝ විට සම්මාන හිමි වන්නේ එකම කෘතියට නෙවෙයි කිහිපයකට වෙන්න පුළුවන්. ඒ ඒ සම්මාන උළෙලයන් නියෝජනය කරන, විනිශ්චයන් ලබාදෙන අයගෙ වරණයන් සහ දේශපාලන දෘෂ්ටිකෝණ අනුව ඒක තීරණය වෙනවා විය හැකියි.

නූතන කවියන් නව ආකෘති සොයා යාම සම්බන්ධව ඔබගේ අදහස...

අත්හදා බැලීම කියන දේ තමා වැදගත් ම. අත්හදා බැලීම් කළ යුතු ම යි. එම අත්හදා බැලීම් මේ මොහොත තුළ කියවන කෙනෙකුට ගැළපෙන්නෙ හෝ හොඳ නැති වෙන්න පුළුවන්. නමුත් ඊළඟ මොහොතෙ නැවත ඒවා හොඳ වෙන්නත් පුළුවන්. අනෙක් අතට මේ මොහොත තුළ සාර්ථක වන අත්හදා බැලීම් ඊළඟ මොහොතේ අසාර්ථක වෙන්නත් පුළුවන්. නමුත් වැදගත් වෙන්නෙ මෙම අත්හදා බැලීම් සහිත ක්‍රියාවලිය නොනවත්වා ඉදිරියට ගෙනයාමට දායක වීම යි.

සංවාදය-ධනුෂ්ක චන්දන රත්නායක

තාමත

ජනතාවගේ ස්වදේශික මාසික පත්‍රය

ක්‍රි.පූ. 13 හා 14 වන ශතවර්ෂවල ඇරඹී නාට්‍ය කලාව වර්තමානය වන විට අතු පතර විහිදා ගිය මහාර්ඝ වෘක්ෂයක් මෙන් අනෙකුත් කලාංගයන් අතර ජනතාවගේ ලෙන්ගතු ම මාධ්‍යයක් බවට පත් වී ඇත.

නෘත්ත, නෘත්‍ය, නාට්‍ය හා සතර අභිනයන්ගේ සංකලනයෙන් ද, නාට්‍යධර්මී, ලෝකධර්මී සම්ප්‍රදායන් මුල්කොට ගෙන නාට්‍ය කලාව පුළුල් වූ ප්‍රභේදයන් ඔස්සේ විකාශනය වී ඇත. කෝලම්, නාඩගම්, කංකාරි, ශාන්තිකර්ම, දෙවොල් මඩු යනාදී විවිධ අංශයන්ගෙන් නාට්‍ය කලාව සුසංයෝජනය වී තිබේ.

නාට්‍ය පුද්ගලයාගේ ලෙන්ගතු ම මාධ්‍ය වීමට එක් සාධකයක් වන්නට ඇත්තේ, නාට්‍යයේ පවතින සජීවී බව යයි මට සිතේ. මන්ද, අත් කලාංග මෙන් මඳක් රස විඳ, ඉතිරිය පසුව රස විඳීමට නාට්‍ය මගින් අවකාශය නොලැබීමයි. මෙහි දී, එකී නාට්‍ය රස විඳින සහෘදයා හදවතින් ම නාට්‍ය ඒ මොහොතේ තම අත්දැකීම බවට පත්කොට ගෙන සම්පූර්ණ රසඥතාවක් විඳීමට නාට්‍ය හරහා ඉඩ ප්‍රස්ථා ලැබේ.

එසේ ම රඟපෑමෙහි නිරත නළු නිළියන්ගේ දෙබස් හි විශද වන රසමුසු තැන්, සංවාදවලින් ගෙනෙන භාසාමය, චිත්තය සජීවීව නළු නිළියන් හා රසිකයා බෙදා හදා ගනී. නළු නිළියන්ගේ ඇවිදින විලාසය, හැඟීම් දැනවන ආකාරය, වේෂ නිරූපණය, රංග වස්ත්‍රයන්, හඬ උස් පහත් කිරීම්, සංවාද මගින් සජීවීව සහෘදයා එම අවස්ථාවට සම්බන්ධව සිටී. සහෘදයා සජීවීව නළු නිළියන් හා විටක සිනහ දෙහි, දුක් වෙයි, හිතියට පත් වෙයි, කුතුහලයට පත් වෙයි. මේ සියලු අවස්ථාවන් රසිකයන් සජීවීව ම අත් විඳියි. මෙය නාට්‍ය කලාවේ ජීවී බව නොනැසී පවතින විශේෂ ලක්ෂණයකි.

වික්‍රපටයක්, ටෙලි නාට්‍යයක් බැලීමෙන් මෙම අත්දැකීම රසිකයෙකුට විඳිය නොහැක. මන්ද, "මතු සම්බන්ධයි", ඉතිරිය රස විඳීමට ඊළඟ සතිය වන තුරු රසිකයාට බලා සිටීමට සිදු වීමයි. එපමණක් නොව, මිළඟ සතිය වන විට පෙර ලැබූ රසචිත්තය ඔවුන්ට අමතක වී ගොස් ඇති හෙයිනි. මෙම නිසා නාට්‍ය කලාව පුද්ගලයාගේ හදවතට සංස්පර්ශනය වූ ලෙන්ගතු ම මාධ්‍ය වන බව අවිවාදයෙන් කිව හැක.

එසේම, සංගීතය හා නර්තනය ද නාට්‍යයේ උපත සමඟ ම ඊට උරුම වූ ද්විත්වයකි. බොහෝ නාට්‍යවල අපට අත්වැල් ගායක පිරිස් හමු වේ. ශ්‍රීක නාට්‍යන්හි මෙය 'ගායන වෘන්දය', 'කෝරස්' නමින් හඳුන්වයි. මෙමගින් නළු නිළියන් නොපවසන කතා ප්‍රේක්ෂකයාට දැන ගැනීමට හැකි වේ. ගායන වෘන්දය මගින් ප්‍රේක්ෂක ඒකාකාරී බව දුරලමින්, නාට්‍යයේ මතුවන රසභාවයන් තවදුරටත් තීව්‍ර කිරීමට සමත් වේ.

1920 ගණන්වල ගුවන් විදුලිය ද, 1930 ගණන්වල රූපවාහිනි සේවාව ද ප්‍රේක්ෂකයා වැඩි කරගත් නමුදු වර්තමානය වන තුරුම නාට්‍ය කලාව තවමත් සුවිශේෂව පවතී. ඒ එයටම ආවේණික වූ අනන්‍යතාවන් ප්‍රකට කරන හෙයිනි. නාට්‍ය කලාව තාක්ෂණය යම් පමණකින් උපයෝගී කොට ගනිමින් සැබෑ මිනිසුන්ගේ ජීවමාන රූපකාය සජීවී ලෙස වේදිකාවේ ප්‍රදර්ශනය කරමින්, නළු නිළියන්, වේදිකා මෙවලම්, පසුකල, සංගීතය, රංග වස්ත්‍ර, නාට්‍ය හා සංකලනය කර ගනිමින් තුන්වෙනි සිතුව නාද වෙන් ම නාට්‍ය සහෘද ප්‍රේක්ෂකයන් ඉදිරියේ දෘශ්‍යමාන වේ. මෙහි දී මැනවින් විශද වනුයේ නාට්‍ය නැමති පුෂ්පය විකසිත වන්නේ සජීවී බව නැමති සුගන්ධය භාත්පස පතුරවමින් බවයි.

එම්.බී. නදීෂා පිසුමාලි

'ජාතියක ආත්මය නිවසන්නේ එහි සරසවිය තුළය. ජාතියක ස්වරය නැගෙන්නේ එම සරසවි කෙරෙහි. ජාතියක විඥානය සංවර්ධනය විය යුත්තේ ද සරසවි කෙරෙහි. ජගත් සම්මේලනය මෙන් ගත් කළ මනුෂ්‍යයන්වයේ වැළපීම, සොම්නස, කතාබහ, විත්තනය ආදී සියල්ලේ සංකලනය වූ කළී ලොව විශ්වවිද්‍යාලයෝ ම වෙති'.

හිටපු විදේශ අමාත්‍යවරයකු වූ දිවංගත ලක්ෂ්මන් කදිරගාමර් මහතාගේ සබරගමු විශ්වවිද්‍යාල උපාධි ප්‍රදානෝත්සව දේශනයේ ඉහත උපුටනය මෙම ලිපියට ප්‍රවේශයක් ලෙස ගැනීම මැනවි යැයි සිතමි. 'විශ්වවිද්‍යාලය' යන වචනාර්ථයේ බරසාරභාවය අනුව 'විශ්ව' යන්න දේශ දේශාන්තර ඉක්මවන පුළුල් අවකාශය යන්න අර්ථ ජනනය කරයි. 'විද්‍යාලය' හෙවත් විදුහල යන්න විද්‍යාව හෙවත් නව ඥානය උත්පාදනය කරන ආයතනය යන්න ගම්‍යමාන කරයි. මේ අනුව විශ්වවිද්‍යාලයක අධ්‍යාපනය හදාරන්නා හුදු සිසුවෙකු නොව විද්‍යාර්ථියා ය. විද්‍යාර්ථියා යනු විද්‍යාව හෙවත් නව ඥානය ගවේෂණය කරන්නා ය.

මේ අනුව අප මනසේ සංකීර්ණ ගැටලු සමුදායක් පැන නගියි. එනම් නූතන විශ්වවිද්‍යාලයෙන් ඥාන ගවේෂණයක් සිදුවන්නේ ද? ආචාර්යවරුන්ගෙන් ඥාන උත්පාදනයක් සිදුවන්නේ ද? විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය යනු සටහන් කටපාඩම් කිරීම පමණ ද? පොත පතේ දැනුම නූතන ලෝකයට අනවශ්‍ය ද? වත්මන් විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය හදාරන්නා සැබෑ විද්‍යාර්ථියෙක් ද? මීට අමතර ව බොහෝ ගැටලු ඇති නමුත් ප්‍රමාණාත්මක අවකාශය තුළ සීමා වීමට සිදුවෙයි.

පිං ඇති සරසවි

යනු

කිම බැඳිවල ?

අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ මුදුන්මල්කඩ වන්නේ විශ්වවිද්‍යාලය අද වන විට ඥාන ගවේෂණය සිදුකොට නව උත්පාදකයින් විත්තකයින් නත් වැදැරුම් ක්ෂේත්‍රයන් හි නිපුණයින් වියතුන් බිහිකරනවා වෙනුවට රැකියා වෙළඳපොළට හුදු රොබෝ වෘත්තිකයින් බිහි කරන කම්හලක් බවට පත් ව ඇත. ඒ අනුව අද්‍යතන විද්‍යාර්ථීන් වසර ගණනාවක් පාසල් අධ්‍යාපනය හදාරා අතිශය තරඟකාරී අ.පො.ස උසස් පෙළ විභාගය සමත් ව විශ්වවිද්‍යාලයට පැමිණෙන්නේ රැකියාවකට යාමට බලපත්‍රයක් ලබා ගැනීම උදෙසා ය. එම බලපත්‍රය උපාධිය යි. පරිභූංජනවාදී ව්‍යුහය තුළ විද්‍යාර්ථීන් ආචාර්යවරුන් මතු නොව සකල ප්‍රජාවම පාරිභෝගිකයින් බවට පත්ව ඇත. එනිසා අසීමාන්තික අවශ්‍යතා සහ අතෘප්තිකර ආශාවන් පසුපස හඹා යන වත්මන් සමාජයට අවැසි වන්නේ මුදල් පමණි. එහෙයින් අධ්‍යාපනය ඇතුළු සියලු පුරුෂාර්ථ, හර පද්ධතීන් මෙන් ම මානව සබඳතා ඇ සියල්ලම වාණිජකරණයේ සෘජු ආධිපත්‍යයට නතු වී ඇත. එනමින් උපාධිය ද අවැසි වන්නේ රැකියාවක් කිරීමට මඟ සලසා ගැනීම සඳහා පමණි. බේදවාචකය ඇරඹෙන්නේ මෙතැනිනි. විශ්වවිද්‍යාලයක කාර්යභාරය රැකියාවලට බලපත්‍ර දීම ද?

"විශ්වවිද්‍යාල ඇත්තේ උගතුන් බිහිකිරීමට ද රැකියා වෙළඳපොළ සඳහා සැපයීම් කිරීමට ද යන ප්‍රශ්නය නිරාකරණය කර ගත යුතු වේ. අද වන විට ක්‍රියාත්මක වන්නේ රැකියා වෙළඳපොළ මුල් කරගත් අධ්‍යාපන ක්‍රමවේදයක්. විෂය ඒකක ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කළෙන් ඒ සඳහා"

(මහාචාර්ය සුනිල් ආරියරත්න - වටමඬල 15/02/26)

අතැම් පරිපාලකයන් කී පරිදි සරසවිය වසා ඇඟළුම් හල් දැමීම සුදුසු වන්නේ මේ කාරණයේ දී ය. ආචාර්ය ගුණදාස අමරසේකර කී පරිදි දැනුම නැති විශ්වවිද්‍යාලය වසා දමන්නැයි කළ ප්‍රකාශයේ අර්ථය වැටහෙන්නේ මෙතැන දී ය.

නූතන විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරුන්ගෙන් ඥාන උත්පාදනයක් සිදුවන්නේ ද යන්න මිළඟට පැන නගින ගැටලුවයි. විශ්වවිද්‍යාලයක් බැබළෙන්නේ ආචාර්යවරුන් විසින් නව සොයාගැනීම් නව පර්යේෂණ හා ඊට අදාළ ග්‍රන්ථකරණයන් සමාජගත කිරීම මගිනි. අනුව කියන්නන්ගෙන් විශ්වවිද්‍යාලයට පලක් නැත. මල්ටිමිඩියාවලට ම ලඝු වීම තුළ බොහෝ සරසවි ආචාර්යවරුන්ගේ දැනුම ක්ෂීණ වීමට ලක් වී තිබේ. එනයිත් මෙය මල්ටිමිඩියානු සත්‍යත්වය ලෙස නම් කිරීම උචිත ය. නව ආචාර්යවරුන් මල්ටිමිඩියා ක්‍රියා විරහිත වූ අවස්ථාවල සිය දේශනය නොකර පිට ව යන බව ඇතැම් මහාචාර්යවරුන් චෝදනා කරයි. නූතන සරසවි ආචාර්යවරුන්ට දැනුම නැති බව මහාචාර්ය විමල් පී. බලගල්ලේ මහතා වරක් පුවත්පත් සාකච්ඡාවක දී ප්‍රකාශ කළේය. මෙසේ දැනුමෙන් අඩු විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරුන් බිහිවන්නේ කෙසේ ද? කුමන වරදින් ද? තත්ත්වය එසේ නම් විද්‍යාර්ථීන් ගැන කවර කතා ද? යකඩ මල්ලට ගල්ලො ගහල නම් වී මල්ල නොබලාම වීසි කරනු. යන ජන කියමන සිහිපත් වන්නේ මෙතැන දී ය. වාද විවාද, සංවාද, මතවාද පවතින ඥානාගාරයක ප්‍රාර්ථනය අප හඳවත් තුළ සිහිනයක් ව ලැගුම් ගනී.

දැනට විශ්වවිද්‍යාල තුළ ක්‍රියාත්මක වන්නේ සෙමෙස්තර ක්‍රමයකි. මෙම ක්‍රමය විද්‍යාර්ථීන් මෙන් ම ආචාර්යවරයා ද දැඩි පීඩනයකට ලක් කොට තිබේ. මෙය බටහිර ප්‍රචලිත විශ්වවිද්‍යාල ඉගැන්වීම් ක්‍රමයකි. මෙය ශ්‍රී ලාංකීය විශ්වවිද්‍යාලවලට නොගැළපෙන්නේ බටහිර තරම් තාක්ෂණික දියුණුවක් ශ්‍රී ලාංකීය විශ්වවිද්‍යාලවල නොවන නිසාවෙනි. බටහිර විශ්වවිද්‍යාලයක දේශන කාමරයක ආචාර්යවරයා නොසිටිය ද දේශනය සිදු කිරීමට තරම් තාක්ෂණික දියුණුවක් තිබෙනවා මෙන් ම විද්‍යාර්ථීන්ට ලෝකයේ කොතැනක සිටියත් දේශනයට සහභාගී වීමට තාක්ෂණය නිසා හැකියාව ලැබේ. ශ්‍රී ලංකාවේ තත්ත්වය සපුරා වෙනස් අතර අත් වී ඇත්තේ පීඩනය පමණි. එහෙයින් මෙය එම ක්‍රමයේ වරද නොව ඊට අවශ්‍ය පහසුකම් සැපයීම අවශ්‍ය වේ. මෙම ක්‍රමයේ අනෙක් බරපතල ගැටලුව නම් සරසවි විද්‍යාර්ථීන් සංස්කෘතික දෙගිඩියාවකට පත් ව සිටීමයි. එහෙයින් විෂය බාහිර කටයුතුවල යෙදීමට විද්‍යාර්ථීයාට ඉඩ ප්‍රස්තාවන් අඩු ය. මෙම ක්‍රමයට එරෙහි ව කැරලි ගසා පලක් නැත. කළ යුත්තේ කෙසේ හෝ අධ්‍යයන කටයුතු මෙන් ම

විෂය බාහිර කටයුතු සඳහා ඉඩ ප්‍රස්තා සැපයීම පිළිබඳ කාලය වෙන් කිරීම හෝ තාක්ෂණය දියුණු කිරීම ය. නැතිනම් ක්‍රමය වෙනස් කිරීම ය.

තත්ත්වය එසේ සිදුවන අතර නූතන සරසවි විද්‍යාර්ථීන් සියලු විෂය බාහිර ක්‍රියාකාරකම්වලින් ඇත් වෙමින් යයි. සරසවි කලාව සාහිත්‍යය ක්‍රීඩාව දේශපාලන සංවාද, විසංවාද, තර්ක, විතර්ක බාහිර ලෝක ප්‍රවණතා කෙරෙහි දක්වන අවධානය ඇ සියලු කටයුතුවලින් විනිර්මුක්ත ව වෙසෙයි. විශ්වවිද්‍යාලය දැඩි අධ්‍යාපනික සහ සංස්කෘතික පරිහානියකට පත් වන බව පැවසීමට අඩුවා ටිකා අවශ්‍ය නැත. විද්‍යාර්ථීන් ආචාර්යවරයා ලබාදෙන සටහන කටපාඩම් කිරීම පමණක් සිදුකරයි. සරසවි භාෂාවෙන් 'ගිරවා දූමිම' පමණකි. ඊට එහා ගිය ගවේෂණයක් සිදු නොවන අතර අද වන විට විද්‍යාර්ථීන් දැනුම නොව ලකුණු පමණක් හඹා යන මාරාන්තික තරඟකාරීත්වයකට පත් ව සිටී. එනිසා සමාසිකයෙන් සමාසිකයට උගත් දේ අමතක කරමින් එදිනෙදාට අවශ්‍ය ලකුණු පමණක් රැස්කර ගැනීම සිදු වේ. "හැම විෂයක්ම උලා කැමක් වනා කිසිම විෂයක් පිළිබඳ ගැඹුරු දැනුම මේ විෂය ඒකක ක්‍රමය නිසා විද්‍යාර්ථීන්ට ලැබෙන්නේ නෑ" (මහාචාර්ය සුනිල් ආරියරත්න/වටමඬල 15/02/26)

මෙය පිළිගැනීමට අකමැති එහෙත් සැබෑ යථාර්ථයයි. ඥාන විහින විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනයෙන් කවර අරුතක් ද?

මෙහි ප්‍රතිඵල ඉතා හයානක ය. මෙසේ බංකොලොත් වෙමින් පවතින්නේ රටේ උගත් යෞවන පරපුරයි. රටේ අනාගතයයි. අද වන විට විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථීන් නොමනා පිරිසක් ලෙස කිසිවෙකු විසින් හංවඩු ගසනවානම් විද්‍යාර්ථීන්ගේ හැසිරීම අමනෝඥ නම් එසේ සිදු ව ඇත්තේ කවර වරදින් ද යන්න විමසා බැලීම මැනවි. මේ සඳහා එක් හේතුවක් පමණක් බලපාන්නේ නැත. විවිධ සමාජ ආර්ථික දේශපාලන හේතු බලපෑ හැක. එය කුමක්දැයි විමසීම වැදගත් ය. එය විමසීම වැඩිහිටි වියතුන්ට බාර ය. නූතන සරසවි විද්‍යාර්ථීන් සාහිත්‍ය කලා කටයුතුවලින් ඇත් වී ඇත. අතාර්කික මනසකින් යුත් විද්‍යාර්ථීන් ඕනෑම බලවේගයකට හසු ව නොමග යා හැකිය. "අපදාන සෝහිනී පඤ්ඤා" චරිතයෙන් පුද්ගලයාගේ ප්‍රඥාව ප්‍රකට වේ යන වැකිය අනුව මේ විශද වන්නේ විද්‍යාර්ථීන්ගේ

ප්‍රඥා මහිමයේ තරම යි. එය ඕනෑම තරාතිරමක පුද්ගලයෙකුට අදාළ වේ. නූතන විද්‍යාර්ථීන් නව දැනුම ගවේෂණය නොකරයි. නව අත්හදා බැලීම් නොකරයි. ඔවුන් සමාජයේ හුදු කුප්‍රසිද්ධ විකලාව කලාව ලෙස පිළිගැනීමට තරම් අන්ධ වී සිටිති. විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථියා සමාජයේ සෙසු ප්‍රජාව අතර වැදගතකු වන්නේ අගනා වර්තයෙන් සහ ප්‍රඥා මහිමය නිසාය.

නූතන විද්‍යාර්ථීන් තුළ ප්‍රඥාවන්තයා සැඟ ව සමාජ විරෝධියකු මතුවන්නේ නම් සිදුවන්නේ කුමක් ද? අසම්පූර්ණ අධ්‍යාපනයෙන්, විෂය බාහිර ප්‍රායෝගිකත්වය නොමැතිකමින්, සාහිත්‍ය කලාවන් කෙරෙහි යෙදීමට ඉඩ ප්‍රස්තා අහිමි කිරීමෙන් සහ තාරුණ්‍යය තේරුම් නොගැනීමෙන් මනෝ ව්‍යාධියකට ලක් වූ යොවුන් පරපුරක් සමාජයට බිහි වේ. මෙම පිරිස් සමාජගත වී සිදු කරන්නේ ද සමාජ විරෝධී ක්‍රියා ය. ඔවුන් තුළ ආත්ම ශක්තිය මනුෂ්‍යත්වය සිඳී ගොසිනි. නව නිර්මාණ නව චින්තනයෙන් විනිර්මුක්ත පඬුගාලේ පැටලුණු අංශභාගී විද්‍යාර්ථීන්ට වගකිව යුත්තෝ කවරහු ද?

අද වන විට විද්‍යාර්ථීන් මතු නොව බොහෝ අවාර්යවරුන් ද අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ වැඩි පිරිසක් සාහිත්‍ය කලාව හඳුනන්නේවත් නැත. ඔවුන් අඥානයිත් ය. ලුකාස් කී පරිදි අඥානභාවය යනු නූගත්කම නොව අලුතින් දකින්නට බැරිකම යි. එතරම් ම ඔවුන් යාන්ත්‍රීකරණය වී ඇත.

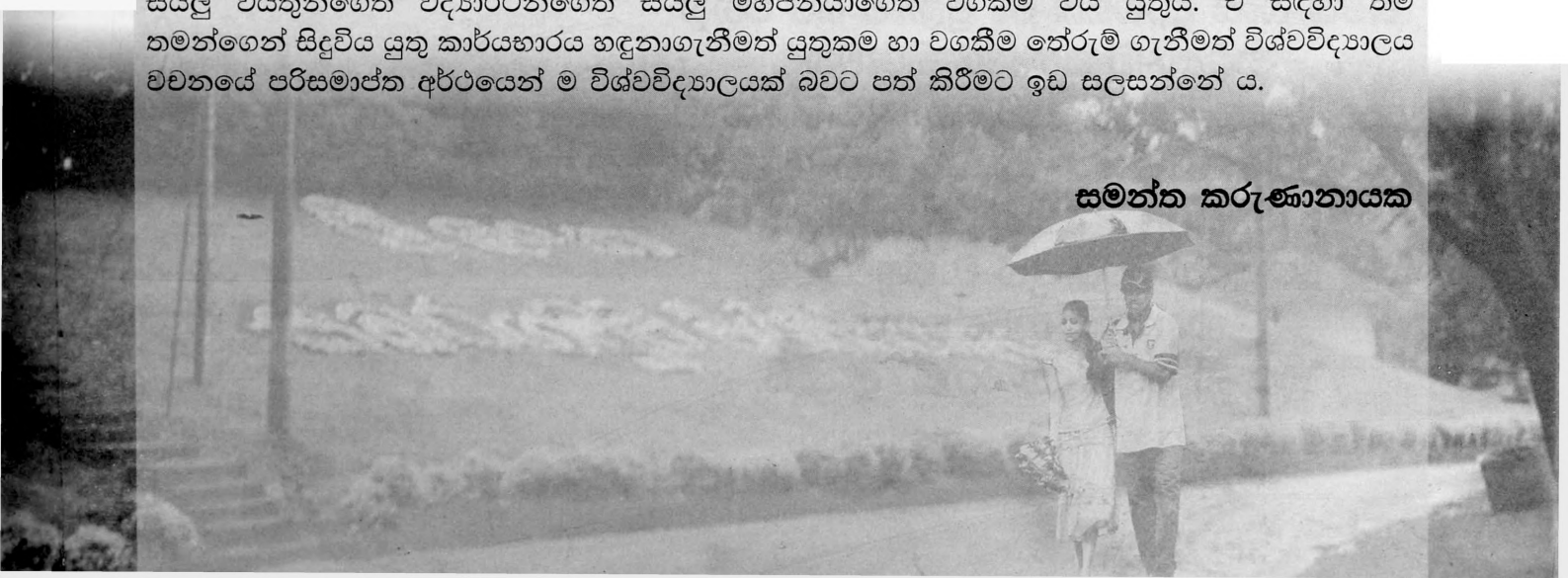
යන්ත්‍රානුසාරයෙන් ලොව විටෙක	අවදි	වෙයි
දූව පනිසි කයි අඳියි වැඩ කරයි	ගිලන්	වෙයි
යන්ත්‍රානුසාරයෙන් හඬයි	හිනැහෙයි	තැවෙයි
යන්ත්‍රානුසාරයෙන් ලොවක්	ගමනෙහි	යෙදෙයි

(තිලකරත්න කුරුවිට බණ්ඩාර - "දෙවියෝ තැනිගෙන මහපොළොවට එති" කාව්‍ය සංග්‍රහය)

අද වන විට බොහෝ විශ්වවිද්‍යාල බටහිර අනුකාරක තත්ත්වයට පත් ව ඇති බව පෙනේ. එය කෙතරම් අනුකාරක ද යත් ලාංකීය සහායත්වය සංස්කෘතිය හංග වී යන ලෙසින් ම පරගැතිභාවයක් පෙන්වයි. ඕනෑම සංවර්ධනයක් පිළිගන්නට වරදක් නැත. එහෙත් අනන්‍යතාව ගිලිහී යාමට ඉඩ දිය යුතු නැත. අපට අනන්‍ය පුරුෂාර්ථ සහ හර පද්ධතීන් විනාශ වන්නේ නම් අධ්‍යානශ්‍රාහී බවින් එම විනාශකාරී සංවර්ධනයට ගැති වී සිටී නම් අත්වන්නේ විපතක් ම පමණකි.

නූතන ලෝකයට පොතපතේ දැනුම අවශ්‍ය ද යන්න මිළඟට වැදගත් කරුණකි. අද වන විට දැනුම පාඨ පොත් රාක්කවලින් එළියට පැන නිදහස් අවකාශයේ සැරිසරයි. දැනුම ඕනෑතරම් ය. එහෙත් එම දැනුම පාවිච්චි කර ඉවත දැමිය හැකි මෙවලමක් බවට පත් වී තිබේ. එයින් නූතන ශ්‍රී ලාංකීය විද්‍යාර්ථීන් මතු නොව හුදු මිනිසුන් අල්පශ්‍රැතයින් බවට පත් ව ඇත. ලෝක දෘෂ්ටිය පටු නායකයින් දේශපාලනඥයින් නිසා සකල සමාජ සංස්ථාව ම ගැහැට විඳින්නේ ඔවුන් අඥානයිත් නිසා ය. "කියවීම මිනිසා සම්පූර්ණ කරයි" යන සුප්‍රසිද්ධ කියමනෙහි අර්ථය වන්නේ ප්‍රඥා මහිමයෙන් යුතු ව මිනිසුන් අගතියට ලක් නොවී ජීවත් වීමෙහි රහස පොත් අතර සැඟවී ඇති බවයි. එනිසා ඥාන කෝෂ්ඨාගාරයක් බවට විශ්වවිද්‍යාලය පත්වීම අනිවාර්ය වේ. මෙම ඥාන කේන්ද්‍රස්ථානය රැකගැනීම සියලු වියතුන්ගේන් විද්‍යාර්ථීන්ගේන් සියලු මහජනයාගේන් වගකීම විය යුතුය. ඒ සඳහා තම තමන්ගෙන් සිදුවිය යුතු කාර්යභාරය හඳුනාගැනීමත් යුතුකම හා වගකීම තේරුම් ගැනීමත් විශ්වවිද්‍යාලය වචනයේ පරිසමාප්ත අර්ථයෙන් ම විශ්වවිද්‍යාලයක් බවට පත් කිරීමට ඉඩ සලසන්නේ ය.

සමන්ත කරුණානායක

සිල්ලර දෙවියන් මැවූ ඇය

මායාවක් බඳු වූ පටලයකින් දෑස් අන්ධ ව
නිමක් නැති දුර්ගයක මං මුලා වී සිටි ජගත්
පාඨකයාට සත්‍යයේ නිරාවෙන
පෙන්වා දුන් සිල්ලර දෙවඟන ඇයයි. මායාව
නිරාවෙනකොට මායාවෙන් විළි වසා ගැනීමට
තැත් කරනා “කුහක පැලැන්තියේ”
ගොදුරක් බවට පත් වූ ක්ෂුද්‍රයාගේ
ආදරණීය ආමන්ත්‍රණය
“සුසැනා අරුන්දතී රෝයි” ඇය යි.

❶ 1961 නොවැම්බර් මස 24 වන දින රජිව් රෝයි සහ මේරි රෝයි දෙපළට දාව ඉන්දියාවේ ඇසෑම් ප්‍රාන්තයේ ශිල්ලොං (shillong)හි දී මෙලොව ඵලිය දුටුවාය. මායාවක් බඳු වූ පටලයකින් දෑස් අන්ධ ව නිමක් නැති දුර්ගයක මං මුලා වී සිටි ජගත් පාඨකයාට සත්‍යයේ නිරාවෙන පෙන්වා දුන් සිල්ලර දෙවඟන ඇය යි. මායාව නිරාවෙනකොට මායාවෙන් විළි වසා ගැනීමට තැත් කරනා “කුහක පැලැන්තියේ” ගොදුරක් බවට පත් වූ ක්ෂුද්‍රයාගේ ආදරණීය ආමන්ත්‍රණය “සුසැනා අරුන්දතී රෝයි” ඇය යි.

තමිල්නාඩුවේ ලව්ඩේල්හි ලෝරන්ස් පාසලෙන් සිය පාසල් දිවිය හමාර කළ අරුන්දතී රෝයි නවදිල්ලියේ සැලසුම් හා ගෘහ නිර්මාණ ශිල්පී පාසලෙන් සිය උසස් අධ්‍යාපනය ලැබුවාය. සැබෑ ජීවිතයේදී අපට ලේඛිකාවක් පමණක් වන ඇය චිත්‍රපට නිළියක, තිර පිටපත් රචිකාවක, මෙන් ම චිත්‍රපට අධ්‍යක්ෂිකාවක් ද වන්නී ය. ගෘහ නිර්මාණ ශිල්පී ‘ජෙරාඩ් කුන්හා’ ඇගේ පළමු විවාහයේ සැමියා ය. අසාර්ථක වූ පළමු විවාහයෙන් පසුව ඇය දෙවන වරට විවාහ වූයේ චිත්‍රපට අධ්‍යක්ෂකවරයෙකු වූ ප්‍රදීප් ක්‍රිෂේන් සමඟ ය. ඔහු හා එක්ව යථාර්ථවාදී නිර්මාණ කිහිපයක් ම, කළ රෝයි එකී ඇතැම් නිර්මාණ සඳහා ස්වකීය රංගනයෙන් ද, විටෙක තිර පිටපත් රචනයෙන් ද දායක වූවා ය.

කාන්තාවන්ගේ අයිතීන් වෙනුවෙන් සටන් කළ ඕ කාන්තාව වෙනුවෙන් බොහෝ පුවත්පත්වලට විවේචනාත්මක ලිපි ලිව්වා ය. න්‍යෂ්ටික පිපිරීම්, නර්මදා නදිය හරහා ඉදි වූ යෝධ වේල්ල නිසා සිදු වූ මහා පරිසර විනාශයන් හා අවතැන් වීම්, බහු ජාතික සමාගම් ඉන්දියාව තුළ සිදු කරන මහා පරිමාණ සම්පත් කොල්ලකෑම්, කුල බේදය ආදිය වස්තු බිෂ් කර ගනිමින් මනුෂ්‍යයාගේ අකුසල චෛතසිකයන් ප්‍රබල අයුරින් විවේචනයට ලක් කිරීමට ඇය වෙර දරුවාය. න්‍යෂ්ටික පිපිරීම් පිළිබඳව අදහස් පළ කළ ඇය

වරෙක,

“අප වෙනම රාජ්‍යයක් විය හැකිය. එහෙත් අප සියලු දෙනා පිටත් වන්නේ එකම අහසක් යට ය. එක ම සුළඟක් හා එක ම ජල ප්‍රවාහයක් භුක්ති විඳිමිනි. විකිරණ ද්‍රව්‍ය පතනය සිදුවනු ඇත්තේ හමන සුළඟ හා පතිතවන වැසි ජලය අනුව ය. එවිට අප පක්ෂ්ඨානයට එරෙහිව කරන යුද්ධය අපට එරෙහිව කෙරෙන යුධ වැදීමක් ම වනු ඇත”

ලෙස පැවසුවා ය.

වරක් ඇයට නවදිල්ලියේ කිහාර් බන්ධනාගාරයේ දිනක සිර දඬුවමක් හා ඉන්දීය රුපියල් 2000ක දඩයක් ද නියම කෙරිණි. ඇයට එරෙහිව තිබූ චෝදනාව වූයේ සර්දාර් සරෝවර් චේල්ල ඉදිකිරීම පිළිබඳ රජයේ තීරණයට විරුද්ධව පැවරූ නඩුවේදී උසාවිය රජයට පක්ෂපාතීව ලබා දුන් තීරණයට එරෙහිව ඇගේ මූලිකත්වයෙන් ඉදිරිපත් කළ පෙත්සමේ වචන භාවිතය උසාවියට අපහාස වන පරිදි සිදුකර තිබීමයි. අරුන්දතී රෝයි නැමැති වර්තමාන කැපී පෙනෙන පුරුෂ ලක්ෂණ, සෘජු ප්‍රතිපත්තිගරුක බව හා නිර්භීත බව හින්දුස්ථානී මහ පොළොවෙන් ඇය ලද ශක්තීන් බවට සැක නැත.

ඉන්දියානු අර්ධද්වීපයේ පැයු සිල්ලර දෙවඟන ඇය යි. මායාවෙන් විළිවසා ගත් කුහක පැලැන්තියේ විවේචනයට ලක්වූ සිල්ලර දෙවඟන සමග එක්වූයේ කුලභේදවාදී ඉන්දීය සමාජයේ වරප්‍රසාද නොලත් කුල හීනයන් සහ ගෝත්‍රික ජනතාව ය. එනමුත් අරුන්දතී රෝයි එකී වරප්‍රසාද නොලත් ක්ෂුද්‍ර කුලයේ එකියක නොවීම සුවිශේෂත්වය යි. නමුත් ඇය සමස්ත ලෝකවාසී දුගී ජනතාව වෙනුවෙන් හඬ අවදි කළ මෑත යුගයේ බිහි වූ තවත් එක් සැබෑ දෙවඟනකි.

සාහිත්‍යකරුවාගේ වගකීම නම් හුදෙක් පාඨකයා ඉදිරියේ ඉන්ද්‍රජාලයක් මවනවාට වඩා සත්‍ය ප්‍රතිමූර්තිමත් කර දැක්වීමයි. සත්‍යයේ මුද්‍රාව වූ අරුන්දතී රෝයි සිය අරගලය සඳහා ප්‍රමුඛතම අවිය කරගත්තේ ලේඛන කලාව යි. අරුන්දතී රෝයි විසින් ලියා පළ කරන ලද කෘති අතරින් කිහිපයක් වශයෙන්,

An Ordinary Person's Guide to Empire (2003)
(අධිරාජ්‍ය පිළිබඳ සාමාන්‍ය වැසියාට මගපෙන්වීමක්)

Power Politics (2000)
(බල දේශපාලනය)

The Algebra of Infinite Justice (2001)
(අනන්ත යුක්තියේ ගණිතය)

War Talk (2003)
(යුධ කතා)

Listening to Grasshoppers (2004)
(පළඟැටියන්ට ඇහුම්කන් දීම)

Broken Republic (2001)
(බිඳුණු ජනරජය)

Capitalism, A Ghost Story (2014)
(ධනවාදය, භූත කතාවක්)

The Grater Common Good (1999)
(වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ පොදු යහපත)

විශ්ව සාහිත්‍ය අඹරේ පැයු සුපහන් තාරකාවක් වන අරුන්දතී රෝයිගේ ප්‍රථම නව කතාව වූයේ “The God of Small Things - 1997” නවකතාවයි. ලොව පුරා භාෂා කිහිපයකට පරිවර්තනය වූ “The God of Small Things” “සිල්ලර දෙයියෝ” නමින් සිංහල බසටද පරිවර්තනය කර තිබේ. The God of Small Things නවකතාව ඉන්දියාවේ කුල භේදය සහ දේශපාලනයේ සැඟවුණු නිරුවත විදහා පාන දර්පණයයි. පීතෘ මූලික සමාජයක් තුළ බැට කෑමට ලක්වන කාන්තාවගේ කතන්දරයයි. දෘෂ්ඨි මායාවන්හි පාඨකයා මූලා නොකරමින් යථාර්ථවාදී රූපණයකට ඇය දරූ ප්‍රයත්නයයි.

අර්ධ ස්වයං චරිතාපදානයක් වන මෙයට වස්තු වනුයේ කුල භේදවාදී රාමුවට කොටුවුණු ඉපේ සොයුරන්ගේ (Ipe twins) සහ ඔවුනගේ මව අම්මුගේ (Ammu) අවාසනාවන්ත ඉරණමයි. අහිංසක ප්‍රේම වෘත්තාන්තයක්ද වන The God of Small Things අව්‍යාජ, සුන්දර, ළපටි ළමා ලෝකයේ වමන්කාරය ද සිතුවම් කරන තෙලිකුඩකි. The God of Small Things හි රෝයි මැවූ සිල්ලර දෙවියා වෙලුතා (Velutha) යි. අයමනෙම් මැදුර (Ayemenem house) අහංකාර කුලීන පැලැන්තියේ සංකේතය යි. The Touchable (වරප්‍රසාද ලත්) සහ The Untouchables (වරප්‍රසාද නොලත්) වශයෙන් සමාජය දෙකොටසකට බෙදා දක්වමින් පවුලක ගෞරවය කුල නාමය වෙනුවෙන් ඝාතනය වන කුල හීන වෙලුතා සහ හුදෙකලාවේ මියයන අම්මු සහ බිඳ වැටුණු අනාගතයක් හිමි නිවුන් සොයුරන්ගේ ජීවිත හරහා කුලභේදවාදයේ යථාර්ථය නිරූපණය කරන නිරවුල් චාරිකාවක් වන The God of Small Things ඉන්දියාවේ දුගී ජනයා ලද මාණික්‍ය ආහරණයකි.

යථාර්ථය පිළිබඳ අකල්පිත වාර්තාවක් වන The God of Small Things, 1997 දී මැන් බුකර් (The Man Booker) සම්මානයට ද පාත්‍ර විය. එමෙන්ම 2002 ලෙනාන් පදනම විසින් පිරිනමන සංස්කෘතික නිදහස පිළිබඳ සම්මානය, 2004 දී සිඩ්නි සාම සම්මානය සහ 2011 දී ඇගේ විශිෂ්ඨ ලේඛන කලාව සඳහා වන නෝමන් මෙලර් යන සම්මානයන්ගෙන් ද ඇය පිදුම් ලැබුවා ය. නමුත් වරක් සිය The Algebra of Infinite Justice නම් දේශපාලන ලිපි මාලාව වෙනුවෙන් ඇයට පිරිනැමීමට නියමිතව තිබූ ඉන්දියානු සාහිත්‍ය ඇකඩමි ත්‍යාගය රෝයි තමා විසින් ම ප්‍රතික්ෂේප කළාය. ඒ ඇමෙරිකානු යුධවාදී ප්‍රතිපත්ති සහ අධිරාජ්‍යවාදී ප්‍රතිපත්ති අනුගමනය කරන සිය රටෙන් එවැනි සම්මානයක් ඇය බලාපොරොත්තු නොවූ හෙයිනි.

මෙවන් සෘජු ප්‍රතිපත්තිවලින් පරිපූර්ණ වූ නිර්භීත සිල්ලර දෙවගනක වූ අරුන්දතී රෝයි ලොව පුරා දුගී ජනතාවගේ හද ගැස්ම යි. අසාධාරණයේ වෛරක්කාරිය යි. නිරුවත් දේශපාලන සත්‍යයේ විවේචනය යි.

ගලවා ඉවත දැමුවා යැයි සිතුවත් දුෂ්ඨ බලවේග පසුපස තවමත් හඹා යන සාධාරණත්වයේ සෙවණැල්ල යි.

ප්‍රභානි සවිත්තනා මන්ත්‍රීරත්න

චිතකර පරිගණක භාවිතයකට

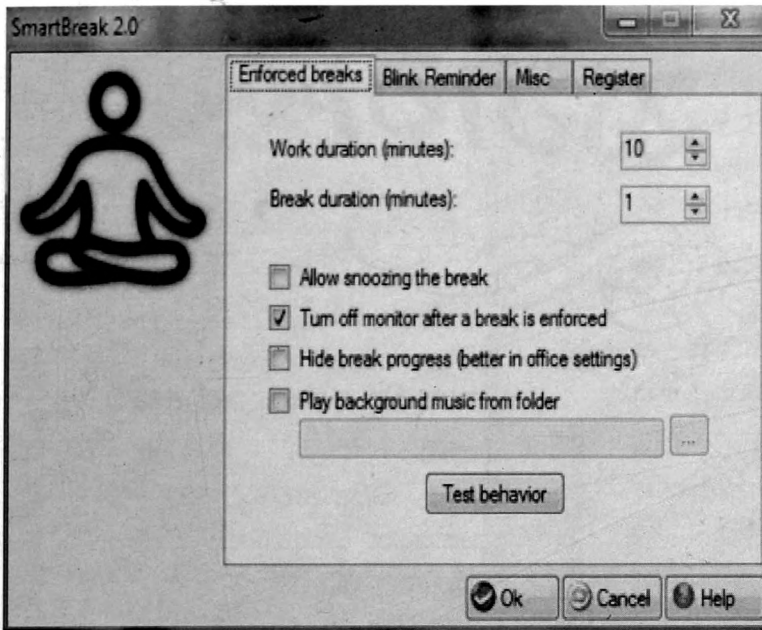
මග

පරිගණකය භාවිතය නිසා අප දැනුවත්ව හෝ නොදැනුවත්ව ම අපගේ ශරීරයට මනසට ඇතිවන ශාරීරික හෝ මානසික පීඩා බොහෝ ය.

මේ අතර ඇස් වියළීම, ඇස් වේදනාව, ගෙල පිටුපස හා මැණික් කටුව ආශ්‍රිත වේදනා ඇතිවීම සුලබ තත්ත්වයක් ලෙස දැකිය හැක.

වර්තමානය වන විට අපගේ තරුණ පරම්පරාව මෙන් ම බොහෝ පිරිසක් පරිගණකය භාවිත කිරීමට හුරු වී සිටිති. නැතහොත් ඒ ආශ්‍රිත රැකියාවක හෝ නිරත වී සිටිය හැක. ඒ තරමටම පරිගණකය (computer or laptop) අපේ ජීවිතයට සමීප වී ඇත.

නමුත් පරිගණකය භාවිතය නිසා අප දැනුවත්ව හෝ නොදැනුවත්ව ම අපගේ ශරීරයට මනසට ඇතිවන ශාරීරික හෝ මානසික පීඩා බොහෝ ය. මේ අතර ඇස් වියළීම, ඇස් වේදනා, ගෙල පිටුපස හා මැණික් කටුව ආශ්‍රිත වේදනා ඇති වීම සුලබ තත්ත්වයක් ලෙස දැකිය හැක. විශේෂයෙන් පරිගණකය දීර්ඝ වෙලාවක් භාවිත කරන පුද්ගලයන් මේ නිසා දැඩි ලෙස පීඩා විඳින අවස්ථා දැක ගත හැකි ය.

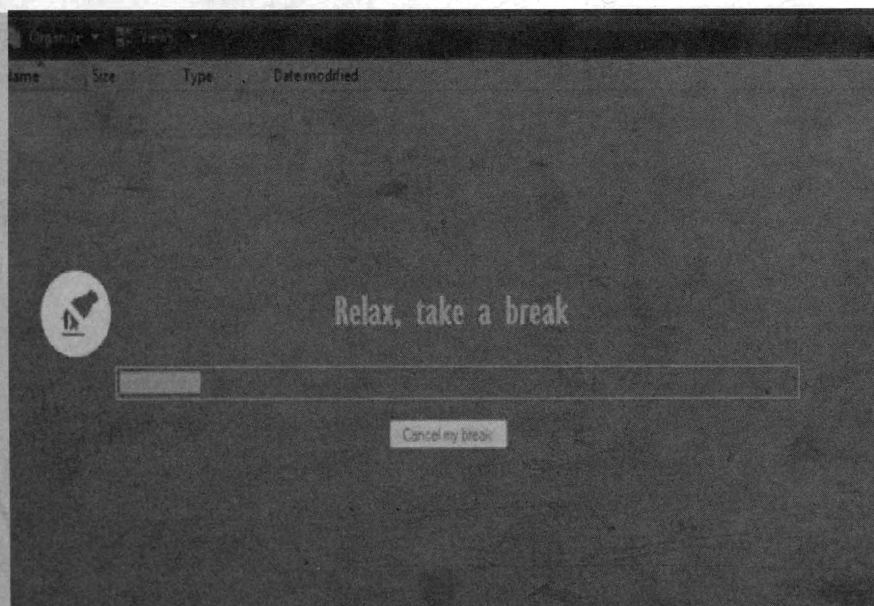
ඒ හේතූන් මත Windows සමාගම විසින් "SmartBreak" නම් පරිගණක මෘදුකාංගය (software) හඳුන්වා දී තිබෙන අතර එය පරිගණකය තුළ ස්ථාපිත (install) කිරීම තුළින් පරිගණකය ආශ්‍රිතව දීර්ඝ වෙලාවක් අවිවේකීව වැඩෙහි යෙදෙන ඔබට මේ මෘදුකාංගය මගින් විනාඩි 20 කට වරක් කෙටි විවේකයක අවශ්‍යතාවය සිහි කැඳවීමක් කරයි. එනම් ඔබට Ringing Tone මගින් ඔබට එය දන්වයි. ඊට අමතරව පරිගණකයෙහි Desktop Background තාවකාලික අඳුරු කිරීමකට ලක් කරයි.

මෙයින් ඔබගේ ඇසට ඇතිවන විඩාව සමනය කිරීමට උත්සහ දරන අතර ම ඔබට විවේකයක් ගැනීමට සිහිකැඳවීමක් ද සිදු කරයි. මේ මගින් පරිගණකය භාවිතයෙන් ඔබට ඇතිවන සෞඛ්‍ය ගැටළු අවම කිරීම මෘදුකාංගය සම්පාදකයන්ගේ අරමුණ යි.

ඉතා කුඩා මෘදුකාංගයක් වන මෙය 2.24 mb ක් ප්‍රමාණික වන අතර \$ 19.95 මුදලකට මිල දී ගත හැකි සෞඛ්‍යාරක්ෂිත පරිගණක මෘදුකාංගයකි. inchwest.com වෙබ් අඩවියට පිවිසීම මගින් ඔබට මෙම මෘදුකාංගය පිළිබඳ වැඩිදුර විස්තර ලබාගැනීමට හෝ මිල දී ගැනීමේ හැකියාව ලබා දී ඇති අතර ඊට අමතරව මෙම මෘදුකාංගය ඕනෑම Windows version එකකට භාවිතා කිරීමේ හැකියාව ද සහිත ය.

නැතිවම බැරි පරිගණකය අවම හානියකින් යුතුව භාවිත කිරීමට මෙම මෘදුකාංගය අත්වැලක් සපයනු ඇති අතර සැමට ප්‍රථම ආරක්ෂාකාරී වීම නුවණට හුරු කරුණකි.

එච්. සජිත් ගයාන්

කිව්‍ය සන්නාස

නැග බැලීම

කඳු මඩුලු වෙත ඇරැණු
පාළු

පටු
තැනි බිමෙහි සිට

දුටු එක ම

උස ම උස

ගිරි මුදුන

නැග බලන

එක් සැණින්

මහත් ආකාශ ධාතුව ම

රිසි විලස වලඳින

තව උදාරම්

ගිරි ශිඛර

මා නැගී ගිරග පරයා

නුදුරු කඳු වැටි පළා

පැන නැගිණි!

ප්‍රපාතයෙහි ම බැස

එහි ම වැද හිඳිනා දන

අසමසම මුදුනැ' යි

සදා නමඳින

මේ ගිර

අනෙක ගිරි පවුරු මැද

වහා මිටි වුණු මහිම!

ඒ ආශ්චර්ය දකිනුව නැග බැලිය යුතු ම ය
ඉක්මවා

පාළු

පටු

තැනි බිම

නන්දන විරසිංහ
ගිරග (1997)

නොඳි සෙනෙහේ අකුරු3

පොඩිකමට

බහින්නට

සාක්කුවක් නොතිබුණි

කුඩා කල මට,

...නුඹ???

දුක දැනුණු විට

අල්ලන්නට

අතැගිල්ලක් නොතිබුණි

කෙදිනක දී වත් මට,

...නුඹ???

රුදුරු මේ මග

මුවා වෙන්නට

මහා මේරුවක් නොවිණි

සිහිනෙකින්වත් මට

...නුඹ???

පීවන ගමනේ

මා වැන්නවුන්නට

උන්ගෙ උන්

අත්වැල් වන විට

ම'නෙත ඉදිරිපිට

...නුඹ???

හුදෙක් සිහිනයක

සේයාවක් ම විය

බොඳ වූ උණු කඳුළු මත

.....

සදහටම

...නුඹ

...මට,

පී. එම්. මධුශානිකා

හෝමෝ සේපියන්,

උඹ තව ම එතැනම යි
උඹේ සියා ගහෙන් බැස්ස
තැනම යි
වෙනසකට ඇත්තේ කෙලින් වුණු
කොඳු නාරටි විතරම යි
ගල් යුගේ දැක්ම යි
අද කාලේ ඇස් දෙක යි
වානේ හදවතයි අරන් උඹ
තාම නොයනවා
නොය නොයා ඇවිදිනවා
පුරාණ කැළේ ඇතුළෙම
උඹේ පරණ රංචුවම
දැක්කොත් බැරිවෙලාවත්
වෙනස් තාලේ එකෙක්
උඹ මරයි ඒකව
කට්තුත් අතිනුත්
බෙල්ලෙන්ම අල්ලලා
පපු කැවුතු ඉරලා
හෝමෝ සේපියන්
උඹ තාම එතනම යි

නදීශාන් හේරත්

අප්පච්චි.....

රැයේ කළුවර මුදුනකින් ගෙන,
ගඟනේ විසිරුනු තරු රටා නෙක,
තුන්යමේ මා හැඬූ දවසක
තරු ගැන කීවා නිදි නැති දෙනෙතට.....
මව්පදවිය ලොව දෙවෙනි ද කා හට
පියවරු නැති ලොව මව්වරු ඇතිවෙද,
ලේ කිරි නොවිවත් පියකුගේ ලෙය තුළ
දරු සෙනෙහස ඇති මහමෙර තරමට.....
නොනිදා ගත කළ රැයවල් අපමණ
දිවියේ දුක්ගැට උහුලයි දරු පෙම
දාහය විසිකර වපුරන දහදිය,
නොලැබුව සුව සැප නුඹට විඳින්නට.....

එන්.ඩී. විතානගේ

පණ හා පීචිතය

සැඩ පහරේ ගසා ගෙන යන
යුවතියක දෑසේ
"මර බිය" දුටිමි..,
ගොඩගත් විගස ඇ
"විලිබිය දුටිමි"
ඇගේ දෑසේ...

සදම් යාලුක කස්තුරි
ආරච්චි

රිච් ගිලි යන සඳ.....

සඳ මඬල මුව කමල පාලා
සිනාසුණි ලෝ දන සොයාලා
තාරකා සිය නෙත් විදාලා
කරන රැගුමත් මන වඩාලා

කදෝපැණියන් ආල හැගුමින් මුකුළු කරමින් පාන
පාලිකාවන් සේ දිලෙයි සේපාලිකාවන් සරා
යාතිකාවන් සේ ඇසෙයි රැහැගනන් වයනා දාර
ගිනිකාවන් නැගෙයි මුවගට වහා නොවලා සිනේ

සඳ වළාවන් වෙලා ආ සඳ
මඳ කලාවන් පෙලා ආ ලඳ
ළඳ මනාවන් සලා සිය බඳ
සඳ සිරිත් බැබළී දිලෙයි කොඳ

කුස්-තෙමේ පබවත් සරිත් අඹනා ලෙසේ සොඳ
දොස් නොලා හිමවත් දෙසින්, සුදිලෙනා
වස් බලා රැ තරු පෙළා, මහී සනහා ඇති
දොස් හලා සුදු මුදු හැළින්, ඇස් අරා කඩුපුල්

අබිසෙස්
තුරුහිස්
සියතත්
අමරස්

රත්ලියක්
තඹරාලියක්
සෙයක්
මලක්

ගෙත්මිණි පුලාරා වික්‍රමආරච්චි

රාත්‍රිය වෙමි

විඩාබර තව දිනක් අග මම
සොමි සිතූමි අහුරක්
සදන්නෙමි.
පිණි මුතු ද ගෙන
වළා කෙඳි මත
තරු එළියෙ කවියක් ව
හැඩවෙමි...
සොඳුරු කවි මල්දම් පූජාවකට
මුළු ලොව ම නිසසල ව තබනෙමි...
දොළොස් පැය මිය යන්න කලියෙන්
කවිය නූඹ
නින්දට යවන්නෙමි...
කවි සිතට සුව සේ
නිදන්තට
සඳ එළිය ගෙන
හෙටත් එන්නෙමි...
ඳ කුමරියන් දුන් සුවඳ ගෙන
නූඹ දකින
සිහිනයේ තවරමි...
හෙට තවත් දවසක් ගෙනේවි
කවි සිහින ගෙන
නික්ම යන්නෙමි...

හසිතා අනුරුද්ධි බණ්ඩාර

මං කැමිපස්

නොතේරෙන ලෙක්වරස්	අස්සේ
නින්ද ඇස්	අහිස්සේ
සද්දෙට ඉබේටම	ගැස්සේ
විඳවනවා පැයක්	තිස්සේ
සර් කැගැහුවත් කන	අස්සේ
නොයයි සිත ඒ	ඔස්සේ
නිදාගන්නයි ඕන දත්	සිත්සේ
ඉගෙන ගන්නමි අතේ මං	පස්සේ

සෞම්‍යා

වැලි කකරක වියෝව

ඇහිපිල්ලමක් යට
උණුහුම් ව තිබූ කඳුළැලි
රූරා වැටෙත් ම
ඇගේ ළම මත
ධවල පැහැගත් ඒ ක්ෂීර බිඳ
වසා අවිහිංසක දැස් කිරිකැටි
පැතුම් නටඹුන් ශේෂ කරමින්
සැඟවී ගොස් නාඳුනන පොළොවක
සුසුම්ලයි විත් කඳුළු බිඳුවක...

(සෞඳි අරාබියේ දී මරණ දණ්ඩනයට
නියම වී පීඩනය අහිමි කළ 'රිසානා' ගේ
සිද්ධිය ඇසුරෙනි)

එම්. එම්. තිසිරි මැදගම

යථාර්ථය

සිනහ වෙයන්

- සිනහවට මිලක් නියම නොකරන්...

සුසුම් හෙලන්

- දුක නිවෙනකත් නමුදු සිතින් නොවැටෙත්

කඳුළු හෙළන්

- නෙත් රිදෙනකත් ඒත් හිත හැදෙනකත්

ආදරය කරන්

- සැමට පිරිසිදු සිතින්... නමුදු, පෙරළා එය ම නොපකන්

විඳින්න

- විඳවන්න දෙයක් නොලැබෙනකත්

පසුව නැවත හැරී බලන්

- සිනහව, සුසුම් හෙළු, කඳුළු හෙළු, විඳවපු පීඩනයක අරුමය

කේ. එල්. ඒ. ආර්. ජයතිලක

සදාතනික ප්‍රේමය

ගිලිහුණු මලක මෙලෙක
පෙති ලෙස නොව,
අත්තක රැඳුණු සුපිපි මල් ගොමුවක
වෙලා මා ළඟම ඉන්න...
ආදර වදනින් ඔබේ ම
ආදරණීය හදවත
මඳකට සෙනෙහසෙන් සතපවාලන්න...
ගැඹුරු නින්දකට නොයන්නට නම්
ඉහ අද්දරට වී
සැතසුම් පවත් මුසුකොට
සුසුම් පොද සිපගන්න...
සදාතනික නොවන ලෝකයෙන්
එබී බලා මට ම, මගේ වූ
සදාතනික ඔබේ
ප්‍රේමය පුද දෙන්න...

ඩබ්. සී. පී. සිල්වා

අහිමි නුඹ

නෙක් දෙකෙන් බලා
හදවතින් නො විමසා
සායමින් සිතුවම් කළ
සමනළයකුට රැවටුනා
මං...
සායමින් සිතුවම් වුණ
ඔබේ බාහිර පෙනුම
නොසිතුවා කිසි විටෙක
වෙන මලක් වෙන යළිත්
පියඹ පියඹා යයි කියා...
අවසර දෙන්නම්
නුඹට,
යන්න ම යන්නට
ආයෙත් කිසිදාක
හමු නොවන්නට
මාව...

රංගනා විතානගේ

නූපත් බිළිඳුගේ මළගම

උත්තංග මිනිසත්කම්
මොනර කොළවලට යට වී
සිඟිති දරු සුරතල්
කාසි ගිජුකමට සින්න වී
කුස යහන දසමසක්
පුතු නමින් වෙන්කළ නොහැකි වූ තැන,
පුංචි මල් පොහොට්ටුව
පෙති සිඳලිය හැකි වුණි ද?
නූපත් පුතුන්
දිව් යදින කල මව්ගෙන්...

ඩී. සී. වාරුනී ජයතිස්ස

මං මුලා වූ තාරුණ්‍යය

මුහුණු පොතේ පිටු අතර
සැඟවිලා යොවනය
සයිබර් වනය තුළ
සැරිසරන සිතුවිලි අතර
ජාලයක පැටළුණු
නිසොල්මන් ඇස් අතර
තැනු සයිබර් මැදුර
යොවනයේ දෙපා මුල
දිය බිඳක් නොමැති ලොව
පිපාසිතව හතිලමින් පැමිණෙන
කතර මැද තනි වී සිනාසෙන
යොවනය මං මුලා වී ඇත
අවදි වී ලොව සිහිනයෙන්
හෙට.....
බලන විට ලෝකය දිහා නුඹ
දැනෙයි නුඹ තනි වෙලා බව
එබීයන් මායා දැල ඉරාගෙන.....

ඩබ්.එම්.එන්.කේ. ජයවර්ධන

Before the Farewell To My Grandma

False if one says you're losing:
Strength, energy, liveliness with wings of time
Gaining wings from time itself;
Still standing prominent in the household

That secret cave of unknown history,
Vast as the sky, deep as the ocean
Your mind, that bears inwardly
All the happenings of generations

Proudly calming that I inherited
All my success, through your blood,
You pray for my success,
Giving no defeat to my mother
True that you, the second mother of mind!

I too deep inside the conscience,
Acknowledge my failure,
Of not being acquainted with you,
As were in past days
Rigid earthly matters, so naturally,
Draw me away from intimacy!

Not being typical to esteem your spirit,
AFTER FAREWELL

Same as alive, you;
The spirit of all my life an success
So, may this be a prelude, so odd;
To outlive me in this life!

Sachini Sathsarani Kaluarachchi

தாயே சப்ரா...

பேரழகாய் வாழ்விடமான
பெலிகுல் ஓயாவிலே
பேரறிவாளர்களைபெற்றெடுக்கும்
கல்வித் தாயே! சப்ரா...

கனவுகளோடு உன் அடிபணிந்த
கருமை, அருமைக் குழந்தைகளை
கல்வி நீர் ஊற்றி
கடலாய் ஆக்குகிறாய் கல்வியிலே...

பலமொழியை எமக்கு ஊட்டி
பாரினிலே வாழ வழி காட்டி
பல்கலையும் பழகவைத்தாள்
பலவற்றையும் உணரவைத்தாள்...

ஆங்கிலத்தால் அச்சமுள்ள
ஆற்றிவு மனிதர்களை
ஆற்றுப்படுத்தி அனுப்பிவைத்தாள்
ஆங்கிலதேசம் ஐ.நா வரை...

விடுதியிலே வேடிக்கைகள்
சடுதியிலே காதல்கள்
கடுதியிலே பரீட்சைகள்
இறுதியிலே கவலைகள்..

கல்விக்கு மட்டுமின்றி
கலைகளுக்கும் கோடுபோட்டு
காட்டிடுவாய் உன் மடியில் - உனை
காலமெல்லாம் வாழ்த்திடுவோம்...

த.தேவிகரன்

ஓம் நிசா ஓம்,

ஓம் ஓம் பை நிட்
ஓம் ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் ஓம்

ஓம் ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் ஓம்

ஓம் ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் ஓம்

லாமினா நிசாநி ரத்னாசக

ஓம் நிசா ஓம்,

ஓம் ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் ஓம்

கி. விஜய். சி. ருத்னா

පොරොන්දුව

- විශ්වාසය

සැන්දෑ වළා අතරින් රත් පැහැ ඉර එළිය නිවසේ පැල දොරින් ගෙට ඇතුළු වී රාත්‍රිය ළඟ ළඟම බව කිය යි. මැටි බිත්ති සහිත පුංචි ගෙදර සාලය මැද පැදුරක් එලා මල්ලිලා දෙන්නාත් සමඟ මම පාසලේ දී දුන් ගෙදර වැඩ කරමින් සිටියෙමි.

තේ දළ කඩා නිවසට ආ අම්මා දොළට ගොස් ඇඟපත සෝදාගෙන විත් රැ කැමට සාදන්නට ගොටුකොළ සුද්ද කරයි.

"අම්මේ..... තාත්තා උදේ ද ගියේ?" ලොකු මල්ලි ඇසුවේ ය.

"භ්ම....." අම්මා පිළිතුරු දුන්නා ය.

"අද රබර් අරගෙන ගියා ද?" මා ඒ ප්‍රශ්නය ඇසුවේ තාත්තා ප්‍රමාද

වී පැමිණීමට හේතුව අනුමාන කිරීම උදෙසා ය.

"ඔව්..... පොළටත් ගිහින් එයි." අම්මා කිය.

ගෙයි පිටුපස උළුවස්ස උඩ හිඳ ගොටුකොළ සාදමින් අම්මා විටින් විට පාර දෙස බලයි.

"අම්මේ..... තාත්තා අදත් බිලා ඇවිත් රණ්ඩු වෙයි ද?" වූටි මල්ලි බියමුසුව විමසී ය.

"මං දන්නෙ නෑ දරුවෝ." කියමින් අම්මා කුස්සියට ගියා ය. වූටි මල්ලි පමණක් නොව වචනයෙන් නොකීව ද මා මෙන්ම ලොකු මල්ලි ද සිතින් ඒ ගැන සිතමින් උන් බව මා හොඳින් දනි.

"මේ..... ඔයා කියව කියව ඉන්නේ නැතුව ඉක්මනට වැඩ ටික ඉවර කරගන්න. තාත්තා බිලා ආවොත් වැඩ කරන්න වෙන්නෙ නෑ නේ." වූටි මල්ලිට ඒ අවවාදය ලොකු මල්ලිගෙනි. සැබවින් ම මා ද හැකි ඉක්මනින් පාසලේ දී විද්‍යා විෂයට අදාළ ව කරගෙන යාමට තිබූ හෘදයේ රූප සටහනක් ඇඳ එහි කොටස් නම් කරමින් උන්නේ හෙට දිනයේ ඒ කරගෙන යාමට තිබූ නිසා ය.

මම යමක් තේරුම්ගන්නා අවධියේ සිට ම පුරුදු බිමත් තාත්තාගේ ස්වභාවය හා නොබි

ඉන්නා තාත්තාගේ ස්වභාවය

දැනගෙන සිටියෙමි. නොබි

හොඳ සිහියෙන් ඉන්නා

මගේ තාත්තා නිහඬ ය. සැර

පරුෂ පාටක් ද පෙනෙන්නට

නැත. වැඩි කතාවකින් තොර වුව ද අප තිදෙනා කෙරෙහි හා අම්මා කෙරෙහි දැඩි ආදරයක් දක්වන්නේ ය. නමුදු ඊට හාත්පසින් ම වෙනස් බිමත් තාත්තා අසල්වැසියන් පවා සතුරන් කරගනී. පරුෂ වචන සැර පරුෂ විලාසය අප තිදෙනා පුංචි කාලයේ මුල්ලකට ඇද දමන තරම් ය.

"අම්මේ..... පහළ කවුද හූ කියනවා ඇහෙනවා වගේ....." තාත්තා නිවසට එන තෙක් විමසිල්ලෙන් සිටි ලොකු මල්ලි ඒ හඬ හැඳින එසේ කිය. අම්මා බර හුස්මක් ගෙන පහළ දමා එය නොඇසුණාක් මෙන් කුස්සියේ සිට තම කාර්යයේ නියුක්ත වූයේ නොසන්සුන් සිත් ඇතිව මෙන් ම දැඩි කලකිරීමෙන් බව මම හොඳින් දනිමි.

"අක්කේ පොත් ටික අරන් කියමු ද?" ඒ පැනය වූටි මල්ලිගෙනි.

"හම්මි..... ලොකු..... ඔයා වැඩේ ඉවර ද?"
මා එසේ අසන විටත් ලොකු මල්ලි ඉක්මනින් ඉක්මනින් විත්‍යක් පාට කරමින් උන්නේ ය.

"තව වුවටත් තියෙනවා..... ඔය දෙන්නා පොත් අරන් තියන්නකෝ." වූවි මල්ලි සහ මම පොත් ටික රැගෙන ගොස් පොත් තැබීමට තාත්තා විසින් සාදා දුන් කුඩා පොත් මේසය මත පොත් ටික තැබුවෙමු. ලොකු මල්ලි ද හැකි ඉක්මනට වැඩ ඉවරකොට පොත් ටික පොත් මේසය මත තබා පැදුර හකුළා තැබීය.

"අක්කේ..... මට බයයි. තාත්තා අදත් රණ්ඩු වෙයි ද?" මැටි ගෙයි කුඩා කාමරය තුළ මුල්ලක වාඩි වී උන් වූවි මල්ලි විමසූ පැනයට මා දිය යුතු පිළිතුර කුමක් ද? එසේ නොවන්නේ යැයි පවසා ඔහු අස්වසාලිය නොහැක. මන් ද තව සුළු මොහොතකින් අප ඉදිරිපිට ම එය අසත්‍යයක් වනු ඇත. මට පිළිතුරක් නොවී ය. නිහඬව උන් මා සිත තාත්තා ගැන සිතන්නට විය.

පාසල් යාමට අවශ්‍ය සෑම දෙයක්ම අප තිදෙනාට නොඅඩුව ලබා දෙන තාත්තා හොඳින් ඉගෙන ගන්න යැයි හොඳ සිහියෙන් සිටිනා විට පවසයි. එයට උනන්දු කරවයි. නොබී සිටින තාත්තා හැම මොහොතක ම අප වෙනුවෙන් ම වෙහෙසෙයි. කුඹුරු වැඩ, තේ ඉඩමේ වැඩ, රබර් කිරි කැපීම, බුලත් පාත්තියේ වැඩ ආදී බොහෝ වැඩවල යෙදෙයි. අම්මා ද තාත්තා ට හැම වැඩකට ම උදව්වට හිඳියි. තාත්තා මහත්සියෙන් උපයන සල්ලි බීමට වියදම් කිරීමෙන් බීමත් තාත්තා; අපට ලබා දෙන සතුව මොහොතකින් දුකක් බවට පෙරළෙයි. මෙතෙක් කාලයක් සතුව වෙනුවෙන් හිනාවුණ වාරවලට වඩා වැඩියෙන් තාත්තාගේ බීමත්කම නිසා හෙළා කඳුළු වැටී ය.

"ආනෙ ඩිංගක් ඉන්නකෝ....."

ඔය

දැන පොඩ්ඩක් දෙන්නකෝ.....

හු.....

හු..... හු....."

බීමත් තාත්තාගේ හඬ නිවස අසලම ඇසුණි.

"අක්කේ." වූවි මල්ලි මගේ අතේ එල්ලුණි. ලොකු මල්ලි වෙන්නෙ කුමක් ද යන්න දන්නා නිසා ම ඔහේ බලා උන්නේ ය. අම්මා ද බියමුසු කලකිරීමක් රැඳී වතින් උළුවස්සට පිට දී උන්නා ය.

තාත්තා ගෙනා බඩුමල්ල මිදුලේ අතහරින

පොරොන්දුව - විශ්වාසය (කෙටිකතාව)

හඬ ඇසිණ.

"මේ ටික ගනින්..... මෙව්වර දුර කර තියන් ඇවිල්ලා ගේ අස්සට දාන්නත් ඔනෙ ද.....?"

අම්මා කුප්පි ලාම්පුව ද රැගෙන මිදුලට යනවාත් සමග අපි තිදෙනා ද හෙමින් හෙමින් උළුවස්ස ළඟට වන්නට වීමු. අම්මා මිදුල පුරා විසිරුණු අල එෑනු අහුලමින් උන්නා ය. කෙළින් සිටගැනීමටත් බැරි තරමට බීමත්ව දෙපැත්තට වැනෙමින් අම්මාට බැන වදින තාත්තා ලාම්පු එළියෙන් පෙනෙන්නට විය.

අම්මා රැස් කරගත් අල එෑනු ටික රැගෙන ගෙට ආවේ ඉතිරි එළවළු ටික රැස් කිරීමට එළවළු වට්ටිය ගෙන යාමට ය.

"මේ ටික කාට ද ගැනියේ?"

තාත්තාගේ සැරපරුෂ හඬත් සමග අප තිදෙනාම බියේ වෙවිලන්නට විය. අම්මා කිසිවක් නොකියා එළවළු ටික රැස් කරගෙන කුප්පි ලාම්පුව ද රැගෙන ගෙට ඇතුළු වී තාත්තාට රැකෑමට බෙදා තිබූ බත් පිඟානට හොඳි බෙදන්නට විය. අපේ ඉගදර හැමට ම කලින් තාත්තාට බත් බෙදීම අම්මාගේ සිරිත විය.

විසිවෙමින් ගෙට ඇතුළු වූ තාත්තා මොනවදෝ කියමින් බිම ඉඳ ගත්තේ ය.

"බත් බෙදුවා..... බත් කන්න....." යි බය රැඳී මුවගින්න පැවසූ අම්මා වතුර වීදුරුවක් තාත්තා වෙත පිළිගැන්වීය. නොසිතූ ආකාරයට වතුර වීදුරුව ගත් තාත්තා ආපිට අම්මාගේ දෙපා ළඟ වතුර වීදුරුව බිත්තේ ය.

"මට බත් එක දීපන්..... වතුර..... වතුර මං අරගෙන බොන්නම්. බත් එක දීපන්."

අම්මා බත් පිඟාන දැනින් ම දී පසුව අතින්ම වීදුරු කටු ඉවත් කරන්නට විය. නොබී සිහිකල්පනාවෙන් සිටින වෙලාවට තාත්තා පුටුවක් මත හිඳ අම්මා ළඟට ගෙනත් දෙන බත්පත පිළිවෙළට කන ආකාරයක් බීමතින් බිම වාඩි වී බත් කන තාත්තා පිළිබඳවත් සිතන විට පුදුම සහගත ය. මත්වතුරට මිනිසෙකුට මෙතරම් ම වෙනස් කළ හැකි ද?

එතනින් ඉවත් වූ මා මෙවන් තවත් දවස් මගේ ජීවිතය තුළ කෙතරම් නම් ඇත් ද යන්න හිතමින් ඉස්තෝප්පුවේ බිම ඉඳ ගත්තේ වෙත කළ හැකි කිසිවක් නොතිබුණු නිසාවෙනි. අපේ සතුව භාග්‍යය තාත්තා මේ තරමට ම දුකක් අපට

දෙන්තේ මොන හිතකින්දැයි නොදනිමි.

“අනේ එපා තාත්තේ.....”

මල්ලිලාගේ හැඩිමත් සමඟ යළි මා කුස්සිය දෙසට දිව ගියේ ය. අම්මාට පහර දෙන්තට සැරසෙන තාත්තා පිළිබඳව එවිට දැනුනේ පිළිකුලකි. හැකි වෙර දමා අපි තිදෙනා අම්මාට පහර දීම වැලැක්වීමට වෙහෙසුණෙමු. හඬමින්, “අනේ එපා තාත්තේ.” යැයි කෑ ගහන අපි තිදෙනා ගැන කිසිදු අනුකම්පාවක් නැති තාත්තා යක්ෂාවේෂයෙන් අම්මාට පහර දෙන ආකාරය දකින්නට තරම් අපි පව් කර ඇත්තෙමු.

ඊ මැදියමක් වන තුරුම අම්මාට, අසල්වැසියන්ට බැණ අඬ ගැසූ තාත්තා නින්දට වැටුණි. ඊ කෑමක් නොලද අම්මා සහ අපි තිදෙන හිතේ පිරි දුක කලකිරීම තුරුල් කරගෙන ම නිදි පැදුරට වැටුණි. එළි වනතෙක් හරි හැටි නින්දක් නොලද මා, අම්මා කළුවරේ ම හෙමි හෙමින් ඉකිබිඳින හඬ අතර තනි වී නිහඬවම උන්නේ මා අවදියෙන් බව දනිතොත් අම්මා තවත් හඬනා බව දන්නා නිසාම ය.

නොදැනීම පැය කීපයක නින්දක් ලද මා පසුදින අවදි වූයේ පාසල් යන්නට ය. මල්ලිලා ද අවදි කර පාසල් යාමට සූදානම් වූයේ පාසලේ ගත කරන පැය කීපය තුළ හිතට දැනෙන සතුට නිසාම ය. අම්මා මා අවදිවන විට හොඳ්දක් සමඟ බත් උයා තිබුණි. තාත්තා තව ම නින්දේ ය.

රාත්‍රි ආහාරයක් නොලද අපි උදේ ආහාරය ගැනීමට මැලි නොවූයේ කුසගින්න දැනුණු නිසාම ය. තාත්තා රාත්‍රියේ විසි කරන ලද වළං මිදුල පුරා විය. බත් හොඳි සියල්ල විසි කර තිබූ අතර අම්මා ඒවා අස්කර මිදුල පිරිසිදු කළේ කිසිවෙක් නිවෙසට පැමිණියහොත් දැකීම නුසුදුසු බව වටහාගෙන සිටි නිසා ය. කොපමණ පහර කෑව ද අම්මා කිසිවෙකුට තාත්තා ගැන නුගුණ කියා නැත. ඒ මගේ අම්මා තාත්තා වෙත දැක්වූ ආදරය නිසාම බව මම හඳුනාගෙන සිටිමි. එවන් බිරිඳක් වූ මගේ අම්මා උතුම් මාතෘත්වයකින් ද පොහොසත්ව සිටින්නා ය. නමුදු මෙලෙස දුක් විඳීමට තුරම් මගේ අම්මාට සිදුව ඇත්තේ තාත්තාගේ බිමත්කම නිසා ම ය.

“අක්කේ..... හරි.”

ලොකු මල්ලි සූදානම් වී අවසන් මට

අඬගැසුවේ ය. තාත්තා නිදා සිටි තැනට ගිය අපි තාත්තා අවදි කරවීමු. තාත්තා අවදිව අම්මා ගෙනා වතුර විදුරුවෙන් කට සෝදා වතුර බී අප තිදෙනා දෙස බැලී ය. නිදිවරා, අඬා ඉදිමුණු දෑස් සහිත අප ගැන හිතේ රැඳුණු දුක තාත්තාගේ මුහුණේ විය. අපි දණ ගසා තාත්තාට ද අම්මාට ද වැන්දෙමු. තාත්තා අප තිදෙනාගේම හිස අත ගැවේ සැබෑ ආදරයෙන් නොවන බව කිසිසේත් ම කිව නොහැක. ඒ ආශීර්වාදය සත්‍යයක් බව මා හොඳින් දන්නේ ය. වූවි මල්ලි තුරුලු කරගත් තාත්තා, “අනේ මං ආපහු ඔයාලට දුකක් දෙන්ත බොන්නෙ නෑ පුතේ.....” යැයි කීවේ සැබෑ කලකිරීමෙන් බව/මම විශ්වාස කළෙමි.

“අනේ/බොන්න එපා තාත්තේ. අපි බයයි තාත්තා බිලා ගෙදර එනකොට.....”

වූවි මල්ලිගේ හඬ හැඬුම් එන්නට ආසන්නව ඇසුණි. බර හුස්මක් ගත් තාත්තා, “හ්ම්..... දැන් යන්න පුතේ. ඔයාලට පරක්කු වෙනවා.....” කී තාත්තා අපිව පිටත් කර නොපෙනෙන දුරට යන තෙක් අප දෙස බලා සිටි බව ආපසු හැරී බැලූ මම දුටුවෙමි. මට ඇති වූයේ අනුකම්පාවකි.

මෙවැනි බොහෝ රාත්‍රියන් පහන් වූ උදෑසනක තාත්තා පවසන සුපුරුදු වදන් එසේ විය. නමුත් පොරොන්දු වූ උදෑසනක් ගෙවී සවසක ඒ පොරොන්දුව තාත්තා කඩ කළේ මත්වතුර රහ නිසා අපිව මොහොතකට හෝ අමතකව ගිය නිසාදැයි සිතේ.

නමුදු එසේ කියූ හැම උදෑසනකම මෙන් අදත් මම තාත්තා විශ්වාස කරමි.

පාසල් ඇරී නිවසට ගිය එදින ද තාත්තා නිවසේ නොසිටියේ ය.

සවස; නිහඬ අපේ පුංචි මැටි ගෙදරට ඇසෙන දුරින්, ටිකෙන් ටික ළං ළංව ඇසෙන,

“ආනෙ ඩිංගක් ඉන්නකෝ.....

ඔය.....

දැත පොඩ්ඩක් දෙන්තකෝ.....

හු.....

හු..... හු.....” හඬ ඇසෙන්නට විය.

එල්. ඒ. වයි. හර්ෂණි

Compassion

**Everyone pitied and sympathized him...
Pity was not the reaction he wanted...**

Some memories linger in our minds pricking our conscience and creating reveries for us to ponder about our lives and values. This incident happened on a bright and clear Saturday morning which suddenly turned out to be gloomy and misty. When raindrops started to pour down I ran for a shelter blaming myself for not bringing an umbrella. All my cheerfulness in my soul was dried up and I was shivering and dispirited when I was him. Through sheets of rain I first saw only his face, and specially his eyes. They were so anxious and he was looking around him like a desperate and a frightened animal. I thought as if eyes have lost something and is searching for it. I thought this melancholic atmosphere had affected him and made him depressed. I don't know in which grounds I came in to these conclusions but his eyes disturbed me and made me more disheartened.

Step by step when his whole figure came in to my view I felt bone-chilling coldness within me. I felt dnumbed and paralyzed with the shock. When the sight became clearer felt a great weight put on my heart. His father was beside him and he has put on a handkerchief on his head. They didn't have an umbrella. I couldn't help them as I was also helpless. But no one could help the boy for what has happened to him. His right hand was completely bandaged and was hanging on a sling and his left hand was cut about the elbow. When the frozen wind made the shirt sleeve sway without a hand, grief overwhelmed my heart and tears rolled down my cheeks. His innocent and handsome face juxtaposing with his infirm hands intensified my despondency and it became a memory engraved in my heart.

This hunting memory resurfaced in my mind and made me respond to unanswered questions. I contemplated about what his eyes were searching. The answer I found was that he was trying to reassure himself. He wanted an assurance in someone that his life will be same just like before and he will have a place in the world. He wanted love, attraction and admiration from the girls. His soul needed hope faith and a reason to leave. He wanted to find these in someone's eyes the same as before. I don't think he found that feeble hope in others. Everyone pitied and sympathized him. Pity was not the reaction he wanted. He was a person in his prime youth. Who had enjoyed mirth and vigour of his life. He wasn't born as a disabled. He might have dreamt and planned his future. But in a moment all his hopes were crushed and taken

away when he became handicapped. Attention and love as well as hope and faith nourishes a person. His eyes were searching desperately for them. Because he knew that he had lost them forever.

This realization made me think about myself, for a moment I thought what if I was in his situation. When I tried to walk in his shoes. I was dejected thinking how my life would be devoid of all the things I love. Then I comprehended that when we are running a race in our lives to attain our goals we leave behind and forget who can't run just like us. Their lives become secluded, rejected and hopeless. I apprehended that thought I'm blessed not to have infirmities yet I had lived a selfish life because I have used my life and abilities only to please myself. I felt that if I had spared a moment to brighten up hearts of them and to assure them that there is still hope for them for a future. I have always wanted to help once who need our help most, to give a smile to their faces and to give a helping hand for them to rebuild their future again. This aspiration was deep down in my heart for a long time and this incident triggered to help who crave for it like disabled soldiers and specially-abled children.

Hirumi Senevirathna

රග්බි ලෝක කුසලාන ඉතිහාසය

මේ දක්වා ලෝක කුසලාන රග්බි තරඟාවලි 07ක් පවත්වා ඇති අතර ඉන් නවසීලන්තය සහ ඔස්ට්‍රේලියාව තරඟාවලි දෙක බැගින් ජයගෙන ඇත.

රග්බි යනු නූතන ලෝකයේ ජනප්‍රිය ක්‍රීඩාවකි. පාපන්දු තරගයක් අතරතුර විලියම් වෙබ් එලිස් නම් පාසල් ක්‍රීඩකයා බෝලය අනුලා ගැනීමෙන් රග්බි භාවිතයේ නිර්මාණය විය. මේ වන විට රටවල් ගණනාවක රග්බි ක්‍රීඩාව ව්‍යාප්තව පවතී.

රග්බි ක්‍රීඩාවේ ලෝක මට්ටමේ ප්‍රමුඛයන් තෝරන ප්‍රධානතම තරඟාවලිය රග්බි ලෝක කුසලානය යි. දිගු ඉතිහාසයක් සහිත රග්බි ලෝක කුසලාන තරඟාවලියේ මුල්ම අදියර පැවතියේ 1987 ඔස්ට්‍රේලියාව හා නවසීලන්තය යන රාජ්‍යයන්ගේ සන්කාරකත්වයෙනි. මුල්ම ලෝක කුසලානය හිමිකර ගත්තේ නවසීලන්තය යි.

රග්බි ලෝක කුසලාන තරඟාවලිය ඇරඹීමට පෙර පැවතියේ ප්‍රාදේශීය ජාත්‍යන්තර රග්බි යූනියන් තරඟ පමණක් වන අතර මුල්ම හා පැරණිතම ප්‍රාදේශීය තරඟාවලිය 1883දී Home Nations ශූරතාවය ලෙසින් එංගලන්තය, අයර්ලන්තය, ස්කොට්ලන්තය, වේල්සය යන රාජ්‍යයන් සම්බන්ධ වී ආරම්භ කර තිබේ. පසුව සංවිස්ථාන කිහිපයක් හරහා ඉල්ලීම්, විරෝධතා මැද අවසානයේ අන්තර්ජාතික රග්බි පාපන්දු මණ්ඩලය

(IRFB) කමිටු රැස්වීමකදී 10/6ක ඡන්දයෙන් රග්බි ලෝක කුසලාන තරඟාවලිය ඇරඹීමට යෝජනා සම්මත විය.

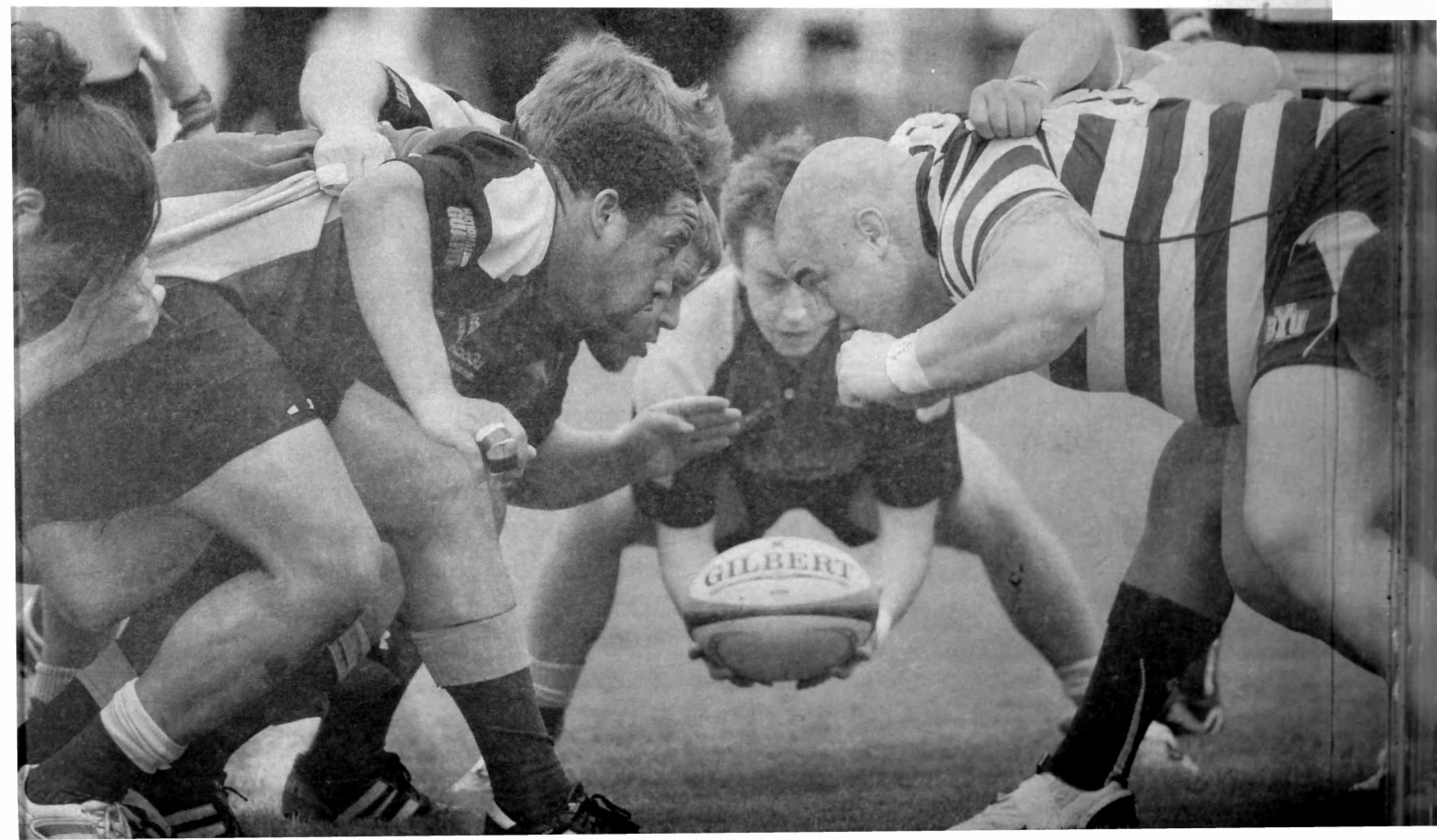
1987 සමාරම්භක ලෝක කුසලාන තරඟාවලිය සඳහා යෝග්‍යතා පරීක්ෂණයක් නොතිබූ අතර දෙවන තරඟාවලියේ සිට ඒ හා සම්බන්ධ ක්‍රියාවලියක් ක්‍රියාවට නඟන ලදී. එන්මන් ආකෘතිය අනුව සත්කාරක ජාතියෙහි සිට මාසයක් පුරාවට ජාතීන් විස්සක් තරඟ වදින අතර තරඟාවලිය අදියර දෙකකින් පැවැත්වේ. ඒ කණ්ඩායම් අදියර හා පිළිමලුන් පිටුදැකීම අදියර ලෙස වේ. එක් කාණ්ඩයකට කණ්ඩායම් 05ක් සිටින සේ කාණ්ඩ 04කට A,B,C,D ලෙස බෙදන අතර ශ්‍රේණිගත කිරීම් අනුපිළිවලින් එලෙස බෙදීම කරනු ලබයි.

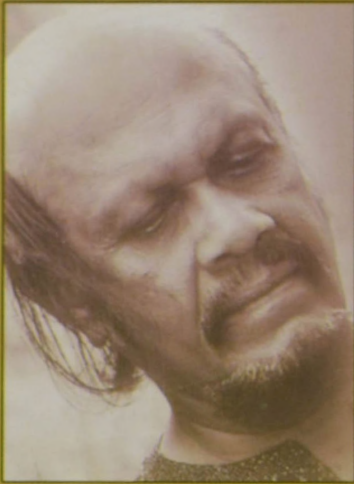
රග්බි ලෝක කුසලාන තරඟාවලිය සඳහා සත්කාරකයින් තෝරා ගැනීමෙහිලා ද අනුගමනය කරන විශේෂ ක්‍රමවේදයක් පවතින අතර සුදුසුකම් සැපරීමක් අවශ්‍ය කෙරේ. තරඟාවලි සංවිධානය සීමාසහිත රග්බි ලෝක කුසලානය (RWCL) මගින් සිදුකරන අතර සත්කාරක රාජ්‍ය තේරීමේදී IRB සාමාජිකයන් සිය ඡන්දය භාවිත කරයි. මෙතෙක් පැවති සියලුම තරඟාවලි රග්බි ප්‍රධාන ක්‍රීඩාව වූ රාජ්‍යයන්වල පැවැත්විණි. තවද සත්කාරකත්වය ලබා ගැනීමට නම් අවසාන තරගය පැවැත්වෙන ක්‍රීඩාංගණයේ අවම 60,000කට ප්‍රේක්ෂක පහසුකම් තිබිය යුතුය.

මේ දක්වා ලෝක කුසලාන රග්බි තරඟාවලි 08ක් පවත්වා ඇති අතර ඉන් නවසීලන්තය තරඟාවලි තුනක් ජයගෙන රග්බි ලොව ප්‍රමුඛ නාමයක් හිමි කරගෙන තිබේ. අවසාන වශයෙන් මෙම වර්ෂයේ දී (2015) එංගලන්තයේ සත්කාරකත්වයෙන් පැවති ලෝක කුසලාන තරඟාවලිය ද ජය ගත්තේ නවසීලන්තයයි.

ඉතාමත් මිල අධික මාධ්‍ය වටිනාකමක් සහිත රග්බි ලෝක කුසලාන තරඟාවලියේ 2007 වර්ෂයේ පැවති තරඟාවලිය බිලියන 4.2ක රූපවාහිනී ප්‍රේක්ෂක අවධානයක් හිමිකර ගැනීමට සමත් විය. එමෙන් ම මේ වන විට ලොව තෙවැන්නට වැඩිම විශාලත්වයෙන් යුතු ලෝක මට්ටමේ ක්‍රීඩා ඉසව්ව රග්බි ක්‍රීඩාව වේ.

ටී. නෙරංජන්

මා සුමිතුර
අපේ ඇඟිලි ගොරහැඩිය
නොකිපෙන්න ඒ ගැන;
එපා එහි එල්ලෙන්න,
ළං වෙන්න
ඇඟිල්ලෙන් ඔබට පෙන්වන
සුරිය මණ්ඩලයට!

(අලුත් මිනිසෙක් ඇවිත් 1992 -පරාක්‍රම කොඩිතුවක්කු)

කවරයේ කතාව

අනන්‍යතාව, බුද්ධිය අහිමි කරවන ලද සමාජය දෙස ප්‍රශ්නගත දැසින් බලා හිඳින යුවතිය
නිහඬවම විමසනුයේ සැබෑ අර්බුද අහිමුව සමාජගත පුද්ගල ක්‍රියාකාරිත්වයේ හිනතාව
නොවේ ද?

බුද්ධිමය අවබෝධය මූර්තිමත් කරන කසාවත් පසුබිමක නිමාවුණු මෙම සිතුවම
තුෂාද් වන්ද්‍ර කුමාර විසින් සිතුවම් කරන ලද්දකි.

කලාපයක මිල රු. 100/=

සමාජීය විද්‍යා හා භාෂා පීඨ ශිෂ්‍ය සංගමය
ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලය

National Digitization Project

National Science Foundation

Institute : Sabaragamuwa University of Sri Lanka

1. Place of Scanning : Sabaragamuwa University of Sri Lanka, Belihuloya

2. Date Scanned : 2017-10-03

3. Name of Digitizing Company : Sanje (Private) Ltd, No 435/16, Kottawa Rd,
Hokandara North, Arangala, Hokandara

4. Scanning Officer

Name : S. A. C. Sadanuwana

Signature :

Certification of Scanning

I hereby certify that the scanning of this document was carried out under my supervision, according to the norms and standards of digital scanning accurately, also keeping with the originality of the original document to be accepted in a court of law

Certifying Officer

Designation : LIBRARIAN

Name : T.N. NEIGHSOOREI

Signature :

Date : 2017-10-03

Mr. T.N. NEIGHSOOREI
SABARAGAMUWA UNIVERSITY OF SRI LANKA
ARANGALA, HOKANDARA NORTH

"This document/publication was digitized under National Digitization Project of the National Science Foundation, Sri Lanka"